

نه یانده زانی که چی له و تهرمانه بکه ن و چۆن مۆمیاییان بکه ن. خانه ی مردوو هکان به پیتی نه ریتی کۆن ناماده نه ده بوو لاشه ی کوژراوه کان و هر بگری، مه گه ر دادوهری گه و ره فه رمانی و هر گرتنی نه و لاشانه ی بدایه ، چونکه له وانه بوو هه ندی که س خه لکیان بکوشتایه و دوایی لاشه کانیا ن بو خانه ی مردوو هکان ببه ن که له وئ مۆمیایی بکرت. بۆ به ده بووایه پزیشکیکی میسری بیگوتایه که تهرمی برینداره که به هۆی نه شته رگه ربییه وه وای لی هاتوو ه.

یان دادوهری گه و ره فه رمانی بدایه که کوژراوه که له خانه ی مردوو هکان و هر بگرن و مۆمیایی بکرتن. نه گه ریش دادوهری گه و ره ، که له به ره له ست کاره کانی خوای نوئ بوو ، فه رمانی بدایه نه و لاشانه له خانه ی مردوو هکان و هر بگیردرین، خانه ی مردوو هکان نه و لاشانه ی هه ر وهر نه ده گرت ، چونکه هه وزه کانیا ن نه و نه ده جیگایه یان نه بوو که سه دجار سه د تهرم بو مۆمیایی کردن و هر بگرن. جگه له وه ش نه وانه ی که له دامه زراوی خانه ی مردوو هکان کاریا ن ده کرد، دژی خوای نوئ بوون چونکه و ابلا و ببوو وه که خوای نوئ دهیه ویت نرخ ی مۆمیاکردنی مردوو هکان هه رزان بکات.

چهند سال له مه و به ر، به رله وه ی سه فه ره دوور و دریتزه کانی خۆم ده ست پئ بکه م، نه و کاته ی که بو مۆمیایی کردنی تهرمی دایک و باوکم چوومه خانه ی مردوو هکانه وه ، له گه ل نه وه شدا که کرتکاره کانی نه و جیگایه له هه موو شتیکیان ده دزی، به لام گله بیان هه بوو که کرتکه یان که مه و ده بی مووچه یان زیاد بکرت. که واته رازی نه بوون نه و کرتییه ی به که میان ده زانی که متر بکرتیته وه .

نه فسه ره کانی له شکر له ترسی فیرعه ون رتگیا ن به که س و کاری مردوو هکان نه ده دا لاشه ی مردوو هکانیا ن له به رده م په رستگا و له شه قام و کۆلانه کان هه ل بگرنه وه و بو خانه ی مردوو هکانی ببه ن، چونکه به پیتی ری و ره سمی کۆن هه موو به یانیا نیک خانه ی مردوو هکان گوزار شتیکی بو فیرعه ون ده نار د که رۆژی پیشوو چهند مردوویان هینا وه ته هوی و نه گه ر فیرعه ون بیزانیایه که له نا کاودا

ژماره ی مردوو هکان نه ویش نه وانه ی که کوژراون ، زیاد ی کردوو ه تیده گه یشته که نه فسه ره کانی سوپا به پتچه وانه ی فه رمانی نه و کۆمه لیک ی زۆریان کوشتوو ه و خوینی خه لکیان رشتوو ه.

له کاتیکدا که لاشه کان له ده ورو به ری په رستگا و له شه قامه کاند ا که و تبه ون ، هه موو رۆژ و شه ویک کۆمه لئ کوژراوی نوئ به و تهرمانه زیاد ی ده کرد ، چونکه سه ربازه ره شه کان و شه پرکه ره کانی شه رده ن به هۆی بوئ خوین و چیتزی تالانی کردن و خواردنی خۆراک و شه رابی زۆره وه به جوړیک یاسایان خستبووه وه ژیر پییا نه وه که نه فسه ره کانیشیا ن نه یانده توانی پیشیا ن لی بگرن.

کۆمه لیک ی تر له پیا و کوژ و چه ته کانی رابردووش که له ترسی ناموون و پاسه وانه کان نه یانده ویترا دزی له گۆره کان و له مالی خه لکی بکه ن و ده سترتیزی بکه نه سه ر ژنه کان، له که لاهه کان و له چۆله وانییه کانی دووری که ناری نیل هاتنه ده ره وه هه ر به کیکیان خاچتیکی خوای نوئیا ن له سه ر سینگیان نه خشان د و به ناوی شوین که و توانی خوای تازه وه ده ستیا ن کرد به کوشتن و ئاپروو بردن و دزینی که ل و په لی گۆر و خانوو ه کانی خه لکی و ته نانه ت ده ستیا ن له ئارامگای فیرعه ونه کانی میسریش نه ده پاراست.

کاهینه کانی په رستگای ناموون له بان دیواره کانه وه نه فره تیا ن له فیرعه ون و خوا به تازه که ی ده کردو ده یانگوت نه م پیا وه شیتته و خوا به که شی که له و شیت تره بارو دۆختیکیان دروست کردوو که تا په نجا سالی تر ناتوانن نه و کاولکار بیانه نۆژهن بکه نه وه .

هه موو شه ویک له **ته به س** گری سووتانی خانوو هکان بو ئاسمان به رزده بووه وه و که س نه بوو نه و ئاگرانه بکوژتینیته وه . نه و گه ره که ی ماله که ی منی لی بوو ، واته گه ره کی هه ژار نشینه کان ببوو به جیگای په نابردنی کۆمه لیک ی زۆر له ژن و پیا و و مندالان ، چونکه خه لکی له دوای نه وه ی که بیستیا ن هورم هه ب له مالی مندا نیشته جی بووه هاتنه نه و گه ره که بو نه وه ی له په نای (هورم هه ب) هه وه له

شهری چته و سهربازه رهش پیسته‌کان و شهرکه‌ره شهرده‌نییه‌کان له ئەمان دابن، چونکه ئەگەرچی شیرازە‌ی ریک و پیکیی سهربازه‌کان تیکچوو بوو بەلام هیشتا ترسیان له فرماندهی پیشوویان هه‌بوو و له‌ترسی ئەو نه‌یانده‌وێرا له گەرکه‌که‌ی ئیمه‌دا راوو روت بکه‌ن. یان له‌به‌رئەوه‌ی که گەرکه‌که‌ی ئیمه‌ هه‌ژارنشین بوو، له‌و باوه‌ره‌دابوون که ئەگەر په‌لاماریشی بدن هیچیان ده‌ست ناکه‌وێت.

هورم هه‌ب له‌ مائی مندا له‌رتر ده‌بووه‌ و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که خوارده‌کانی (موتی) ژنه‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی منی به‌ دل بوو، به‌لام هه‌زی له‌ خواردن نه‌بوو و به‌ منی ده‌وت: سینۆهه‌ ئەگەر که‌سیک بتوانیت له‌ کاتی هه‌لچوونی رووباری نیل پیش له‌ لافاوو به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی بگریت، ئەوه‌ ده‌کریت به‌سه‌ر ئەو سهربازانه‌شدا زال بیت که‌ که‌وتوونه‌ته‌ پیشیلکاری و راو‌رووت. من چه‌ند سال کوششم کردوه‌ تا ئەم سهربازانه‌ ریک و پیک بن و وه‌ک ئازده‌له‌ دره‌نده‌و کیویه‌کان نه‌بن، به‌لام ئەم فرمانده‌ نه‌فامه‌ که‌ ته‌نها بیرله‌ پیشیله‌کانی خۆی ده‌کاته‌وه‌، به‌چه‌ند رۆژیک سهربازه‌کانی منی وه‌ک دره‌نده‌کان لێ کردوه‌ و ئیستا ئەگەر من به‌وێت ریکیان بخه‌مه‌وه‌ هیچ چاریکم نییه‌ جگه‌له‌وه‌ی که‌ سه‌دان که‌سیان لێ بکوژم، چونکه‌ به‌ هیچ شتیه‌یه‌کی تر ملکه‌چ و گوێراپه‌ل نابن.

له‌و رۆژانه‌ی که‌ له‌ **ته‌به‌س** کۆکوژی و تالان کردن به‌رده‌وام بوو، کاپتا ده‌له‌مه‌ندتر و قه‌له‌وتر ده‌بوو و، گویم لێ بوو به‌رده‌وام بوونی ئەو بارودۆخه‌ی پێ خۆش بوو و ده‌یوت: گه‌وره‌م، ئەگەر ئەم وه‌زعه‌ تا کاتی لافاو و هه‌لسانی رووباری نیل (تا سه‌ره‌تای پاییز - وه‌رگێر) درێژه‌ بکیشیت، من ده‌به‌مه‌ یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ترین ده‌وله‌مه‌نده‌کانی میسر، چونکه‌ سهربازه‌کان ئەو زیتر و پاره‌و که‌ل و په‌له‌ گرانبه‌هایه‌ی که‌ ده‌یدزن ده‌یه‌یننه‌ مه‌یخانه‌و له‌ جیاتی به‌های خوارده‌وه‌ ده‌یدهن به‌من و ئیستا چه‌ند ژوو‌ریک له‌ هۆده‌ تاییه‌تییه‌کانی مه‌یخانه‌ پر بووه‌ له‌ که‌ل و په‌لی دزراو و به‌ته‌مام هه‌ر که‌ ریگای چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ **ته‌به‌س** کرایه‌وه‌،

یه‌کسه‌ر ئەم که‌ل و په‌لانه‌ به‌ که‌شتی بو‌ولاتانی ده‌ره‌وه‌ به‌م و له‌وی بیانفرۆشم. هیچ یه‌کیک له‌ سهربازه‌ ره‌شه‌کان و شه‌رده‌نییه‌کان و دز و خراپه‌کارانی میسری نه‌یانده‌توانی دزی له‌ مه‌یخانه‌که‌ی (کاپتا) بکه‌ن، یان به‌ خۆراپی شه‌راب بنۆشن، چونکه‌ ده‌یانزانی که‌ ئەو مه‌یخانه‌یه‌ له‌ ژیر پاراستنی ئەو سهربازانه‌ دایه‌ که‌ (هورم هه‌ب) له‌وی دایان و چه‌ته‌و سهربازه‌ مه‌سته‌کان له‌ دوا‌ی هاتنه‌ ژوو‌ره‌وه‌، له‌ پیشا پاره‌ی خوارده‌وه‌که‌یان ده‌دا، ئینجا (کاپتا) و (مه‌ریت) خوارده‌وه‌یان ده‌داپێیان.

کاپتاش به‌ باشی خزمه‌تی ئەو سهربازانه‌ی ده‌کرد که‌ پارێزگارییان له‌ مه‌یخانه‌که‌ ده‌کرد و به‌رده‌وام له‌ خواردن و خوارنه‌وه‌ تیریانی ده‌کرد، بو‌ئه‌وه‌ی به‌ دل‌سۆزییه‌وه‌ پارێزگاری له‌ مه‌یخانه‌که‌ی بکه‌ن.

له‌ سییه‌مین رۆژی کوشتاره‌که‌ به‌هۆی زۆر بوونی لاشه‌کان نه‌خۆشی بلا‌وبوووه‌و ئەوه‌نده‌ نه‌خۆش هاتنه‌ لام، هه‌تا هه‌موو ده‌رمانه‌کانم ته‌واو بوو و چی تر ده‌رمان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت و ئەگەر پێنج ئەوه‌نده‌ی نرخ‌ی ده‌رمانه‌کانیشم بدایه‌ دیسانه‌وه‌ نه‌مه‌ده‌توانی ده‌رمان په‌یدا بکه‌م و به‌ نه‌خۆشه‌کانم ده‌گوت: چییتر بو‌ چاره‌سه‌رکردنی ئیوه‌ ده‌رمانم نه‌ماوه‌، به‌لام ده‌توانم هه‌ندی رینوما‌بیستان بده‌می که‌ ئەگەر کاری پێ بکه‌ن له‌وانه‌یه‌ چاک بینه‌وه‌.

له‌ شه‌وی چواره‌م له‌ تاو بی‌ تاقه‌تیم بو‌مه‌یفرۆشییه‌که‌ی کاپتا چووم و له‌ دوا‌ی خوارده‌وه‌ هه‌ر له‌وی نوستم. به‌یانی (مه‌ریت) منی له‌خه‌و هه‌لساند و پیم وت: ژیان وه‌کو شه‌ویکی سارد وایه‌ که‌ مرۆف نه‌توانیت ئاگرێک بکاته‌وه‌و له‌م شه‌وه‌ سارده‌دا دوو بوونه‌وه‌ری ته‌نهاو غه‌مگین که‌ له‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌ بوون له‌وانه‌یه‌ سوود له‌ گه‌رمایی له‌شی یه‌کتی وه‌ربرگن و گه‌رمیان بیته‌وه‌، ئەگه‌رچی چاوه‌کانیان به‌درۆ خۆشه‌ویستی خۆیان بو‌ئه‌وه‌ی تر ده‌ربهرن.

(مه‌ریت) وتی: سینۆهه‌ تۆ چۆن ده‌زانی که‌ چاوه‌کانی من درۆت له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن؟ ئەگەر من درۆم له‌گه‌لتا بکرایه‌و تۆم خۆش نه‌ویستایه‌ دوینی شه‌و له‌

دوای نووستنی تۆ له تهنیشتتهوه پشووم نهدهداو من درۆت لهگه‌لدا ناکه‌م، به‌لام تۆ به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی که جارێک ژنی‌ک درۆی له‌گه‌لدا کردووی و تۆی فریو داوه ئاماده‌نیت بیسه‌لمینی که‌له‌وانه‌یه ژنی‌ک هه‌بیت تۆی خوش بویت و ئه‌مه‌ی تۆ ئینکارییه.

دوایی مه‌ریت وتی: له‌و رۆژه‌وه که تۆم بینیه‌وه هه‌ستم کردووه که تۆ به‌رامبه‌ر به ژنه‌کان به‌د گومانی و ئه‌م به‌دگومانیه‌ی تۆ هۆیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که وه‌کو خۆت ده‌لینی ژنی‌کی جوان و پاره په‌رست خیانه‌تی لیت کردووه و هه‌رچییه‌کی هه‌تبه‌وه لیتی سه‌ندووه و ناچاری کردووی که له میسر برۆیت و چه‌ند سالێک له ولاتانی تر ژیان به‌سه‌ر به‌یت و، ئایا تۆ ناتوانی له‌م رۆژه‌دا که ئه‌م شاره هه‌موو شتیکی گۆراوه و بنمیچی ژوره‌کان جیی بنی هۆده‌کانی گرتووه و ده‌رگا‌کان به‌ پیچه‌وانه‌وه ده‌کرینه‌وه، حیسابی رابردووی خۆت له‌گه‌ل ئه‌م ژنه‌دا پاک بکه‌یته‌وه بۆئه‌وه ره‌شبینی تۆ به‌رامبه‌ر به ژنه‌کان له ناو‌بجیت.

له‌و کاته‌دا وه‌لامی (مه‌ریت)م نه‌دایه‌وه، به‌لام کاتی‌ک که له مه‌یخانه‌که چومه‌ ده‌روه که به‌ره‌و مال برۆمه‌وه و پارێزگاری له نه‌خۆشه‌ بی‌ ده‌رمانه‌کان بکه‌م، وته‌ی ئه‌و ژنه منی په‌ریشان کرد. ئه‌و کاته من بیرم له ده‌وله‌مه‌ندی و خانو نه‌کرده‌وه، ته‌نانه‌ت بی‌ری دارایی دایک و باوکیشم نه‌بوو، به‌لام شتی‌ک زۆر ئازاری ده‌دام و ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که (نه‌فر نه‌فر) ته‌نانه‌ت گۆری دایک و باوکمی لێ سه‌ندم و به‌خێوکه‌ره به‌دبه‌خته‌کانم له‌دوای ئه‌وه‌ی ته‌مه‌نیکی زۆر به‌ به‌خێوکردنی منه‌وه ماندوو‌یتیبیان چیشت له‌ کۆتایی‌دا به‌بی ئارامگا مانه‌وه‌وه ئه‌م ده‌رده منی هێور نه‌ده‌کرده‌وه و هه‌رچه‌نده هه‌ولم ده‌دا که ته‌نها ئه‌م یه‌که‌یان فه‌رامۆش بکه‌م، نه‌مه‌ده‌توانی.

له‌ ریگا تائه‌و کاته‌ی گه‌یشتمه‌وه مال ده‌گریام، چونکه نه‌مه‌ده‌زانی که ئایا تۆله‌ی خۆم له (نه‌فرنه‌فر) بکه‌مه‌وه، یان نا؟ بۆ من تۆله‌سه‌ندنه‌وه گه‌رفتیکی نه‌بوو و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌که‌می‌ک کانزام بدایه به‌چه‌ند سه‌ربازی‌ک، ده‌رۆیشتن و ئه‌و

ژنه‌یان بۆ ده‌کوشتیم. به‌لام من نه‌مه‌ده‌ویست ئه‌و بکوژم و کوشتنی ئه‌و ژنه‌م بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی خۆم به‌قیساس کردنیکی بچووک و بی بایه‌خ ده‌زانی و هه‌ر جارێک که ده‌هاته‌وه یادم که بۆ مۆمیایی کردنی لاشه‌ی دایک و باوکم ناچاربووم ماوه‌یه‌ک له‌ خانه‌ی مه‌رگ شاگردی بکه‌م، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که من پزیشکی ده‌رچووی خانه‌ی ژیان بووم و له‌وی پیس و پۆخلترین و زه‌حمه‌تترین کاره‌کانیان پی ده‌کردم، (نه‌فرنه‌فر)م به‌ هۆکاری ئه‌م به‌دبه‌ختیه‌ ده‌زانی و خۆین له‌ ده‌ماره‌کاندا ده‌جۆشا.

ده‌متوانی واز له‌ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی ئه‌و ژنه به‌یتم، به‌لام ئه‌گه‌ر وام بکرده‌یه مرۆقیکی وه‌کو تۆ نه‌بووم، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که له‌دوای من ئه‌م په‌رتووکه ده‌خۆینیه‌وه. به‌لکو وه‌کو خواجه‌که‌ی تۆم لێ ده‌هات و من ناتوانم بیم به‌ خواجه‌که‌ی تۆ، چونکه ئه‌وه‌ی مرۆف بیت روحی تیا‌یه‌وه ئه‌و که‌سه‌ی که گیانی تیدا‌بیت له‌ فربودان و ئازار پی‌گه‌یان‌دن له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه ره‌نج ده‌بات و کینه‌یان له‌ دل ده‌گریت و ناتوانیت ئه‌و رقه فه‌رامۆش بکات و ته‌نها خواجه‌کانن که ده‌توانن ره‌نج ببینن و ئازار بکیشن و کینه له‌ دل نه‌گرن.

له‌و کاته‌ی که بیرم ده‌کرده‌وه که چۆن ده‌توانم تۆله‌ی خۆم له‌و ژنه بکه‌مه‌وه، به‌جۆری‌ک که ئیتر نه‌توانیت گه‌نجه‌کانی تری وه‌کو من له سه‌رده‌می گه‌نجیتیدا هه‌لبه‌خه‌له‌تینی، بارودۆخی **ته‌په‌س** خراپتر بوو. سه‌ربازه‌کان که تا ئه‌و کاته هه‌ر ده‌ستدریژیان ده‌کرده سه‌ر خه‌لکی به‌را‌ده‌یه‌ک بو‌یریبوون که په‌لاماری به‌رپه‌سه‌کانی خۆیان ده‌داو قامچییه‌کانیان له‌ ده‌ستیان ده‌سه‌ند و ده‌یانکیشا به‌ته‌وقی سه‌ریانداو ملوانکه‌ی زێری گه‌ردنیان لێ ده‌کرده‌وه بۆ خۆیان‌یان ده‌برد.

یه‌کی‌ک له‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کان هه‌ولتی دابوو ملوانکه‌ی زێره‌که‌ی خۆی له‌سه‌ربازه‌کان به‌سه‌نیه‌وه، به‌لام سه‌ربازه ره‌ش پیسته‌کان به‌ نه‌یزه شالاویان کرده سه‌ری و ساتی دوای ئه‌وه لاشه‌ی ئه‌و به‌رپه‌سه‌که‌وته سه‌ر زه‌وی.

له هه‌مان رۆژدا له‌ لایه‌ن فی‌رعه‌ونه‌وه پی‌او‌یک هاته‌ مالی من و به (هورم

هه‌ب‌ای وت: هه‌ل‌سه و له‌گه‌ل مندا وهره بو کۆشک، چونکه فیرعه‌ون ده‌یه‌و‌یت تو بچیته‌لای.

(هورم هه‌ب) هه‌ل‌ساو خۆی شۆری و به‌ره‌و کۆشکی پاشایه‌تی که‌وته‌پۆ و من له‌گفتو‌گۆ‌کانی فیرعه‌ون و هورم هه‌ب دوایی به‌هۆی پۆ و تنی هورم هه‌ب ناگادار بوومه‌وه. فیرعه‌ون کاتیک که هورم هه‌بی بینی پیتی و تبسوو: دانیش‌توانی ته‌به‌س و هکو مراوی ده‌کوژرین و زۆر له‌ژنه‌کان له‌لایهن سه‌ربازیه‌ره‌ش پیسته‌کانه‌وه ده‌ستدریژی کراوته سه‌ریان و ئیستا کارگه‌ش‌تۆته‌وه و راده‌یه‌ی که سه‌ربازیه‌کان له‌ئه‌فسه‌ره‌کانی خۆیان ده‌ده‌ن و ده‌یان‌کوژن و فه‌رمانده‌ی سوپاش توانای پیتش لێ‌گرتنی ئه‌وانی نییه و من و هکو جارێک تو ده‌که‌م به‌ فه‌رمانده‌ی سوپا بو‌ئوه‌ی هیمنی و ئاسایش به‌رقه‌رار بکه‌ی.

(هورم هه‌ب) وتی: ئه‌ی (ئه‌خاتوون)، تو خۆت ده‌ته‌ویست و هه‌های لێ‌بیت و هه‌ر واشی لێ‌هات...

فیرعه‌ون وتی: من نه‌مه‌ده‌ویست وای لێ‌بیت و، من نه‌مگوتبوو خه‌لک بکوژن و مال و حالیان تالان بکه‌ن و ده‌ستدریژی بکه‌نه‌سه‌ر ژنه‌کان، به‌لکو و تبسوو که به‌بێ خۆین پیتی ئاموون له‌ناو به‌ن.

هورم هه‌ب وتی: کاتیک که تو به‌یه‌کیک ده‌ل‌یت گۆزه‌یه‌ک شه‌راب بنۆشیته‌وه و مه‌ست نه‌بیت قسه‌یه‌ک ده‌که‌ی که له‌ژیرییه‌وه دووره، چونکه له‌ دوای ئه‌وه‌ی گۆزه شه‌رابه‌که‌ی خوارده‌وه سه‌رخۆش ده‌بیت و ئه‌وه‌هایی که تو ده‌ته‌ویست ئاموون سه‌رنگون بکه‌ی ئاکامه‌که‌ی ئه‌وه‌هایه که ده‌بیینی.

(ئه‌خاتوون) وتی: ئیستا پۆ و ئاسایش و ئارامی بگه‌رینه‌وه. (هورم هه‌ب) وتی: ئه‌م کاره به‌من ناکریت، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که بو‌ماوه‌ی ده‌ روژ ده‌سه‌لاتی ته‌واو، واته و هکو ده‌سه‌لاتی خۆتم بده‌یت.

فیرعه‌ون وتی: ئایا خۆی ئاموون سه‌رنگون ده‌که‌ی؟ (هورم هه‌ب) وتی: سه‌رنگون کردنی ئاموون بو‌ده‌ر‌په‌ پیدانی پاشایه‌تی تو

پتوبسته، چونکه ئه‌گه‌ر تو ئه‌و له‌ناو نه‌به‌یت له‌مه‌و به‌دوا ناتوانی له‌ میسر پاشایه‌تی بکه‌یت و رووداوه‌کانی ئه‌م چه‌ند روژه هه‌لومه‌رجیکی و هه‌های دروست کردوه که یان تو ده‌بی پاشایه‌تی بکه‌یت، یان ئاموون خواجه‌تی بکات.

فیرعه‌ون وتی: که‌واته ناگاداربه کاتیک هیتش ده‌که‌بته سه‌ر په‌رستگا، کاهینه‌کانی ئه‌وی نه‌کوژرین.

(هورم هه‌ب) وتی: من به‌رله‌وه‌ی په‌لاماری په‌رستگا بده‌م ده‌بی سه‌ربازه و هه‌حشییه‌کان دا‌ه‌رکینمه‌وه و له‌دوای ئه‌وه‌ی سه‌ره‌هاته سه‌ر ئاموون، پیت ده‌لیم که چی ده‌که‌م.

فیرعه‌ون ملوانکه و قامچی فه‌رمانده‌یی دا به (هورم هه‌ب) و فه‌رمانی دا که که‌ژاوه تاییه‌تییه‌که‌ی خۆی تاییه‌ت بکه‌ن به‌سواربوونی فه‌رمانده‌ی سوپا.

(هورم هه‌ب) به‌رله‌وه‌ی ده‌ست به‌کار بکات سه‌د که‌س له‌و سه‌ربازانه‌ی که ده‌یناسین، بو سه‌رپرین (جه‌للادی هه‌ل‌بژاردو، شمشیریکی دایه ده‌ست هه‌ر یه‌کیک له‌وان و دوایی به‌گه‌ره‌که‌کانی شاردا دابه‌شی کردن، به‌جۆریک که هه‌ر گه‌ره‌کیک پیتج جه‌للادی به‌رکه‌وت.

پاشان فه‌رمانی دا که نه‌فیر (که‌رنا) لێ‌بدن و هه‌موو سه‌ربازیه‌کان ئاماده بکه‌ن. کۆمه‌لیک له‌و سه‌ربازانه‌ی وه‌فاداری هورم هه‌ب بوون له‌دوای ئه‌وه‌ی که بیستیان بووه‌ته‌وه به‌ فه‌رمانده‌ی سوپا به‌ بیستی ده‌نگی نه‌فیره‌کان له‌ ده‌ورو به‌ری (هورم هه‌ب) کۆبوونه‌وه و ئه‌وسا بووه خاوه‌ن پیتج سه‌د سه‌رباز.

ئه‌م پیتج سه‌د نه‌فه‌ره گالیسکه‌ی جه‌نگیشیان هه‌بوو و، دوایی هورم هه‌ب به‌م سه‌ربازانه‌وه له‌شاردا که‌وته‌پۆ و هه‌ر سه‌ربازیکی له‌ کاتی تالان کردندا بیینیایه هه‌ر ئه‌و کاته به‌هۆی جه‌للاده‌کانی خۆیه‌وه دارکاری ده‌کردن و ئه‌و سه‌ربازیه‌ش که یه‌کیکی بکوشتایه یه‌کسه‌ر به‌ده‌ستی جه‌للاده‌کان سه‌ری له‌ لاشه‌ی جیا‌ده‌کرایه‌وه.

هه‌رچه‌نده (هورم هه‌ب) له‌شاردا زیاتر ده‌چوه پیتشه‌وه ئه‌و ده‌سته سه‌ربازانه‌ی

وازیان له تالان کردن دهیتنا دههاتنه ریزه‌وهو له دواى خوئى له شه‌قامه‌کان و چوارپتیانه‌کان سه‌ریازگه‌ی داده‌ناو ده‌یگوت پاشماوه‌ی ته‌و خراپه‌کار و تالانچیپانه‌ی که له گه‌ره‌که‌کاندان ده‌ستگیر بکه‌ن و بکوژه‌کان یه‌کسه‌ر له‌ناو بیه‌ن.

(هورم هه‌ب) هه‌تا سبه‌ینئ له‌گه‌ره‌که‌کانی **ته‌به‌سدا** سووراپه‌وه‌و هه‌رچه‌نده له‌شاردا به‌ره‌و پیشتتر ده‌چوو ته‌و گه‌ره‌که‌نه ئاسایش و ئارامی بو‌ده‌گه‌راپه‌وه‌و هه‌رچه‌نده به‌ره‌به‌یان نزیکتتر ده‌بووه‌وه ده‌سته‌ی دز و پیاو خراپه‌کان، وه‌ک تاریکی شه‌و، له‌کاتی به‌ره‌به‌یان، روى له‌که‌م بوونه‌وه ده‌کرد.

له‌ دواوه‌ی (هورم هه‌ب) هه‌وه ته‌و ئه‌فسه‌رانه‌ی که له‌گه‌ره‌که‌کاندا داینابوون هه‌ر پیاو کوژتیکیان بگرتایه یه‌کسه‌ر ده‌یانکوشت و دزه‌کانیان دارکاری ده‌کرد. کاتی خو‌ر هه‌له‌هاتن هورم هه‌ب به‌هوی جارچیپه‌که‌نه‌وه رایگه‌یاند که شه‌وی رابردوو ته‌نها ته‌و که‌سانه‌ی خه‌لکیان کوشتبوو له‌ سیداره‌ دران، به‌لام له‌م میزانه به‌دواوه ته‌گه‌ر یه‌که‌یک دزیش بکات، یان ده‌ستدریژی بکاته سه‌ر ژنیکی، ده‌کوژریت.

هه‌تا نیوه‌ی روژیش جه‌للاده‌کان سه‌ری ره‌ش پیسته‌کانیان له‌ په‌یکه‌ر جیاده‌کرده‌وه، چونکه ته‌وان هیتشتا ئاماده‌نه‌بوون بیسه‌لمیتن که بارودوخ گو‌راوه‌و سه‌رده‌می سه‌ره‌رویی به‌سه‌رچوو، به‌لام له‌ دواى نیوه‌رووه سه‌ریازه‌ قوله‌ره‌شه‌کان زانیستیان که چاره‌یه‌کی تریان نییه‌ جگه‌له‌وه‌ی خو‌یان به‌ده‌سته‌وه بدن و بگه‌رینه‌وه سه‌ریازخانه‌کان. له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا به‌رله‌وه‌ی هه‌ر سه‌ریازتیکی بچیتته‌ ناو سه‌ریازخانه‌که‌وه ده‌یانپشکنی و ته‌گه‌ر خو‌تیان به‌ کراسه‌که‌یه‌وه بیینیایه به‌ جه‌للاده‌کانیان ده‌سپارد که سه‌ریان له‌ لاشه‌ جیابکه‌نه‌وه.

من دلنیابووم که (هورم هه‌ب) ته‌نها بو‌مه‌به‌ستی گه‌راندنه‌وه‌ی ئاسایش سه‌ریازه‌ ره‌شه‌کانی به‌و شیوه‌یه نه‌ده‌کوشت، به‌لکو له‌به‌رته‌وه‌ی میسری بوو، له‌وه‌ی که سه‌ریازه‌ میسرییه‌کانیان ده‌کوشت به‌داخ بوو و ده‌یه‌ویست تو‌له‌یان لی

بکاته‌وه.

ته‌و روژه‌ کاتیکی که شه‌و داهات **ته‌به‌س** ته‌من و ئارام بووه‌وه، به‌لام به‌جو‌رتیک کوشتار و تالانی و کاو‌لکاری، خه‌لکی دل‌گران کردبوو، که شه‌و، چراکانیان هه‌ل نه‌کرد و له‌ خانوه‌ گشتیپه‌که‌نه‌وه ده‌نگی مؤسیقا نه‌ده‌بیسترا، به‌لام ته‌و مه‌یخانانه‌ی که له‌و شیواوی و نا‌ارامیپه‌دا ویران نه‌کراپوون ته‌و شه‌وه کاسبیپه‌کی باشیان کرد و، (کاپتا) راستی ده‌کرد که پيشه‌که‌ی ته‌و کاسبیپه‌که، که هه‌رگیز له‌کار ناکه‌ویت، چونکه خه‌لکی هه‌م له‌کاتی شادی ده‌نو‌شنه‌وه‌و هه‌م له‌کاتی به‌دبه‌ختی و په‌ژاره.

له‌ به‌یانی روژی دواپه‌وه (هورم هه‌ب) که‌شتی سازه‌کان و دارتاشه‌کانی بانگ کردو، کو‌مه‌لیکی زور له‌ کریکاره‌کانی راسپارد که به‌شیتک له‌ خانوه نیوه ویرانه‌کانی ده‌وله‌مه‌نده‌کان تیک بدن و که‌شتیپه‌ که‌نه‌کان سکراب بکه‌ن بو‌ئه‌وه‌ی به‌ ته‌خته‌ی خانوو و که‌شتیپه‌کان بتوانن ئاگر بار (مه‌نجه‌نیق)^(۱) و په‌یژه و بورجی به‌رز دروست بکه‌ن که توانای گواستنه‌وه‌ی هه‌بیت. چونکه (هورم هه‌ب) ده‌یزانی که له‌ دواى ته‌وه‌ی کاهینه‌کانی ئاموون زانیستیان که فی‌رعه‌ون شکاوه‌و نه‌بتوانیوه په‌رستگا‌که‌یان داگیریکات و خواجه‌که‌یان سه‌ره‌ونگوم بکات، گفتوگو له‌گه‌ل ته‌واندا سوودی نییه. چونکه ته‌وه‌نده له‌ خو‌یان بایی بیوون که مه‌حال بوو خو‌یان به‌ده‌سته‌وه بدن و چاره‌یه‌کی تر نه‌بوو، جگه‌له‌وه‌ی که به‌ پیتی هونه‌ری جه‌نگی هیرش بکریتته سه‌ر په‌رستگا‌که‌و دیواره‌که‌ی بشکیتن.

ته‌و روژه‌ هه‌تا به‌یانی روژی دواتر له‌ شاری **ته‌به‌س** ده‌نگی قازمه (قولینگ) و چه‌کوش ده‌هات و کریکاره‌کان داریان له‌ که‌شتی و بینایه‌کان ده‌هیتناو دارتاش و که‌شتی سازه‌کان ده‌ستیان به‌ دروستکردنی په‌یژه‌و مه‌نجه‌نیق و بورجی گو‌یژه‌ره‌وه‌و (سه‌رقوچ) ده‌کرد^(۲).

له‌ شه‌و و روژتیکیا پینج بورجی جه‌نگی و هه‌ندی په‌یژه‌و چوار ئاگر بار و چند سه‌رقوچیک دروست کرا و روژی دواپی سه‌ریازه‌کانی (هورم هه‌ب) له

پینج لاوه هیرشیان کرده سهر پهرستگهی نامون.

کاهینه‌کانی پهرستگه، که پیش‌بینی نه‌و‌ه‌یان نه‌کردبوو پهرستگاکه‌یان گه‌مارؤ بدریت خو‌یان بو به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی په‌لامارده‌ره‌کان ناماده نه‌کردبوو. زورجار له‌م کاتانه‌دا له‌بان دیواره‌که‌وه‌ ناوی کولاو و رونی داخیان به‌سهر هیرش به‌ره‌کاندا ده‌کرد، به‌لام کاهینه‌کان له‌و کاتده‌ا نه‌ ناوی گهرمیان هه‌بوو و نه‌ رونی داخ.

کاتی‌ک که‌ ده‌رگا‌کانی پهرستگا به‌هۆی لیدانی سهرقوچه‌کانه‌وه‌ هاته‌ له‌رزو کاهینه‌کان زانیتیان تیک ده‌شکین، نه‌فیرپان لیدان بوئه‌وه‌ی خه‌لکی ناگادار بکه‌نه‌وه‌ که‌ چی تر به‌رگری نه‌که‌ن، چونکه‌ ده‌یانزانی که‌ نامون بایی پیوست قوربانیی بو‌کراوه‌ و باقی خه‌لکه‌که‌ ده‌بی زیندوو بمین بوئه‌وه‌ی له‌ تاینده‌دا بتوانن دووباره‌ خوی نامون زیندوو بکه‌نه‌وه‌.

له‌دوای خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دان، ده‌رگا‌کانی پهرستگایان کرده‌وه‌و خه‌لکی که‌له‌ مانه‌وه‌ له‌و پهرستگایه‌ بیزار ببوون به‌خوش‌حالییه‌وه‌ بو‌ماله‌کانی خو‌یان رو‌یشتنه‌وه‌.

به‌م شیویه‌ (هورم هه‌ب) به‌بی خو‌ین رشتن ده‌ستی به‌سهر نامون-دا‌گرت و پزیشکه‌کانی خانه‌ی ژبانی نارده‌وه‌ بو‌شار بوئه‌وه‌ی نه‌خوشه‌کان چاره‌سه‌ربکه‌ن، به‌لام نه‌چووه‌ ناو خانه‌ی مردووه‌کانه‌وه‌ که‌ نه‌ویش به‌کیک بو له‌ دامه‌زراوه‌کانی پهرستگا، چونکه‌ که‌سانی زیندوو نابیت بچنه‌ ناو خانه‌ی مه‌رگه‌وه‌، مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی که‌ له‌ کریکاره‌کانی نه‌و جیگایه‌ن، یان نه‌وانه‌ی مردووه‌کانی خو‌یان ده‌هینا که‌ مؤمیایی بکرت، یان لاشه‌ مؤمیایی کراوه‌کان وه‌برگرنه‌وه‌.

له‌دوای نه‌وه‌ی که‌ ده‌روازه‌کانی پهرستگا کرانه‌وه‌ کاهینه‌کان له‌گه‌ل هه‌ندئ له‌ پاسه‌وانه‌کانی پهرستگا که‌ ماده‌ی سړکه‌ر (مخدر)یان کردبووه‌ له‌شیانه‌وه‌ بو نه‌وه‌ی هه‌ست به‌ تازارنه‌که‌ن، له‌و جیگایه‌دا که‌ په‌یکه‌ری ناموونی لی بوو سه‌قامگیر بوون و له‌وکاتده‌ا له‌ پهرستگا جه‌نگ له‌ نیوان کاهینه‌کان و

پاسه‌وانه‌کانیان له‌ لایه‌ک و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ سه‌ربازه‌کانی (هورم هه‌ب)، ده‌ستی پی کردو نه‌م شه‌ره‌ تا پاش نیوه‌رؤ دریشه‌ی کیشا.

هه‌موو پاسه‌وانه‌کانی پهرستگا کوژران و هه‌ندیک له‌ کاهینه‌کانیش کوژران و تنه‌ها کاهینه‌ پله‌ به‌که‌کان مانه‌وه‌. ئینجا (هورم هه‌ب) که‌ره‌نای لیدان جه‌نگ راگیراو به‌ کاهینه‌کانی وت: من له‌گه‌ل خوییه‌که‌ی ئیوه‌دا دوژمنایه‌ تیم نییه‌، چونکه‌ پیاو‌یکی سه‌ربازم و من له‌گه‌ل خوییه‌کاندا نه‌ دوستانه‌ تیم هه‌یه‌ و نه‌ دوژمنایه‌ تی. من له‌و باوه‌ره‌دام که‌ نه‌گه‌ر په‌یکه‌ری خوی ئیوه‌ له‌م پهرستگایه‌دا نه‌دوژریتته‌وه‌ باشته‌وه‌ خو‌تان ده‌توانن بته‌که‌ی له‌ناو بیهن و، به‌م شیویه‌یه‌ش من به‌ کوشتنی خوییه‌که‌تان تاوانبار نابم و ماوه‌ی به‌ک میزان مؤله‌ت ده‌ده‌مه‌ ئیوه‌ که‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ راویژر بکه‌ن و برپاری خو‌تان بدن. له‌دوای نه‌وه‌ هیرش ده‌که‌مه‌ سه‌رتان، چونکه‌ من سه‌ربازم و ده‌بی فه‌رمانی فیرعه‌ون نه‌نجام بده‌م و نه‌گه‌ر ئیوه‌ له‌ دوای میزانیکی تر په‌یکه‌ری خوییه‌که‌ی خو‌تان له‌ناو بیهن و بتانه‌و‌یت له‌ پهرستگا بچنه‌ ده‌ره‌وه‌ که‌س ریگاتان لی ناگرت و ئیمه‌ تنه‌ها سه‌رنجی نه‌وه‌ ده‌ده‌ین که‌ زیر و پاره‌ی پهرستگاکه‌، که‌ ئیستا هی خوی فیرعه‌ونه‌ له‌گه‌ل خو‌تاندا نه‌بیهن.

کاهینه‌کان وتیان: زور باشه‌ ئیمه‌ میزانیکی تر وه‌لامی خو‌مان ده‌ده‌ینه‌وه‌. له‌دوای تیپه‌رپوونی کاتژمیریک، کاهینه‌کان له‌ جیگاکه‌ی خو‌یان هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ (هورم هه‌ب)یان وت: بیته‌ ژووره‌وه‌ نه‌و له‌ دوای چوونه‌ ژووره‌وه‌ په‌یکه‌ری خوی ناموونی نه‌دی و زانیی که‌ کاهینه‌کان بته‌که‌یان تیک شکاندووه‌و که‌رته‌کانی بته‌که‌ له‌گه‌ل خو‌باندا ده‌به‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ بوئه‌وه‌ی بتوانن بلین که‌ نامون خو‌ی ون کردووه‌و له‌ داهاتوودا خو‌ی ئاشکرا ده‌کات.

هورم هه‌ب ده‌رگای گه‌نج (خه‌زینه‌ی زیر و پاره‌)ی پهرستگاکه‌ی مؤرکردو به‌رد تاشه‌کانی راسپارد که‌ ناوی نامون له‌سهر به‌رده‌کانی پهرستگا بسرنه‌وه‌و له‌ جیاتی نه‌وه‌ ناوی ناتوونی لی بنوسن. دوایی به‌ هۆی جارچیه‌کانه‌وه‌ به‌

خه لکیان راگه یاند که ناموون له ناوچوو و له بری نهو ئاتوون له ئه مرۆ به دوووه
خوای میسره.

خه لکی له دوای نهووه که زانییان شهرو خوین رشتن تهواو بووه له
خانووهدکانیان هاتنه دهرهوهو له کاتی شهودا **تهبهس** وهک نهو کاتانهی که
ئاسایشی تیاوو به چراکان رووناک بووهوهو به هۆی گه رانهوهی ئاسایش و ناشتی
و دهست پییکردنی خویه تی (ئاتوون) جیاوازی له نیوان سپی و رهش نهماو من
زۆرجار ده مبینی که دهوله مهندهکان رهش پیسته کانیان بانگه یشت ده کرد بو
مالی خزیان.

هه رهو شهوه که له گه رانهوه مدا بو مالوه به شاردا تیپه پیم دوو رووداوم بینی
که فه رامۆشی ناکه م، یه کیکیان نهوه بوو که رووانیم پیاویک له چینی گه وه رهکان
له کۆلانیکدا بانگه یشتی رهش پیستیکدی ده کرد که بیت بو ماله کهی و له گه لیدا
نان بخوات و له رووداوی دووه مدا بینیم که یه کییک له پاسه وانه کانی ناموون که
به برینداری له قه راغ شه قامیکدا که وتبووو ناوی ناموونی به سه ر زمانیدا
دههینا، خه لکی رژانه سه ری و میشکیان به به رد په رژ و بلاو کرد و ژنه کان له
دهره وهی لاشه کهی سه مایان کردو هه مان نهو که سانهی میشکی سه ری نهو
پیاوهیان به به رد په رژاند، که بوچی ناوی ناموون به سه ر زمانیدا دههینیت، ده روژ
به ره له وه نه گه ر که سپیک جینیوی به ناموون بدایه دهیانکوشت.

کاتیک که به رهو مال دهچومسه وه نه م دوو دیمه نه م بینی و سه رم به هه ردوو
دهست گرت و که وقه بیرکردنه وه، چونکه زانیتم که مه حاله خویه ک هه بیت که
بتوانیت نه زانی و نه فامیی خه لکی له ناو بدات. دواپی له جیاتی نهوهی به رهو
مال پرۆمه وه ریگای (کلکی تیمساح) م گرت به ر.

نهوشه وه، شهویک نه بوو که بتوانم بچم بو مال، چونکه له نه فامی جوړی
مرۆف و باوه ری سستیان زۆر دلگران بووم و به رهو مه یخانهی (کلکی تیمساح)
رویشتم، که به خواردنه وه و گفتوگو له گه ل (مه ریت) دا، دلّی خوّم بدهمه وه.

کاتیک گه یشتمه نهوئ نهو سه ربازانهی که پاسه وانی مه یخانه که بوون و له
دۆستایه تیبی من و (هورم هه ب) به ئاگابوون، دهره یان لیدام و وتیان مه ریت به
ئیمه ی وتوو که تو ده بی تو له ی خو ت له یه کییک بکه یته وهو له به ره وهی که
ده زانی له هاوړی دلّسۆزه کانی (هورم هه ب) ی و له به ر نه وهش که نه م مه یخانه یه
هی به نده که ی پیشووت، (کاپتا) یه، نامادهین که تو له ت بو بسه نینه وه.

له (مه ریت) م پرسى: که ئایا تو به نه مانه ت وتوو بو تو له سه ندنه وهی من،
گوپرایه لیم بکه ن؟

ژنه که وتی: به لّی، من له و باوه ره دام که نه گه ر نه مشه و تیپه رییت و تو تو له ی
خو ت له و ژنه نه سینیته وه که فریوی دای و به دبه ختی کردی، چی تر نه م هه له ت
بو نار هخسیت، چونکه له سه به ینیوه بارودوخی **تهبهس** ئاسایی ده بیته وه، به لام
نه مشه و هیشتا نا ئاساییه و هه ر که سپیک له گه ل یه کیکی تر دا نا کۆکیسه کی
هه بیت ده توانیت تو له ی لی بسه نیته وه.

به سه ربازه کانم وت: له گه ل مندا وه رن، به لام هۆشیارین که ئیوه نه مشه و
فه رمانی هورم هه ب جیبه جی ده کهن و نه گه ر بتانه ویت به پیچه وانه ی فه رمانی
نه و بجوولینه وه سه رتان له لاشه جیاده بیته وهو من نه مشه و ته نها فه رمانی
(هورم هه ب) به ئیوه راده گه یه نم.

نه م قسه یه م کرد بو نه وهی سه ربازه کان بترسین و له گوپرایه لّی فه رمانی من
سه ریچی نه کهن. سه ربازه کان وتیان: دلّنیابه که ئیمه به پیچه وانه ی فه رمانی
تو که ده زانی فه رمانی هورم هه ب، ره فتار ناکه ین.

وتم: هه ره ها که س نابیت من بیینیت و بمناسیته وهو ئیوه بو تان نییه ناوی
من به سه ر زارتاندا به یین. به لّکو نه گه ر داوای روون کردنه وه یان لی کردن بلّین
که له لایه ن خوای (ئاتوون) هوه هاتوون بو نه وهی تو له له دوژمنه کانی
بسه نینه وه. ئیستا که میک سه بر بگرن تا که ژاوه یه ک دههین و من به سواری
که ژاوه که له گه ل تاندا دیم.

(کاپتا) بهنده‌کە‌ی پيشووی من یه‌کیتی بۆ هینانی که‌ژاوه ناردو له‌ دوای کاتژمیریک، که‌ژاوه‌یه‌کی هیناو سواری بووم و له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌کان به‌ری که‌وتین هه‌تا گه‌یشتینه‌ ده‌رگای ماله‌کە‌ی (نه‌فرنه‌فرنه‌فر). له‌وێ به‌سه‌ربازه‌کانم وت: له‌م خانووهدا ژنێکی لیبیه‌ که‌ له‌ هه‌موو ژنه‌کانی ئه‌وێ جوانتره‌و ئیوه‌ به‌ بینه‌ی یه‌که‌م به‌ جوانی و شکۆمه‌ندییه‌کە‌ی ده‌یناسنه‌وه‌. به‌مه‌رجیک له‌ دوای سه‌یرکردنی ئه‌و نه‌هیلن که‌ به‌قسه‌کانی خۆی فریوتان بدات. برۆن و بیهیتن بۆ ئیره‌ و ئه‌گه‌ر خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌دا پاژنه‌ نه‌یزه‌یه‌کی لێ بدەن که‌ بیده‌نگ بیت و به‌رگری پێ نه‌کریت، به‌لام نه‌که‌ن به‌ده‌رفتاریی له‌گه‌ڵدا بکه‌ن و ئه‌گه‌ر (هورم هه‌ب) بزانییت که‌ ئیوه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌م ژنه‌دا به‌ده‌رفتاریتان کردوووه‌و جوانییه‌که‌یتان شیتواندوووه‌، هه‌مووتان ده‌کوژیت.

له‌ناو خانووهدە‌ی (نه‌فرنه‌فرنه‌فر)ه‌وه‌ ده‌نگی ساز و ئاواز ده‌هاته‌ گوێ و هه‌ندێ له‌ میوانه‌کانی ئه‌و سه‌رخۆش بوون و به‌رده‌وام ده‌یانشیراند. کاتیک که‌ سه‌ربازه‌کان له‌ ده‌رگایان دا خزمه‌تکاره‌کانی ئه‌وێ نه‌یانویست ده‌رگایان لێ بکه‌نه‌وه‌، چونکه‌ وایان ده‌زانی که‌ ئه‌و سه‌ربازانه‌ توانای پاره‌دانیان نییه‌، به‌لام سه‌ربازه‌کان به‌زۆر چوونه‌ ناو خانووهدە‌وه‌و ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ ماله‌که‌دا بوون هه‌له‌هاتن و ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو که‌ یه‌کیت له‌ سه‌ربازه‌کانم بینی (نه‌فرنه‌فرنه‌فر)ی له‌ پارچه‌یه‌کی ره‌شدا پێچابوووه‌وه‌و به‌ره‌و که‌ژاوه‌کە‌ی منی ده‌هینا.

کاتیک پارچه‌ ره‌شه‌که‌م بینی وام زانی مردوووه‌و سه‌ربازه‌کان لاشه‌که‌یان بۆ هیناوم، به‌لام له‌دوای ئه‌وه‌ی که‌ ژنه‌که‌یان له‌ که‌ژاوه‌که‌دا له‌ ته‌نیشته‌ منه‌وه‌ دانا لیم رووانی، بۆم ده‌رکه‌وت که‌ زیندوووه‌، به‌لام له‌ هۆش چوووه‌و وه‌کو جارێ جوانه‌و سه‌ره‌ تاشراره‌کە‌ی ئه‌ده‌ره‌وشایه‌وه‌.

هه‌ریه‌کیک له‌ سه‌ربازه‌کان که‌میک پاره‌م داپییان و ئه‌وانم ئیزندا و مه‌به‌ستم ئه‌وه‌بوو که‌ نه‌زانن من بۆ کوێ ده‌چم. ئینجا به‌ بنده‌کانی که‌ژاوه‌که‌م وت: من ببه‌نه‌ خانووهدە‌که‌م که‌ له‌شه‌قامیکی نزیک په‌رستگای خوای پيشوو، (ئاموون)ه‌.

مالی من له‌وێ نه‌بوو، به‌لام ده‌مه‌ویست ناو و نیشانی نادروست بده‌مه‌ به‌بنده‌کان و دوایی ئیزنیان بده‌م. له‌ شه‌قامیکی نزیک په‌رستگا که‌ژاوه‌که‌م راگرت و به‌ بنده‌کانم وت دایبینین و خۆم له‌ که‌ژاوه‌که‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌و (نه‌فرنه‌فرنه‌فر)م له‌ که‌ژاوه‌که‌ ده‌رکرد که‌ له‌ پارچه‌یه‌کی ره‌شه‌وه‌ پێچرابوووه‌وه‌و کریتی به‌بنده‌کانم داو ئیزنم دان.

له‌دوای رۆشستنیان (نه‌فرنه‌فرنه‌فر)م هه‌لگرت که‌ هیشتا بێ هۆش بوو و به‌ره‌و خانه‌ی مه‌رگ به‌ری که‌وتم. له‌دوای ئه‌وه‌ی گه‌یشتمه‌ ئه‌وێ له‌ ده‌رگام داو چهند که‌سیک له‌ کاهینه‌کانی خانه‌ی مه‌رگ هاتن و ده‌رگایان کرده‌وه‌و هه‌ر که‌بینیان من به‌ رواله‌ت مردوووه‌که‌م هیناوه‌ ده‌ستیان به‌ جنیودان کردو و تیان: مه‌گه‌ر ئه‌م رۆژانه‌ پیشه‌کە‌ی ئیمه‌ ره‌واجی نییه‌ که‌ تۆش مردوویمان بۆ ده‌هینی؟
وتم: ئه‌م مردوووه‌ی که‌ من بۆم هیناون له‌گه‌ڵ مردوووه‌کانی تردا جیاوازه‌... وهرن سه‌یرکه‌ن.

کرێکاره‌کانی مۆمیایی کردنی مردوووه‌کان مه‌شخه‌لیان هیناوه‌ کاتیک سه‌یری (نه‌فرنه‌فر)یان کرد، به‌جۆریک خۆشحال بوون که‌پیکه‌نین و من له‌ دوای چهند سه‌ال که‌ گویم له‌ پیکه‌نینه‌ی کرێکاره‌کانی ئه‌وێ نه‌ببوو له‌ ده‌نگی پیکه‌نینه‌یان هاته‌ له‌رزه‌.

یه‌کیت له‌وان له‌ (نه‌فرنه‌فر)نزیك بووه‌وه‌و ده‌ستی خسته‌ سه‌ر سینگێ و وتی: په‌نا به‌ ئاموون... ئه‌م ژنه‌ هیشتا گه‌رمه‌.

وتم: ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێت به‌ ئاسووده‌بی کاره‌کە‌ی خۆتان بکه‌ن و که‌س گرفتتان بۆ دروست نه‌کات، ناوی ئاموون مه‌هینن، چونکه‌ خوای ئاموون ئیتر نه‌ماوه‌و له‌ جیاتی ئه‌و ئه‌مپۆ (ئاتوون) له‌میسردا خوایه‌تی ده‌کات. به‌لام ئه‌م ژنه‌، به‌شێوه‌یه‌ک که‌ ده‌یبینن گه‌رمه‌و من به‌ ئیوه‌ی ده‌سپیرم که‌ به‌باشی پارێزگاریی لێ بکه‌ن و به‌ جۆریک له‌شی مۆمیایی بکه‌ن که‌ هه‌رگیز تیک نه‌چیت و ملوانه‌کە‌ی زیر و گه‌وه‌ره‌کانی ئه‌و بۆ کریتی ئیوه‌ به‌سه‌.

کاتیک خزمه تکاره کانی خانهی مهرگ زانیان ئه و ژنه زیندوو، تیگه یشتن که من چی ده لیم و یه کیک له وان وتی: ئه گهر من بزائم که تو ئه ی پیاوی نه ناسراو، شویتن که وتوووی خوای نوئی میسری منیش ستایشی خوای تازه ده کهم، چونکه له و روژده که خۆم ناسیوه، لیره دا ژبان به سهر ده به م و هه میسه کاته کانی خۆم له گه ل ژنه مردوو هکاندا به سهر ده برد که له زستان ساردترن و هه رگیز رووی نه داوی ژنیکی زیندوو له باو ههش بگرم و ئیستا به پیرۆزی بوونی تو، من و ئه مانه ی ئیره ده توانین له گه ل ژنیکی زیندوو دا دابنیشین و دلنیا به که تاماوه ی هفتا جار هفتا روژی لیره ده به ییلینه وه و ئه گهر روژی کیش رامن پیچن که بوچی ژنیکی زیندوو مان لیره راگرتوه ده لپین ئیمه ئه ومان به مردوو و هرگرتوه، به لām له داوی ئه وه ی که خستمانه ئاو و خوێوه، هاته وه گیان.

من ده مزانی که کریکاره کانی خانهی مهرگ که له هه موو ژیاناندا له خزمهت مردوو هکان بوونه و به هۆی بوئه بوگه نه که ی له شیا نه وه ریگایان نادهن که بو ماله گشتیه کانی ته بهس، مه حاله که به یلن (نه فر نه فر) له و ی بچیتته ده ره وه. به م جوړه من تو له ی دایک و باوکم له (نه فر نه فر) سه نده وه و ئیستا ده لیم له گه ل ئه وه شدا که تو له سه نده وه وه کو شه رابیک مروث مه ست ده کات، به لām مه ستیه که ی زوو له ناو ده چیت و نازانم بوچی له داوی ئه وه ی که تو له ده سه ندریتته وه، مروث په شیمانی ده بیتته وه و تو له وه رگر به خو ی ده لپت که خوژگه تو له م نه سه ندا به ته وه.

ئه و کاته ی (نه فر نه فر) م ته سلیمی کریکاره کانی خانهی مهرگ کرد بوئه وه ی دل ی خۆم بده مه وه به خۆم ده وت که من ئه م کاره م بو رزگار کردنی که نهجه کانی داها توو کردوو، چونکه تائه و روژه ی که ئه م ژنه جوان و نازاده، که نهجه ساده و تازه کاره کانی وه کو منی له کاتی که نهجیتیدا به ده بخت ده کرد.

له داوی ئه وه ی که گه رامه وه مه یخانه که (مه ریت) به ره و من هات و دهستی گرتم و دابنیشاندم و وتی: سینۆهه بوچی خه مباری؟

و تم: له به ره وه ی که ژنه کان هه موو کاتیک ده بنه هۆی به ده بختی ئیمه و کاتیک که ئیمه شه یدا ی خو یان ده که ن، گرفتاری گو می چاره ره شیمان ده که ن و کاتیکیش که تو له یان لی ده که ی نه وه دیسانه وه خۆمان به به ده بخت ده زانین. (مه ریت) وتی: ئه م شیوه ی بیرکردنه وه یه ی تو له به ره وه یه که هیتشتا که سیکت نه دیوه ته وه که بیه ویت به خته وه رت بکات.

و تم: من له خوایه کانی میسر و خوایه کانی هه موو ئه و گه لانه ی که سه فه رم بو ولاته که یان کردوو داوا کارم که من له مه ترسی ئه و که سانه ی که ده یانه ویت به خته وه رم بکه ن پیا ریزیت، چونکه فیعه ونیش ده یه ویست گه لی میسر به ختیار بکات و ئیستاش بو نی لاشه ی کوژرا وه کان ته بهسی هه راسان کردوو. له م کاته دا مه ریت په یمانه یه ک (کلکی تیمساح) ی دایه ده ستم و وتی بنۆشه... و ئه م جوړه بیرکردنه وه نازار گه یه نه ره له خو ت دوور بخه ره وه.

(کلکی تیمساح) که م نوشیه وه هه ره وه نده که له قورگم چوه خواره وه هه ستم کرد بیرکردنه وه که م گوپرا وه چی تر بیرله (نه فر نه فر) ناکه مه وه، به لکو له فکری مه ریتدا بووم. پیم وت: (مه ریت) من ئه مشه و پیوستم به تو به، چونکه تو له سه نده وه م له و ژنه ئیتر حیسابی منی له گه ل ژنه کان پاک کرده وه.

مه ریت وتی: سینۆهه ئه گهر ده ته ویت بزانی که ژنیکی تو ی خو ش ده ویت یان نا؟ ئه و ژنه به هۆی زی و پاره، یان ئه و دیاریبانه ی که له داها توو دا ده بی بیده یته ی تا قی بکه وه. له وانیه ژنیکی ئه مرۆ زی و پاره ی نه سیته به لām له گه لندا راده بو یی بوئه وه ی له داها توو دا دیاریی گه وره ترت لی وه ربرگ ریت، یان وه کو (نه فر نه فر) فریوت بدات و له به ره وه ی که وتوو یته داویه وه ناچارت بکات هه موو شتیکی خو تی بده یته ی و ته نها هۆی هه لسه نگاندنی خو شه ویستی ژن، به رامبه ر به پیاو، ئه وه یه که نه ئه مرۆ زی و زیوت لی وه ربرگ ریت و نه چاوه روانی ئه وه ش بیت که له ئاینده دا شتیکی بده یته ی، ئایا تو له رابردو دا، تووشی ئه م جوړه ژنه بو یته وه ئه و ئاماده بوو که به بی ئه وه ی داوی شت لی

بکات بییته هاوسه‌ری تو؟

وتم: به‌لئ... من له ژیاندا له‌گه‌ل ژنییک ناشناییم په‌باکرد که زیر و پاره‌ی لیم نه‌ده‌ویست. به‌لام تاماده‌نه‌بوو بییته هاوسه‌رم.

مه‌ریت وتی: که‌واته‌ ئه‌و ژنه‌ تو‌ی خوش نه‌ده‌ویست.

وتم: ئه‌و خواجه‌کی خو‌ی خوش ده‌ویست و ده‌یگوت که ده‌بی کچینییه‌که‌ی خو‌ی پیشک‌ش به‌خواجه‌که‌ی بکات.

مه‌ریت ئه‌و شه‌وه‌ منی برده‌ یه‌کیک له‌ ژووره‌ تاییه‌تییه‌کانی مه‌یخانه‌که‌ حه‌سیره‌که‌ی خو‌ی بۆ راخستم که له‌سه‌ری بنووم. بۆچی پیاوه‌کان کاتیک که ژنیکیان خوش ده‌ویت، ئیتر خو‌یان له‌بیرده‌کن و ده‌گۆرپین و نایه‌یننه‌وه‌ یاد که له‌ رابردوودا له‌گه‌ل یه‌کیک په‌یمانی به‌ستوه‌ که له‌گه‌ل هیچ ژنییکدا کونه‌بییته‌وه‌.

تایا که‌س هه‌یه‌ که بتوانیت بل‌یت کاتیک که ژنیکی میهره‌بان و دل‌سۆزی بینی و روانی که ئه‌و ژنه‌ به‌بی هیچ مه‌به‌ستیکی ماددی ده‌بیته‌ هاوبه‌شی شادی و په‌ژاره‌ی ئه‌و، په‌یمانه‌که‌ی که له‌ رابردوودا به‌ستویه‌تی به‌ده‌ستی فرامۆشیی نه‌سپیری. له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌م شتانه‌شدا باوه‌ر ناکه‌م که من په‌یمانه‌که‌ی خو‌م له‌گه‌ل هاوسه‌رم (مینا) شکاندی، که ژیانه‌که‌ی خو‌ی پیشک‌ش به‌خواجه‌که‌ی کردو من وا بیرده‌که‌مه‌وه‌ که چۆن رو‌ن (واته‌ نه‌وت) ی گری لاواز به‌هیزده‌کات، ژنی جوانیش ناگری پیاوه‌ به‌را‌ده‌به‌ک هه‌ل‌ده‌ گبرسیتی که له‌و گه‌رمییه‌دا هه‌موو ئه‌و په‌یمانه‌ی که له‌ رابردوودا له‌باره‌ی ژنانه‌وه‌ به‌ستویه‌تی ده‌یسووتینی.

هه‌رچه‌نده‌ له‌گه‌ل مه‌ریتدا که به‌ میهره‌بانیی خو‌ی، دل‌ه‌ خه‌م داگرتوه‌که‌می شادمان ده‌کرد و له‌ ته‌نهایی ده‌ری ده‌کردم، باس‌م له‌ په‌یمانیکی نوی ده‌کرد، به‌لام من ئه‌و ژنه‌م (مینا) هه‌میشه‌ له‌ یادبوو. من له‌و ئه‌ندیشه‌یه‌دا بووم که ئه‌گه‌ر رو‌ژیکی فی‌رعه‌ون به‌من بل‌یت تو‌ زانسته‌که‌ی خو‌ت بده‌ به‌من و پیاویکی نه‌زان به‌و من له‌ بری ئه‌وه‌ تاجی پاشایه‌تی خو‌مت ده‌ده‌می، به‌ئه‌م مامه‌له‌یه‌ رازی نه‌ده‌بووم، چونکه‌ ده‌مزان‌ی که به‌ نه‌زانی ژیان به‌سه‌ربردن هیچ بایه‌خیکی نییه‌،

ئه‌گه‌رچی مرۆف فی‌رعه‌ونیش بی‌ت.

به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌ریت به‌منی بووتایه‌ زانسته‌که‌ی خو‌تم بده‌ری و له‌مه‌وبه‌دوا پیاویکی نه‌زان به‌و من له‌ جیاتی ئه‌وه‌ هه‌موو شه‌ویک له‌گه‌ل تو‌دا ده‌بم، من به‌م ئالوگۆره‌ رازی ده‌بووم، چونکه‌ ده‌مزان‌ی که گه‌وره‌ترینی به‌خته‌وه‌رییه‌کان، پیکه‌وه‌ ژیان له‌گه‌ل ژنییک که پیاوه‌که‌ ئه‌و و، ئه‌ویش پیاوه‌که‌ی خوش بو‌یت.

ئه‌وشه‌وه‌ بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که به‌بی سوود به‌ ده‌ریاکاندا سه‌فه‌رم کردووه‌ و به‌ خو‌رابی بۆ سووریا و بابل و (هاتی) و که‌رت رو‌یشتم که‌له‌و ولاتانه‌ به‌خته‌وه‌ری به‌ده‌ست به‌ینم، چونکه‌ به‌ختیاریه‌ک که من به‌ شوینیدا ویل بووم نه‌له‌ ده‌ریابوو و نه‌ له‌ بابل و هاتی و شوینه‌کانی تر، به‌لکو‌ ئه‌م به‌خته‌وه‌رییه‌ به‌سه‌ربردن بوو له‌گه‌ل ژنییک که له‌ شاره‌که‌ی خو‌مدا (ته‌به‌س)، ده‌ژیا.

به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش بل‌یم که مرۆف ده‌بی به‌ ده‌ریاکاندا سه‌فه‌ریکات و ولاتانی تر ببینیت بو‌ئه‌وه‌ی بزانی‌ت که ئه‌و به‌خته‌وه‌رییه‌ی ئه‌و به‌دوایدا ده‌گه‌رپیت له‌ شوینه‌کانی تر ده‌ست ناکه‌ویت، به‌لکو‌ له‌ نیشتمان‌ه‌که‌ی خو‌یدا هه‌یه‌. هه‌تا مرۆف به‌هۆی رپیتوان، به‌و جو‌ره‌ی که من له‌ بابل له‌کاتی هه‌له‌هاتم له‌وی به‌ پی رو‌یشتم، ماندوو نه‌بی‌ت، قه‌دری دانیشتن و پشودان نازانی‌ت و ده‌ستکه‌وتی به‌خته‌وه‌ری له‌ ژنییک که پیاوه‌که‌ی خوش بو‌یت، پتوبستی به‌وه‌یه‌ که مرۆف به‌ر له‌وه‌ بیبه‌ش بوونی چیشتی.

به‌یانی کاتیک که له‌ خه‌و هه‌لسام (مه‌ریت) به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی: سینۆهه‌، ئه‌گه‌ر من له‌به‌ر زیر و پاره‌ تو‌م خوش بو‌یستایه‌ و پتوبستیم به‌کانزای تو‌ بو‌وايه‌، ده‌مگوت من لی‌ره‌ به‌ره‌وه‌ بۆ مالی خو‌ت بو‌ئه‌وه‌ی بتوانم له‌وی به‌ ئاسووده‌یی بژیم. به‌لام من پتوبستیم به‌ پاره‌ی تو‌نییه‌و تو‌م له‌به‌ر پاره‌ و زیر و زیو ناوی‌ت و هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ که لی‌ره‌ ده‌میتمه‌وه‌.

وتم: مه‌ریت، ئه‌گه‌ر تو‌ منت خوش ده‌ویت بۆچی نایه‌ی بۆ خانووه‌که‌ی من، که هه‌میشه‌ له‌وی بمینینه‌وه‌؟

وتی: من له بهر دوو هو نایه مه مائی تو، یه کهم له بهر نه وهی ره و اجی ئیره به سراوه ته وه به من، چونکه ته نها من ده توانم نو شابهی (کلکی تیمساح) دروست بکه م و نهیینی دروست کردنی نه م خوار دنه وه یه نادر کینم، بوئه وهی رکه به ری بی باز رگانیم نه بیته، له بهر نه وه ناتوانم لی ره پرۆم و له مائی تو دا نیشته جی بم. ههروه ها تا قی کراوه ته وه که نه و ژن و پیا وهی به بی پیو بیستی ماددی یه کتریان خو ش ده ویت و اباشتره که دوور له یه کتری بزین بوئه وهی هه رگیز ناگری خو شه و یستییه که یان خاموش نه بیته. من نه گهر له مائی تو دا بمینمه وه له دوای تیپه ریوونی یه ک یان دوو وهرز وه کو یه کیک له که ل و په له کانی مائی تو م لی دیت و تو له دوای نه وهی که دیتته وه مال حه زنا که ی سهیری من بکه ی، به لام نه گهر دوور له یه کتری بزین تو هه همیشه منت خو ش ده ویت.

- ۱- مه نجه نیق: ناگر بار - نامرزای ناگر ها و یشتنه بو ناو قه لا له کاتی شه ردا - وه رگتیری کوردی.
- ۲- سه ر قوچ یان قوچ سه ر (رمی زور گه وره) .. بریتی بوو له تیری گه وره و گران که سه ری نه و تیرانه یان وه کو سه ری قوچ (سه ری قوریانی یان گا ده تاشی و ده تا بیست که س نه و تیره یان هه لده پری و به را کردنه وه به قایم ده یان کوتابه ده روازی قه لاکه دا، بوئه وهی بیشکینن و بچنه ناو قه لاکه وه - وه رگتیری.

«ئەخاناتوون» فیرعهونی میسر

ئەو رۆژە هورم هەب چوو لە لای فیرعهون و پیتی راگەیاندا که خوای ئاموون سەرنگون بوو و لە ناو چوو و لە جیاتی ئەو خوای ئاتوون خواپەتی دەکات و فیرعهون بەپەنجاری ئەوی کرد بە فرماندەوی نەگۆری سوپا و پیتی وت بەتەمام سبەینی بۆ زیارەتی پەرستگای ئاتوون برۆم و ئەمشەو لە کۆشکی پاشایەتی میوانداری لە هاورپیکانم دەکەم.

(هورم هەب) لە بارەى منەو لە گەڵ فیرعهون-دا گفتوگۆی کرد بوو و گوتبووی ئەم پزیشکە ئەو کەسە یە کە کاتیکی جێ نشین بوویت لە گەڵ تۆدا لە بیابان بوو و فیرعهون منی بە بێر هاتبوو و بە (هورم هەب) ی وتبوو ئەمشەو کە بۆ میوانداری دیت، ئەویش لە گەڵ خۆتدا بەیتنە. ئینجا (هورم هەب) هەندێ زانیاری لە بارەى منەو بە فیرعهون داو بوو کە بە شیکیان زێدەرۆیی بوون و وتبووی ئەو پزیشکە میسرێی هاتای نییە لە جیهاندا و هەموو زانیارییەکی پزیشکی میسر و لاتە بیانییەکانی هەبە و تا ئەمڕۆ سەدان کەس لە نەخۆش و بریندارەکانی لە مردن رزگار کردوون.

(ئەخاناتوون)^(١) فیرعهونی ئیمە زیاتر حەزی لە بینینی من کردبوو بەم شێوەیە من بۆ یە کەمەین جار وەکو بانگهێشت کراویک لە میوانداریی فیرعهون ئامادە بووم.

هەر وەها کاتیکی کە چوومە ناو کۆشکی فیرعهونەو بە بۆ یە کەمەین جار لەوێ ژنە میسرێیەکانم بە مۆدیلی تازەى هاوینەو بینی. ئەم مۆدیلە زۆر جوان بوو و ژنەکان جەلەکانی خۆیان بە شێوەیە ک دووریبوو کە سەرنج راکیش بوو. هەر وەها

ئەو ژنانەى لەو میواندارییە بوون دەوری چاویان سەوز کردبوو و رەنگی سووری جەرگیان لە گۆناو لە لیویان داو بوو.

(هورم هەب) منی برده لای فیرعهون و سەیرم کرد (ئەخاناتوون) کە من بە مندالم دەزانی گەورە ببوو و وەکو پیاوی لی هاتبوو، بەلام دەموچاوی لەرولاواز بوو و چاوی ئەدرەوشایەو.

(ئەخاناتوون) کراسیکی کەتانی لە بەردا بوو کە پێیان دەگوت کەتانی پاشایەتی و کاتیکی کە منی بینی گوتی: سینۆهە من ئەوکاتەى جێ نشین بووم تۆم بینییو و ئەمڕۆ هورم هەب لە بارەى زانستی تۆه گفتوگۆی لە گەڵ من کرد و گوتی: کە لە میسر و لاتانی تر فیری هونەری پزیشکی بوویتە. دوایی باسی چۆنیەتی باری تەندروستی خۆی کرد و گوتی: ماوێهە کە سەرم ژان دەکات و هەرکاتیکی یەکی لە بارەى شتیکیەو دەدوێت کە پێچەوانەى حەزی من بیت سەرم ژان دەکات و بە جۆریک ئازارم دەدات کە نەدەتوانم خواردن بخۆم و نەدەنوم پزیشکەکان ژانە سەرەکەى من بە دەرمانی سێرکەر (مخدر) هێور دەکەنەو، بەلام لەم دەرمانانە بێزارم، چونکە دەزانم کە دەرمانی هێور کەرەو هۆشیاریی مۆف پەرت و بلاو دەکات و ناهێلێت بە ئاسوودەیی بێر لە خواپەکەم بکەمەو ... سینۆهە ... ئایا تۆ ئاتوون دەناسی.

ئەو پرسیارەى فیرعهون لە منی کرد پرسیاریکی ترسناک بوو و دەبوا بە وریاییەو وەلامم بدایەتەو و پێم گوت بەلێ ئاتوون دەناسم. فیرعهون گوتی: چون دەیناسی. گوتم: دەزانم ئاتوون شتیکی گەورەتر و بەرزتر لە زانستی من و زانینی هەموو تاکەکانی مۆف.

فیرعهون لەم وەلامە خۆشحال بوو و گوتی: سینۆهە ئەو وەلامەى تۆ داتەو لەو وەلامانەى کە خەلکی تر بە منیان داو دەتەو باشترە ئیستا پێم بلێ کە ئایا دەتوانی بە هۆی قلیشانندی کاسەى سەر چاکم بکەیتەو.

گوتم: (ئەخاناتوون) چارەسەرى ژانە سەرەکەى تۆ پتویستی بە قلیشانندن

نیسه، چونکه پزیشک ده توانیت به شیوهیه کی تر چاره سهری تو بکات و قلیشانندی سهر چاره سهریکه، که پزیشکه کان به کاری ناهین مه گهر نه و کاته ی که هیچ ریگایه کی تر بو چاک بوونه وه نه بیت. فیرعه ون گوتی: هورم هه ب ستایشی توی زور کردوه و منیش نه وهنده له وه لامه کت، له باره ی ئاتوونه وه رازیم، که هه ز ده کم پله و پایه یه کت بده می و خو ت ده زانی که سهر قلیشینی پاشایه تی، که پیر بیو مردوه و جیگاکه ی چوله و من تاوه کو ئیستا که سم له جیاتیی دانه ناوه به لام تو له مه ودوا ده بیته سهر قلیشینی پاشایه تی و له روژی نه ستیره ی سه گه وه له سووده کانی هم پله و پایه یه که لک و درده گری و فه رمان ده دم که له خانه ی ژیان به و پله یه بتناسن^(۲).

له دوا ی هم وته یه هورم هه ب منی له فیرعه ون جیا کرده وه ئیمه بو نان خواردن به ره و ته لاریکی تر چووین و هورم هه ب گوتی: جیگای سهر قلیشینی پاشایه تی له لای راستی فیرعه ون و بنه مالله ی پاشایه تییه و من و هورم هه ب هه ردو کمان له وی دانیشتین.

له کاتی نان خواردن روانیم فیرعه ون نه گوشتی مراوی و قاز ده خوات و نه گوشتی مه رو مانگا و ماسی، به لکو نانیکی که رت کرد و دهستی به خواردنی کردو له جیاتیی شه راب ئاویان بو خسته ناو په یمانه که یه وه و نوشی و له دوا ی نه وه ی تیر بوو رووی کرده ئاماده بووان و گوتی: به گه لی میسر بلین خواردنی فیرعه ون (ئه خناتون)، حه قیقه ت و ئاشتی و نان و ئاوه و خواردنه که ی له گه ل خواردنی هه ژارترین بنده کانیش جیاوازی نیسه. به لام له دوا ی نه و شه وه بو م ده رکه وت (چونکه خو م بینیم) که فیرعه ون گوشتی مراوی و قازو مه رو مانگاش ده خوات و شه رابیش ده نوشیتته وه، به لام له چونیه تی نان خواردنه که ی به رنامه یه کی ریک و پیکی نه بوو و هه ندی کات حه زی ده کرد نان و ئا و بخوات و هه ندی کاتیش نانی هه ر نه ده خوارد.

میوانه کان له دوا ی نان خواردن چونه ژوو ریکی تره وه و له وی بینیم

پیاویکی قه له و لیم نزیک بو وه وه من سهره تا نه مناسییه وه، به لام کاتیک که روانیمه چاوه کانی زانیم، توقس-ی هاوری دیرینه که ی خو مه. له ناسینه وه ی زور خو شحال بووم و له ئامیزم گرت و ماچم کردو گوتم: توقس بو بینینی تو چومه مه یخانه که ی که جاران له وی به یه که وه داده نیشتین، به لام پیمان گوتم: که تو هیچکه بو نه و مه یخانه یه نارویت.

(توقس) پیچکه نی و گوتی: ئاخ من بوومه ته په یکه ر تاشی پاشایه تی و پله و پایه کم ریگا نادات بو نه و جیگایه برؤم، سهره رای نه وه ش هه ندی هاوریتم په یاکردوه که به رده وام بو خواردنی به تام و له زت و خواردنه وه، بانگه ییشتم ده که ن بو مالله کانیان و پیویست ناکات بو خواردنه وه بچم بو نه و مه یخانه یه. گوتم: توقس له بهر نه وه ی تو په یکه ر تاشی پاشایه تی، دیاره په یکه ره کانی فیرعه ون که له سهر نه ستوونه کانی په رستگای نوتی ئاتوون دروست کراوه تو، ره نگریتیت کردوه.

توقس گوتی: ئیمه چه ند په یکه ر تاشیکین که به یه که وه کارده که یین و له هونه ری راسته قینه به و شیوه یه که له (کریت) سه رنجی خه لکی راده کیشیت، ئیلهام و درده گرین و نه و کاته ی که خوا ی دروینی ئاموون به سه ر میسر دا فه رمانه وایی ده کرد ئیمه ناچار بووین بنچینه کانی هونه ر بخه ینه ژیر پیمانیه وه و له دروستکردنی بته کان و شیوه کیشان، په پره وی له یاساکانی خوا ی دروین بکه یین و نه گهر که میک له و شیوه یه لاما ن بدایه، کاهینه کانی نه و خوا یه درو زنه ئیمه یان به کافر ده زانی و ده یان کوشتین. نه وان ده یانگوت هه ر جو ره هونه ریک که پیچه وانیه ی یاساکانی خوا (ئاموون) بیت کوفره و هه ر هونه رمه ندیک شیوه یه کی ره نگریتی بکر دایه یان په یکه رکی دروست بکر دایه که وه ک شیوه ی هونه ربی ئاموون نه بوایه، شایانی کوشتن ده بوو و ئیمه، هونه رمه ندانی راسته قینه و دل سو ز که له هونه ردا باوه رمان به ئازادی هه بوو، له بهر نه وه ی نه مانده توانی خو مان بکه یینه ها وره نگی ده وره بهر و له نه فامی تی شون

که وتوانی خوی پیتشو په پرهوی بکهین، تووشی برسیتی ده بووین و ناوی جو مان ده خوارده وه و هندی کات تهنانهت ناوی جو شمان دست نه ده کهوت، به لام نه مرو ژا زادین و ده توانین به ژا زادی خه ریکی هونه ره کهی خو مان بین و هر چیه کمان بوویت دروستی بکهین.

من (تومس) م به هورم هب ناساند و پیم گوت نه م پیاوهی ده بیینی هونه رمه ندیکی بی هاوتایه و فیرعه ون له بهر نه وهی بایه خی نه و ده زانیت کردووه تی به په یکه رتاشی پاشایه تی.

هورم هب به بیینی په یکه رتاشی پاشایه تی خوشحال بوو، به لام به بونهی پله و پایه کهی زور خوشحالیه کهی خو ی دهره نبری، به لام تومس کاتیک شیوه و نه دنامه کانی له شی (هورم هب) ی بیینی پیتی گوت: من زور حه زده کهم په یکه ری تو دروست بکه م و له پرستگای ناتوون داینینم، چونکه تو رزگار که ری ناتوون و رووخینه ری خوی دروینی ناموونی و شایسته ی نه وهی که په یکه ره کهت له پرستگای نوی داینریت.

هورم هب به شیوه یه که له م و ته یه ی دلخوش بوو که ده موچاوی له خوشیا گیرسایه وه و من ههستم کرد که هوی شادیه کهی بو نه وه ده که رپته وه که تا نه و روزه هیچ که سیک وینه ی نه وی نه کیشا بوو و په یکه ریان بو نه تاشیوو و تومس یه که مین جار بوو ده به ویست په یکه ری نه و له بهرد بتاشیت.

له و کاته دا که نیمه له باره ی په یکه ری (هورم هب) گفتوگو مان ده کرد بینیم (هورم هب) له نا کاودا هه لساو دهسته کانی به نه ژنویه وه ناو داچه مییه وه. نیمه سه رنجمان دایه نه و جیگایه ی که (هورم هب) سه ری بو ی دانه وانده بوو و روانیمان (نه فرتیتی) شازنی میسر که هاوسه ری (نه خناتوون) ه به ره و نیمه دیت. بو یه نیمه ش هه لسا یین و به رامبه ری داچه میینه وه.

(نه فرتیتی) مو دیلی نوی جل و بهرگی خانمه کانی کوشکی له بهر کرد بوو و کاتیک که یشته نیمه، دهستی خسته سه ر سینه ی و سه یرم کرد نه نگوستیله و

بازنگی له دست دا نییه، چونکه نه یده ویست به هوی بازنگ و نه نگوستیله، جوانییه که ی خو ی له ناو بات.

شازن رووی کرده من و گوتی: سینوهه دهسته کانه بو په روره ده کردنی مندالیک کور بی سه بری ده کهن چونکه فیرعه ون کورپکی ده ویت که له دوا ی نه و له سه ر ته ختی پاشایه تی میسر دابنیشیت و هه ر دوو کمان به بونه ی نه وهی کورم نه بووه نیگه رانین و له خویه درونه که ی ناموون که سه رن گومان کردووه ده ترسیتین و ده زانین که له که مینی نیمه دایه. من دوو کچم بووه، به لام تاوه کو نیستا کورم نه بووه و له بهر نه وهی بیستم که تو پزیشکیکی گه وره ی و له ولاتانی دهره وه زانیاری فراوانت کو کردو ته وه، پیم بلتی که چ کاتیک کورم ده بیت.

من هه ولم دا جوانییه که ی فه راموش بکه م و به چاوی پزیشکیکه وه پروانه (نه فرتیتی) و پیم گوت: نه ی ژنی فیرعه ون باشتر وایه که تو له تاره زووی له دایک بوونی کوردا نه بیت چونکه به شی دواوه ی نه دنامه کانی له شی تو باریکه و نه و ژنانه ی به شی دواوه ی له شیان پانایی که م بیت، هه رکاتیک کوربان بیت له وانه یه له کاتی مندال بووندا بمن.

شازن گوتی: هه رچونیک بیت من حه زم له کوره و تو ده بی چاره سه ریک بدوزییه وه که من کورم بیت. گوتم: نه ی (نه فرتیتی) هیچ که سیک جگه له ناتوون ناتوانیت ده ست نیشانی نیرو می بوونی نه و منداله بکات که له سکی دایکیدایه و من له ولاتانی تر هندی پزیشکم بیینی که ده یانوت ده توانن و ابکه ن که ژن کور، یان کچی بیت. به لام زوره یان درو یان ده کرد و هه رکاتیک که درو که یان دهره کهوت، ژنه زاوه که یان تاوانبار ده کرد که به پیتی فه رمانی نه وان کاری نه کردووه و نه وان ده یانزانی که نه و فه رمانانه ی ده یانده نی نه وهنده ورد و گرانه که ژنه کان ناچارده بن هندی له و فه رمانانه پیشیل بکه ن و نه مه یان ده کرده به هانه بو نه وهی نه زانیی خو یان داپوشن، به لام من دروت له که لدا ناکه م و دان

به‌ودا دهنیم که ناتوانم درمانیکت بدهمی که به هویه‌وه کورت ببی.

نه‌گهر چی له‌بهر ئه‌وهی تو دوو کچت بووه، دوور نییه مندالی سییه‌مت کورپیت، به‌لام لهم باره‌یه‌شه‌وه به‌لینی ته‌واوت ناده‌می. (نه‌فر تیتی) که به‌زهرده‌خه‌نه‌وه گوتی له‌قسه‌کانی من گرتبوو، له‌دوای ئه‌وهی و ته‌کانم ته‌واو بوو مه‌لوول بوو و تیگه‌یشتم که قسه‌کانی من دل‌گرانی کردبوو. توتمس کاتیک که بینی شازن نار‌ه‌حەت بوو، هاته‌ناو گفوتوگۆکه‌مانه‌وه و گوتی: ئه‌ی (نه‌فر تیتی) تو بوچی له‌بوونی کچ دل‌گران ده‌بیت. تو جوانترین ژنی جیهانی و ههر ئه‌وه باشتره که به‌رده‌وام کچت ببیت، بو ئه‌وهی کچه‌کانت و ه‌کو تو جوان بن و جوانییه‌که‌تان جیهان رووناک بکاته‌وه. من کچه‌گه‌وره‌که‌ی تو م بینووه و ده‌زانم که چهند جوانه و ئه‌مرۆ هه‌موو ژنه‌کانی ده‌ربار (کو‌شک) هه‌ول دده‌ن به‌جوړیک ئارایش بکه‌ن که وه‌ک ئه‌ویان لی بیت و من زور حه‌زده‌که‌م که په‌یکه‌ریکی تو دروست بکه‌م بو ئه‌وهی هه‌زاران سال دوای مردنی تو، خه‌لکی جوانییه‌که‌ت ببین و پیاپیا هه‌لبه‌دن و ناوی (نه‌فر تیتی) هه‌میشه له‌جیهاندا ناوی جوانی بیت (۳).

(نه‌فر تیتی) زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی هات و دیاربوو له‌قسه‌کانی په‌یکه‌رتاشی پاشایه‌تی دل‌خۆش ببوو و دوایی له‌ئیمه‌ دوورکه‌وته‌وه.

روژی دواتر من، مه‌ریتم له‌(کلکی تیمساح) هینایه‌ده‌روه و له‌گه‌ل خۆمدا بردم بو ئه‌وهی دیمه‌نی رویشتنی فیرعه‌ون بو په‌رستگای نوێ ببینیت. (مه‌ریت) کراسی مۆدیلی نووی خانمه‌کانی له‌به‌رکردبوو و نه‌گهر چی به‌خزمه‌تکارپکی مه‌یخانه له‌قه‌لم ددرا، به‌لام کاتیک که له‌گه‌ل ئه‌ودا له‌مه‌یخانه هاتینه‌ده‌روه و له‌شه‌قامه‌کانی **ته‌به‌س** هه‌نگاو مان دهن، شه‌رم دای نه‌گرتم، چونکه مه‌ریت جوان و سه‌نگین بوو و به‌یه‌که‌وه به‌ره‌و په‌رستگای تازه رویشتین و له‌به‌رده‌م په‌رستگاکه له‌جیگایه‌ک که تایبه‌ت بوو به‌نزیکانی فیرعه‌ون دانیشتین و مه‌ریت ده‌ستی خسته‌سه‌ر شانم و سه‌رگه‌رمی ته‌ماشاکردنی قه‌ره‌بالغییه‌که‌بوو

وا هه‌ست ده‌که‌م که له‌و روژهدا هه‌موو دانیشتووانی **ته‌به‌س** له‌به‌رده‌م په‌رستگاو له‌و شه‌قامانه‌ی که شوینی تیپه‌ر بوونی فیرعه‌ون بوو، ناماده‌ببون و له‌هه‌ر دوولای شه‌قامی قۆچه‌کان (به‌بۆنه‌ی ئه‌و په‌یکه‌رانه‌ی که سه‌ریان وه‌ک قۆچ بوو، ئه‌و شه‌قامه‌یان به‌شه‌قامی قۆچه‌کان، ناو نابوو)، ده‌فری پر له‌گولیان دانابوو بو ئه‌وهی کاتیک که فیرعه‌ون هات، خه‌لکی گولبارانی ریگاکه‌ی بکه‌ن. له‌پاش ئه‌وهی من و مه‌ریت له‌سه‌ر جیگای خۆمان دانیشتین سه‌رنجم دا بارودۆخیکی نائاسایی رووی داو له‌دوای ئه‌وهی ورد بوومه‌وه بۆم ده‌رکه‌وت باره‌ نائاساییه‌که ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو بی ده‌نگ بوونی خه‌لکی.

کاتیک کۆمه‌لی هه‌ژار له‌گه‌رکه‌یکدا کۆ ده‌بنه‌وه، له‌بهر ئه‌وهی هه‌موویان قسه‌ده‌که‌ن ده‌نگه‌ده‌نگی که‌بهرده‌وامیان لی ده‌ببسترێ، به‌لام ئه‌و روژه له‌و جیگایه‌که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کردو به‌شپه‌یه‌ک بی ده‌نگی ئه‌ویی داگرت که مرۆقی نار‌ه‌حەت ده‌کردو ته‌نها ده‌نگی قه‌له‌په‌شه‌کان و واشه‌کان ده‌هاته‌گویی که له‌ئاسماندا ده‌فرین، چونکه به‌راده‌یه‌ک له‌و لاشانه‌ی که له‌ **ته‌به‌س** -دا که‌وتبوون تیر ببون، که نه‌یانده‌ویست له‌وی پڕۆن.

کاتیک که فیرعه‌ون به‌سواری که‌ژاوه‌هات، روانیم کۆمه‌لی سه‌ربازی ره‌ش پیست، که ده‌موچاویان ره‌نگ کردبوو له‌دوای که‌ژاوه‌که‌ی ئه‌و بوون. دانانی سه‌ربازه ره‌شه‌کان وه‌کو پاسه‌وانانی فیرعه‌ون، له‌و روژهدا هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌بوو، چونکه له‌نیوان ته‌ماشایه‌کان که‌س نه‌بوو که له‌مه‌رگه‌ساتی کوشتار و تالانی **ته‌به‌س**، له‌سه‌ربازه ره‌ش پیسته‌کان زبانی پێ نه‌گه‌بشتی. هیشتا فرمیسیکی چاوی ژنه‌کان وشک نه‌بوو بووه و برینی پیاوه‌کان ساریژ نه‌بوو و زۆربه‌ی خه‌لکی خانوویان نه‌بوو و ره‌ش پیسته‌کان ماله‌کانی ئه‌وانیان سووتاندبوو.

له‌و روژهدا فیرعه‌ون تاجی دوو قاتی به‌سه‌ره‌وه بوو و به‌پیتی نه‌ریتی دیرین ده‌سته‌کانی تیک هه‌لکیش به‌سینگیه‌وه نابوو و له‌ده‌ستیکیدا گۆچان و له‌ده‌سته‌که‌ی تری قامچی ده‌بینرا که نیشانه‌ی پاشایه‌تی و ده‌سه‌لات بوو.

فیرعهون وهکوبت بوو و نهدهجوولایهوه، چونکه له بۆنه رهسمیهکاندا که فیرعهون به ناوهراستی خه لکیدا تیده په ریت، نابیت بجوولیتته وه.

سه ربازه کان کاتیک که فیرعهونیا بینی نيزه کانیا بهرز کرده وه و هاواری خوشییا کردو دهر باربیه کان و دهوله مهنده کانیش وهکو سه ربازه کان دهنگیا بهرز کرده وه، به لآم ئه م هاواره یان له نیوان بی دهنگی و ساردیی خه لکی، وهکو دهنگی میشیک و ابو که له رۆژتکی زستاندا گیزه گیز بکات. ئه وانهی هاواری شادییا ده کرد کاتیک که تیگه یشتن خه لکی بی دهنگیه که ی خویان نه شکاندوه، شهرمه زاربوون و ده میان داخست.

لهو کاته دا (ئه خناتوون) فیرعهونی میسر به پیچه وانهی ری و رهسمی دیرین که ده بویه فیرعهون وهکوبت بی بزوتین بیت، دهستی له سه ر سینگه هه لگرت و گۆچان و قامچییه که ی جوولاند بۆ ئه وهی سلاو له خه لکی بکات.

له ناکاو خه لکه که هاتنه له رزه دهنگیک وهک دهنگی توفان له هه شاماته که به رزبووه وه و هاواریان کرد (ئاموون مان ده ویت) ... (ئاموون خوی ئیمه یه) ... (ئاموون پاشای خویه کانه).

دهنگی خه لکی به راده یه که به رزبووه وه که ده تگوت هه موو خشت و به رده کانی **ته بهس** له گه لیاندا هاوار ده کهن و جه ماوه ره که به دهنگی به رز ده یانوت (ئاموونمان ده ویت) ... ئه ی فیرعهونی درۆزن ... بۆ خویه که مانت سه رنگون کرد.

هه لگره کانی که ژاوه که به راده یه که له م دهنگانه ترسان که یه کسه ر وهستان، به لآم ئه فسه ره کان نه یانه یشتن و که ژاوه که به ره و ده رگای په رستگه ی نوئ که وته ری. لهو کاته خه لکی به نه عره ته ی ترسانکتر له نه ره ی شیر که وته ری و ریگایان له که ژاوه که ی فیرعهون گرت و دوی بارودوخه که به شیوه یه ک ئالۆز بوو که نه ده زانرا چ که سانی له چ جیگایه کدا ده جه نگان و تا ئه وشوینه ی چاوم بری ده کرد و ده متوانی بیینم، له نیوان خه لکی و سه ربازه کاندا شه ریک دهستی بی کرد که زۆر بی به زه بیانه بوو.

سه ربازه کان به نه یزه و شمشیر، ژن و پیایان ده کوشتن و خه لکی به کیرد و دارو به رد که وته گیانی سه ربازه رهش و سپیه کان و هه رکه سه ربازه کیان ده که وته به رده ست یه کسه ر ده یانکوشتن، به لآم که س به ردی بۆ فیرعهون نه ده هاویشتن. چونکه فیرعهون وهکو باوو باپیاری خوی له خوره وه هاتبوو و ته نانه ت که س نه یده ویرا بیر له وه بکاته وه که به ردیش له فیرعهون بگریت.

بیینم فیرعهون له ناو که ژاوه که یدا هه لساو به بی ره چا و کردنی که سایه تی و شکۆمه ندیه که ی به دهنگی به رز به سه ربازه کانی گوت ده ست هه لگرن خه لکی قه تلوعام مه که ن، به لآم سه ربازه کان به شیوه یه ک سه رقالی جهنگ و خوین رشتن بوون که گوئیان له دهنگی فیرعهون نه بوو. فیرعهون که ده یزانی هیه چ مه ترسییه ک هه ره شه لهو ناکات، چونکه ده یزانی که س به رامبه ر به ئه و نیازی خرابی نییه، به بی مه ترسی دیه نی شه ری نیوان خه لکی و سه ربازه کانی ده بیینی. یه ک چرکه ش هاواری (ئاموونمان ده ویت)، نه ده وه ستا و خه لکی ئه وه نده تووره یی دایگرتن، که به ره و جیگای نزیکان و هاواری کانی فیرعهون واته ئه و شوینه ی ئیمه لی دانیشتبوون، هه لمه تیان هیئا و ویستیان ئیمه بکوژن.

(هورم هه ب) کاتیک که بیینی گیانی هه موو دهر باربیه کان که ژماره یه کی زۆریان ژن بوون، له مه ترسیدایه، فه رمانی دا نه فیر لی بدن و له دوی ئه وه ی دهنگی نه فیره کان به رز بووه وه ئه و گالیسکانه ی که له کۆلانه کانی ته نیشته وه دانرا بوون که وته ری. هورم هه ب له بهر دوور بیینی گالیسکه جه نگییه کانی له کۆلانه کانی ده ور به ر دانابوو، بۆ ئه وه ی ههستی خه لکی به بیینیان نه بزویت و هه روه ها بۆ ئه وه ش که له کاتی تیگرژاندا بتوانیت ئاسایش به رقه رار بکات.

پییشه وه ی گالیسکه کان له مه یدانی جه نگدا په یکان و داسی پیوه ده کرا، به لآم لهو رۆژهدا ئه و گالیسکانه هیچی پیوه نه بوو و هورم هه ب گوتبووی لی بی که نه وه بۆ ئه وه ی خه لکی نه کوژیت.

گالیسکه کان به رۆیشتنیکی خیراو ریکوپییک هاتن و جیگاکه ی ئیمه یان

دهوره داو هندیکیان له دهوری که ژاوه که ی فیرعه ون وهستان. خه لکی ویستیان بهرگری بکن، به لآم زانیان که له ژیر گالیسکه کاندان پان ده بنه وه. بویه ریگیان کرده وه و که ژاوه که ی فیرعه ون که و ته ری، به لآم فیرعه ون نه چوه ناو په رستگاکه وه، به لکو له وی تیپه رپوو و گه بشته نیل و له که ژاوه که ی هاته خواره وه و سواری که شتی پاشایه تی بوو و له کاتیکدا که که شتییه جهنگییه کان پاسه وانیبیان لی ده کرد له وی دوور که و ته وه.

خه لکی که بینیبیان فیرعه ون نه تیوانیوه بو په رستگای خوی نوی پروات و به سواری که شتییه که یه وه له بهر چا و ون بوو، هاواری خوشیبیان بهرزه بووه وه و تالانچییه کان په لاماری مالّه دهوله مهنده کانیان داو دهستیان به تالانی کرد و به زور دست درپژیان کرده سهر ژنه جوانه کانیان. به جوریک که (هورم هه ب) ناچار بووه جاریکی تر له گه ل سهر بازه کانی خویدا له ته بهس بکه و ته ری و له هر گه ره کیکدا چهند (جه لاد) یک دابنیت بو ته وهی هر که سیکیان له کاتی کوشن و تالانیدا ببینیایه بیان کوشتایه.

کاتی عه سر به هوئی تهو سهرانه ی جه لاده کانی هورم هه ب لییان کردبووه، ئاسایش گه پرایه وه ناو شارو بهر له ناو ابونی خورقه له ره شه کان و واشه و دالاشه کان له ئاسمانه وه هاتنه خوار بو ته وهی تهو لاشانه بخون که له هر گه ره کیکدا و به تاییه تی له شه قامی قوچه کان و له بهردهم په رستگای نویدا که و تبوون.

(ته خناتوون) هه تا ته و روزه خوراگری راسته قینه ی خه لکی به چاوی خوی نه بینیبوو و چاوی به خوی ریژی نه که و تبوو و له دوا ی بینینی خوی ریژییه که ی ته و روزه، فیرعه ون به ته و اوی رقی له دانیشتوانی ته بهس هه لسا، که به و شیویه بهرام بهر به خواجه که ی ته و بهرگریان ده کرد و فرمانی دا هه رکه سیک ناوی ئاموون بهینیت یان شیوه ی ئاموون له سهر قاپ و قاچاگی مالّه که ی ببیری، له ته بهس دوور بخریته وه و بو کاری زوره ملی بینیره کانگه کان. به لآم

خه لکی قسه یان نه ده کرد و هیچ که سی خه بهری له یه کیک تر نه ده دا. فیرعه ون رژی دواتر پرساری کرد چهند که سی شوتیکه و تووی ئاموون دوور خراونه ته وه و پیواه کانی گوتیان که س دوور نه خراوه ته وه، چونکه که س ناوی ئاموون ناهینیت. فیرعه ون گوتی: ته ی ته مانه ی دوتین هاواریان ده کرد (ئاموون) مان دهویت کین؟ ئایا ته وان ده سگیرناکن و بو کانگه کانیان نانیرن؟ ته وانیش ده یانگوت دوتین ژماره ی خه لکی ته وهنده زور بوو که نه مانستوانی بیاناسینه وه و نازانین چ که سائیک خواجه درویننه کانیان ده ویست.

له و کاتدا، فیرعه ون له بهر ته وهی زور تووره ببوو فرمانیکی ده کرد که زور جیگی داخ بوو، چونکه بریاری دا هه رکه سیک یه کیک له شوتیکه و تووه کانی خوی ئاموون ئاشکرا بکات مافی ته وهی هه یه که دست به سهر داراییه که یدا بگریت، له گه ل ته وه شدا خه لکانی ره وشت بهرزه ناماده نه بوون که شوتیکه و تووه کانی ئاموون به فرمان به ره کانی میری نیشان بدن. به لآم کومه لی دزو چه ته وه هندی له بنده کان بو ته وهی دست به سهر مال و حالی خه لکیدا بگرن خه لکانیکیان به تومه تی ته وهی باوه ریان به (ئاموون) ه، دست نیشان کرد و فرمان به ره کانی یه کسه ر ته و خه لکانه یان بو کارکردنی زوره ملی ده ناره ده کانگه کان و دزو به بنده کان دهستیان به سهر مالّه کانیاندا ده گرت.

له کاتیکدا که ته م سته مکارییه له ته بهس بهرده وام بوو، له شه وی سییه می دوا ی رووداوی نزیک په رستگا نوییه که، له کاتیکدا که له مالّه وه نووستبووم، له کوشکی فیرعه ونه وه که ژاوه به کیان بو ناردم و داوایان لی کردم پرؤم بو کوشک. کاتیک که چومه ناو کوشکه وه زانیم فیرعه ون گرفتاری ته و نه خوشییه بووه که جار به جار تووشی ده بیت و هندی له پزیشکه کانیان که له خانه ی ژیانه وه هاتبوون له وی بوون.

بووم ده رکه وت که پزیشکه کان ده ترسان چاره سهری فیرعه ون بکن و ناردبوویان به شوین مندا، بو ته وهی منیش شه ریکی چاره سهر کرده که بم و

به‌رپرستی چاک بوونه‌وه‌که‌ی به‌سه‌ر که‌سانی زیاتردا، دابه‌ش بی‌ت. جگه له‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من بی‌ووم به‌سه‌ر قلی‌شینی پاشایه‌تی، واته‌ پزیشکی فی‌رعون، ناماده‌بوونی میان له‌وئ به‌پیوست زانیبوو.

له‌ فی‌رعون نزیک بوومه‌وه و ده‌ستم گرت و هه‌ستم به‌ لیدانی دل‌ی کردو روانیم لیدانی دل‌ی لاوازه‌و په‌نجه‌کانی ده‌ست و پی‌ی (ئه‌خاتون) سارده، دواپی پی‌لووی چاوه‌کانیم به‌رز کرده‌وه، به‌لام روانیم چاوه‌کانی ئاسه‌واری ژیان‌ی تیدابوو و ئه‌دره‌وشایه‌وه‌و نیشانه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ کاتی سه‌ره‌مه‌رگان له‌ چاوه‌کانیدا به‌دی نه‌ده‌کرا. به‌ پزیشکه‌کانم گوت ده‌بی که‌میک له‌ خوینه‌که‌ی فی‌رعون برژیت بو‌ ئه‌وه‌ی بی‌ته‌وه‌ هۆش.

پزیشکه‌کانی خانه‌ی ژیان گوتیان ئیمه‌ ناتوانین بریار له‌سه‌ر ئه‌م جو‌ره‌ چاره‌سه‌رکردنه‌ بده‌ین، چونکه‌ فی‌رعون ئه‌ندامه‌کانی له‌پولاوازه‌و که‌م خوینه‌ و ئه‌گه‌ر خوینه‌که‌ی برژیت، ده‌مریت. گوتم: ئه‌گه‌ر ئه‌م بی‌ هۆشیه‌ی به‌رده‌وام بیت ده‌یکوژیت، چونکه‌ به‌ره‌به‌ره‌ لیدانی دل‌ی لاوازتر ده‌بیت هه‌تا ده‌مریت، به‌لام ده‌بی به‌شیه‌یه‌که‌ی خوینه‌که‌ی برژین، که‌ له‌ دوا‌ی به‌ هۆش هاتنه‌وه‌ی هه‌ست به‌وه‌ نه‌کات که‌ خوینی لی‌ ده‌رکراوه. ئه‌وان گوتیان ئایا به‌رپرستی به‌کاره‌ ده‌خه‌یته‌ ئه‌ستوی خۆت؟ گوتم: به‌لی، چونکه‌ دل‌نیام به‌رده‌وام بوونی ئه‌م بی‌ هۆشیه‌ی مه‌ترسی به‌یه.

پزیشکه‌کان گوتیان هه‌رچی‌ه‌کت ده‌ویت بیکه‌. من ده‌رزیه‌کم له‌ جانتاکه‌م ده‌رکرد و خسته‌مه‌ ناو ئاگره‌وه‌ و له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌رم هیناو سارد بووه‌وه‌، ده‌رزیه‌که‌م کرد به‌رگه‌ی ده‌ستی فی‌رعون و خوین هاته‌ خواره‌وه‌ و چه‌ند ساتیک دوا‌ی ئه‌وه‌ فی‌رعون ده‌می کرده‌وه‌ و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشاو یه‌کسه‌ر خوینه‌که‌یم راگرت و ده‌ستیم به‌سته‌وه‌وه‌ ئه‌و ده‌فره‌ی خوینه‌که‌ی تیا‌بوو شاردمه‌وه‌. فی‌رعون به‌ ته‌واوه‌تی هاته‌وه‌ هۆش و هه‌لسایه‌وه‌و دانیش‌ت و هه‌رکه‌ پزیشکه‌کانی خانه‌ی ژیان‌ی بینی، هاته‌وه‌ یادی که‌ خانه‌ی ژیان له‌ په‌رستگای

(ئاموون)ه‌و به‌بۆنه‌ی ئه‌و نه‌فره‌ته‌ی که‌ له‌ ئاموونی هه‌بوو فه‌رمانی دا ئه‌و پزیشکانه‌ له‌ کۆشک به‌نه‌ده‌ره‌وه‌.

له‌پاش ئه‌وه‌ی ئه‌وان رویش‌تن فی‌رعون گوتی: سینۆهه‌ برۆ که‌شتیه‌کانی من ئاگادار بکه‌ره‌وه‌ که‌ ناماده‌بن و به‌سه‌ول لیده‌ره‌کان بلین که‌ من به‌ته‌مای سه‌فه‌رم.

لیم پرسی بو‌ کو‌ی ده‌رویت. گوتی: من چی‌ی تر له‌م شاره‌ ژیان نابه‌مه‌سه‌رو به‌که‌شتیه‌کانی خۆم به‌ری ده‌که‌وم و ئه‌وه‌نده‌ ده‌روم تاده‌گه‌مه‌ جینگایه‌ک که‌ بو‌ دروست کردنی شاریکی نو‌ی له‌ باریت و له‌وئ شاریکی نو‌ی دروست ده‌که‌م و تیا‌یدا نیشه‌جی ده‌بم و ئیتر هه‌نگاو نانیمه‌ ناو (ته‌به‌س)ه‌وه‌، چونکه‌ دانیش‌توانی ئه‌م شاره‌ شوین که‌وتووی خوا‌ی چه‌وت و درۆزنی (ئاموون)ن و ره‌فتاری ئه‌وانم له‌به‌رده‌م په‌رستگای ئاتوون له‌ بیر ناچیت و ده‌لنیام که‌ له‌ هیچ سه‌رده‌می‌کدا باوو باپیرانی من له‌ میسر به‌م جو‌ره‌ به‌ره‌ و رووی حه‌ق نه‌ناسی خه‌لکی (ته‌به‌س) نه‌بوونه‌ته‌وه‌.

بو‌به‌ تو‌ ده‌بی برۆی و (هورم هه‌ب) ئاگادار بکه‌یته‌وه‌ که‌ ئه‌مشه‌و به‌که‌شتی له‌ (ته‌به‌س) ده‌روین و هه‌ر که‌سه‌یک که‌ منی خۆش ده‌ویت له‌گه‌لمدا دیت. (هورم هه‌ب) له‌و کاته‌دا که‌ که‌لوپه‌لی رویش‌تنی فی‌رعونی ناماده‌ ده‌کرد پی‌می گوت: سینۆهه‌، ئه‌وها باشته‌ره‌، چونکه‌ هه‌م دانیش‌توانی (ته‌به‌س) به‌ ئاره‌زووی خۆیان ده‌گه‌ن و داخواییه‌کانیان ده‌هیننه‌دی و هه‌م فی‌رعونه‌نیش ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت ده‌بکات به‌بی ئه‌وه‌ی شه‌ر دروست بی‌ته‌وه‌.

(ئه‌خاتون) بو‌ ده‌رچوون له‌ ته‌به‌س ئه‌وه‌نده‌ به‌ په‌له‌بوو که‌ له‌سه‌ر بنه‌ماله‌ی پاشایه‌تی نه‌وه‌ستاو گوتی: من ده‌روم و ئه‌وان با له‌ دوواوه‌ بین و سواری که‌شتیه‌که‌ی خۆی بوو و هۆرم هه‌بیش کو‌مه‌لیک له‌ که‌شتیه‌ جه‌نگیه‌کانی راسپارد که‌ له‌گه‌لیدا بن و پاریزگاری لی‌ بکه‌ن. منیش له‌گه‌ل فی‌رعونه‌ندا رویش‌تم و له‌ دل‌یش‌مدا به‌و رویش‌تنه‌ رازی بووم چونکه‌ ده‌مزانی که‌ ناوو هه‌وا

گۆرپن بۆ ئەو بەسوودە.

ئېمە روومان لە باکوور و پشتمان لە تەبەس کرد و بە ئاراستەى رۆیشتنى ئاوى نیل بەرپى كەوتىن. كاتىك كە ماوئەك رۆیشتىن و لە تەبەس دوور كەوتىنەو چارۆگە ئەرخەوانىيەكانى كەشتىيى فیرعەونىيان هەلكرد بۆ ئەوئەوى خیرایى كەشتىيەكە زیاد بكات. ئەوئەندەى پىن نەچوو كە دیوار و كۆشكەكان و ئەستوونە بەردىيەكان (مەبەست ئەو ستوونانەى كە بە ئەستوونى لەسەر زەوبىيەو دەیان دەناو لە سىبەرەكەى حیسابى كاتىيان دەكرد) و سىن كىتوئەكەى (تەبەس) لەبەر چا و ون بوون. بەلام یادگارىي پايتهختى مىسر لەگەل ئېمەدا بوو، چونكە هەندى جار تىمساحەكانى نیل لە ئاوەكەدا دەردەكەوتن و كلكە درېژ و بەهێزەكانىيان دەجوولاندهو و دیاربوو خەرىكى خواردنى ئەو لاشانە بوون كە رووبارى نیل لە (تەبەس) هەو دەپهینا. هەندى لەو لاشانە لەبەر ئەوئەوى بەسەر ئاوەكەو بوون بۆگەن ببوون و بۆنە ناخۆشەكەى لە هەوادا بلاو ببۆو و لە هۆدەكەى فیرعەون كە لەناو كەشتىيەكە بوو بووخوربان دەسووتاند بۆ ئەوئەوى ئەو بۆنە ناخۆشە نەمىتت.

لە دواى دە رۆژ گەيشتىنە جىگایەك كە ئىتر لاشەى لى نەبوو و فیرعەون لە ژوورەكەى خۆى هاتەدەرەو و لەسەر رووى كەشتىيەكە راوئەستاو بەسەپرکردنى كەنارەكانى نیلەو خەرىك بوو. زەوى لە هەردوو لای رووبارەو، زەرد رەنگ بوو و گوندنشینهكان بەروبوومى كىلگەكانىيان كۆدەكردهو و بەرە و گوندىيان دەبردهو و مەرۆمالاتىيان بۆ ئا و خواردن دەهینایە كەنارى نیل و شوانەكان شمشالىيان لى دەدا.

كاتىك كە خەلكى كەشتىيى فیرعەونىيان دەبىنى لە ئاوايىبەكانى ئەم بەرو ئەو بەرى نیلەو لقى دار خورمىيان بەدەستەو دەگرت و بەراكردنەو دەیانجولاندهو بە هاوار و دەنگى بەرزەو شادىيان دەردەپرئى.

فیرعەون لە خۆشىيى بىبىنى ئەو خەلكە شادو كەیف خۆشە پى دەكەنى و

هەندى جار فەرمانى دەدا كەشتىيەكە بوئەستىن و دەچوو و شكانى و لەگەل لادىيەكاندا گفئوگۆى دەكرد و دەستى بۆژن و مندالەكان رادەتەكاند. هەندى جار لە كەنارى نیل مەرەكان لە فیرعەون نزیك دەبوونەو بۆنى دامىنى كراسەكەيان دەكرد یان دەیانلێستەو و فیرعەون وەك مندال خۆشحال دەبوو و پى دەكەنى.

گۆرانى بارى تەندروستىي (ئەخنائون) م پى خۆش بوو بەلام لە كردهوئەكەى نارازى بووم و ئەوئەوى ئەو كە دەیگوت خواى ئەو (ئاتوون)، خۆرەو خۆى لەسەر كەشتىيەكە دادەنىشت و دەموچا و لەشى لەبەردەم خوايەكەى رادەگرت. ئەم خوايە (خۆر) لە هاوینەكانى مىسردا مەترسىي هەبوو و گەرماى زۆر مەرۆف تووشى نەخۆشى دەكات.

فیرعەونىيش لەبەر ئەوئەوى زۆر لەبەردەم خۆر دادەنىشت تاي لى هات و چاوەكانى برىسكەى دەدایەو، بەلام شەوان وەزعى باشتەر دەبوو و لەسەر رووى كەشتىيەكە دادەنىشت و سەبرى ئەستىرەكانى دەكردو بە منى گوت هەموو زەوبىيەكانى خوايەكەى پىشوو دابەش دەكەم بەسەر ئەو جووتیارانەى كە زەوبىيان نییەو ئەوان تا ئەمرو بە كەم هەلپان كردهو و هەژار بوونەو من وا دەكەم گەمىكى زیاتر پەیا بكەن و مانگا و مەرى زۆر بەخىتو بكەن و ئەوئەندە بخۆن، هەتا مندالەكان و ژنەكانىيان، قەلەو و جوان ببن و چىبىتر بەرامبەر بە یەكترى كىنەيان نەبىت.

خواى من (ئاتوون) جىاوازی نىوان دەولەمەندو هەژار ناھىلپت و كاریك دەكات كە ئىتر بەندەكان ناچار نەبن بۆ پەیدا كردنى خواردن هەموو تەمەنى خۆيان بۆ گەرەكانىيان عارەق برېژن.

سىنۆه، من لەبەر ئەو لە تەبەس دەرچووم، چونكە دەزانم (تەبەس) شارىكە كە لە نىوان هەژارەكان و دەولەمەندەكان جىاوازی زۆر هەیهو كۆمەلئى زۆر لە خەلكى هەژار، ناچارن بە كرىكارى و بەندەبى هەموو تەمەنى خۆيان بۆ

دهولمه نده كان كار بكنه و هميشه هه ره ژارو برسی بن و هه چهنده ماندوو دهبن سووده كهی دهست دهولمه نده كان دهكه ویت. من له دانیشتووانی **ته بهس** كه خوايه كهی پیشوو ده په رستان بیزارم چونكه نه و خوايه درۆزنه خوازباری به دبه ختی و برسی تیی هه ژاران و به هیز بوونی دهولمه نده كانه و هه موو یاساكانی خۆی به شیوه كه داناو كه دهولمه نده كان سال به سال زهنگینتر بن و هه ژاره كان له چاره رهشی و نه بوونیدا بپننه وه. من ده زانم كه ناکریت چاوه روانی نه وه بین خه لکی **ته بهس** دهست له په رستنی خوايه كهی پیشوو یان هه لبرگن، چونكه نه وان به هۆی باوه ری خوايه كۆنه كه وه چیتیان له دهولمه نده كانی و رابوردن و هه رگرتوو و ئومیدی من ته نها به منداله كان و گه نجه كانه، چونكه ته نها نه وان كه ده توانن باوه ری به ئاتوون بهیتن و به هاری ناینده ی میسر دروست بكنه. كاتیک كه مندال و گه نجه كان له مندالی و لاویتیه وه فیری باوه ری هیتان به ئاتوون بوون، ئیتر ئاماده نین ئاموون بپه رستن و له دواي گه وره بوون جگه له ئاتوون كه سی تر ناسن. بو نه وهی نه و مندالانه باوه ری به ئاتوون بهیتن به ته مام ماموستاكانی پیشوو له قوتابخانه كان ده ره كه م و له جیاتی نه وان ماموستای نوئی بخره مه ناو نه و قوتابخانه ها هه روه ها سوورم له سه ر گۆرینی خه تی میسر، چونكه یه كیک له هۆكاره كاربگه ره كانی جیاوازی نیوان دهولمه نده كان هه ژار، نه م خه ته میسر بیه یه. من وا بیر ده كه مه وه كه ئیمه پیوست ناکات بو نووسین، شیوه ی هه موو شتیک بکیشین. به لكو ده توانین به جوړیک تر نه و شته ی ده مانه ویت بینووسین. خه تی میسری نه مپو خه تیک زور گرانه و چینی هه ژاره كان ناتوانن چهنده سال بو فیر بوونی نه م خه ته بخوینن و ته نها دهولمه نده كانن كه توانای خویندن بیان هه یه و له بهر خوینده واری پایه یان له هه ژاره كان به رزتره، به لام کاتیک كه خه ته كه ئاسان بووه وه، هه موو ده توانن بخوینن و بنووسن و دهولمه نده كان چیی تر ناتوانن خوینده واری بیه كه یان بكنه هۆكاریک بو به رز نر خاندنی خوینان به رامبه ر به هه ژاران.

له م قسه یه ی فیرعه ون ترسام چونكه ده مزانی خه تی نوئی چونه و ئاگادار بووم كه نه و نووسینه ئاسانه، به لام ناشیرینه و هه موو نووسه ره كان رقیان لیبه تی و به فیرعه ونم گوت نه م كاره مه كه و خه تی میسر مه گۆره.

گوتی: بوچی؟ گوتم: چونكه هه موو یاساكانی خوايه میسر بیه كان به م خه ته نووسراوه ته وه و نه م جوړه نووسینه پیروژه. فیرعه ون گوتی: خه تی تازه ش کاتیک كه کاری پی کر او خه لکی یاسای خوايه کانیان پی نووسییه وه ده بیته خه تیک پیروژ. گوتم: گۆرینی خه تی میسر زیانیک تریشی هه یه. گوتی: زیانه كه چییه؟ گوتم: نه گه ر فیربوونی خه ت به جوړیک ئاسان بیته كه هه موو كه سیك بتوانیت فیری خوینده واری بیت، ئیتر كه س به دهسته كانی خۆی ئیش ناکات و زهوییه كان به پی كشتوكال ده میننه وه و كانگه كان له كارده كهن و نه وسا نه م خه ته ئاسانه بو میلله تیک كه له برسا ده مریت چ سوو دیک هه یه؟

چاوه كانی فیرعه ون له دواي بیستنی نه م قسه یه دره وشانه وه و گوتی: سینوهه من له **ته بهس** ها تمه دره وه بو نه وهی له دهست نه و خه لکه ی كه لایه نگری ری و ره سی ئاموونن، رابكه م و ئیستا ده بینم یه كیک له شوین كه و تووه كانی نه و ریازه كۆنه له تهك منه وه یه، سینوهه تو راستیه كان نابینی، به لام من نه وه نده بینام كه راستیه كان له نه و دیو ساله كانی داها تووه وه، وهك نه وهی پروانه ئاوی زولال، ده بینم. کاتیک كه خه لکی هه موو فیری خوینده واری بوون، هه موو به دهسته كانی خوینان كار ده كهن و وهك كۆمه لچ برا، كاره ده ستیه كانی وهك كشتوكال و كانزاکاری و پیشه سازی و بازرگانی له نیوان خویناندا، به ش ده كهن.

له و دنیا یه ی كه خوايه كه ی من (ئاتوون) دروستی ده كات رق و كینه به دی ناکریت و له و جیهانه كه س نان له دهستی كه س و هه رناگریت به لكو هه موو كه سیك نانه كه ی خۆی له گه ل نه وی تر دا دوو كه رت ده كات. له و جیهانه دا كه هه موو خوینده وارو زانان، جیاوازی نیوان هه ژارو دهولمه نده كان له ناو ده چیت و نه كه س هه ژار ده بیت و نه كه سیش دهولمه نده كان ده بیت. چونكه كه س ناتوانیت به

ناوی ئه‌وهی له‌وهی تر به‌رزتره یه‌کێک بکاته کرێکار، یان کۆبڵه‌ی خۆی و که‌س به‌وه‌ی تر نالێت برۆ ئه‌ی سهربانی پۆخل. یان برۆ ئه‌ی ره‌ش پێستی بۆگه‌ن، چونکه‌ هه‌موو که‌سه‌ی خه‌لکی تر به‌ برۆی خۆی ده‌زانیت و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چینی هه‌ژار و زه‌نگین یه‌کسان ده‌بن و که‌س کینه له‌ دل ناگریت، شه‌ر روونادات.

فیرعه‌ون له‌ کاتی وتنی ئه‌م وشانه به‌شێوه‌یه‌ک جۆش و خروۆش گرتبووی که‌ ترسی دروست ده‌کردو من زانیم که‌ دیسانه‌وه‌ تووشی گه‌شکه‌بووه‌ له‌ سه‌ر هه‌سیریک له‌ بان که‌شتیبه‌که‌ رامکشاندو ده‌رمانیکی هێور که‌ره‌وه‌م ده‌رخواردی دا بۆ ئه‌وه‌ی ئارام ببیته‌وه‌. به‌لام له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون راکشاو ئارام بووه‌وه‌ هه‌ستم کرد که‌ ئه‌گه‌رچی (ئه‌خنا‌توون) هه‌ندی کات شیت ده‌بێ، به‌لام تیک چوونه‌که‌ی له‌وانه‌یه‌ که‌سانی تریش تووش بکات و من که‌وتبوومه‌ ژیر کاربگه‌رتیی قسه‌کانی ئه‌و، چونکه‌ من گه‌لانیکی زۆرم بینیبوو و بۆم ده‌رکه‌وتبوو که‌ هه‌رچۆنیک بیت هه‌موو میله‌تان وه‌کو یه‌کترن و زۆر شارم بینیبوو و ده‌مزانی که‌ شه‌ره‌کانیش له‌ یه‌کتر ده‌چن و جیاوازی نیوان به‌رزی و نزمیی دیواره‌کان و ره‌نگی بالا‌خانه‌کان نابیته‌ هۆی له‌یه‌ک نه‌چوونی شه‌ره‌کان.

من پزیشکم و له‌ دیدی پزیشک، نه‌خۆشی میسری و نه‌خۆشی سهربانی و بیماری ره‌ش پێست، یه‌ک شته‌و هێچ کامیان له‌وه‌ی تر چاکتر نین و ئه‌رکی پزیشک ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر یه‌کیکیان چاره‌سه‌ر بکات. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مانه‌م ده‌زانی و ته‌کانی فیرعه‌ون کاری لیم کردبوو و به‌خۆم ده‌وت ئه‌گه‌رچی ئه‌م پیاوه‌ شیتته‌و، شیتتیبه‌که‌ی خه‌لکی تریش تووش ده‌کات، به‌لام ئه‌م تیکچوونه‌ی کاتیک که‌ تووشی مرقییکی تر ده‌بیت ده‌بیته‌ هۆی چیژ وه‌رگرتنی.

له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد که‌ فیرعه‌ون، راستییبه‌که‌ی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر ده‌مدا دیت و ئه‌گه‌رچی راستییبه‌که‌ی ئه‌و ده‌یلێت له‌ دنیای سه‌ر زه‌ویدا پیاوه‌ نابیت و ته‌نها له‌ دنیای (مه‌غریب)^(٤) جیبه‌جێ ده‌بیت، به‌لام ده‌بێ دان به‌وه‌دا بنریت که‌ ئه‌گه‌ر جۆری مرقف بتوانیت به‌و شێوه‌یه‌ بژیت و جیاوازیبه‌کان له‌ ناو بیات ده‌گاته

به‌خته‌وه‌ری راسته‌قینه‌. ده‌مزانی که‌به‌ر له‌ فیرعه‌ون (ئه‌خنا‌توون)، هێچ که‌سیک راستییبه‌که‌ی وه‌ها گه‌وره‌و ده‌ره‌وشاوه‌ی نه‌وتوووه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌ویش که‌س نایه‌ت که‌ بتوانیت راستییبه‌که‌ی ئه‌وها به‌رجه‌سته (زه‌ق) ده‌بریت.

تیکه‌یستم که‌ له‌به‌ر خۆ په‌رستی ده‌وله‌مه‌نده‌کان و نه‌زانی هه‌ژاران که‌س ئاماده‌ی سه‌لماندنی ئه‌و راستییانه‌ی فیرعه‌ون نییه‌و خۆپنیککی زۆر ده‌رژیت، (وه‌ک چۆن له‌ ته‌به‌س رووی دا) و له‌وانه‌یه‌ که‌ حکومه‌تی گه‌وره‌ی میسر له‌ ناو بچیت، به‌لام ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون ده‌یگوت شتیکه‌ که‌ که‌س به‌ر له‌ ئه‌و نه‌یگوتوووه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌ویش که‌س نایلیت و ئه‌گه‌ریش بگوتریت ئه‌وا چاویان له‌ (ئه‌خنا‌توون) کردوو. دوا‌یی له‌ کاتیکدا که‌ سه‌یری ئه‌ستیره‌کانی ئاسمانم ده‌کرد به‌ خۆم گوت سینۆهه، تۆ پیاویکی که‌ خۆت نازانی له‌ کۆتیه‌ هاتووی و دایک و باوکت کێ بوونه‌و له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ بوویت، بیستت ژن و پیاویک تۆبان کردوو ته‌ کوری خۆیان، که‌ پیاوه‌که‌ پزیشکی هه‌ژارانی ته‌به‌س بوو و ژنه‌که‌ی ئه‌و تۆی له‌سه‌ر رووباری نیل له‌ ناو سه‌به‌ته‌یه‌کدا گرتبووه‌و به‌ خێویان کردبووی. تا ئیستاش تۆ هه‌ر پزیشکی هه‌ژارانی ته‌به‌س بوویت و به‌بێ ته‌ماحی زیرو پاره ئه‌وانت چاره‌سه‌ر کردوو.

که‌واته‌ ئه‌گه‌ر راستییبه‌که‌ی خوایه‌ نوێیه‌که‌ی فیرعه‌ون بلاوتر ببیته‌وه‌ و جیاوازی هه‌ژارو ده‌وله‌مه‌ند له‌ ناو بچیت، تۆ زیان ناکه‌یت و ئه‌گه‌ر وابیت ئه‌ی له‌به‌ر چی لایه‌نگری له‌ حه‌قیقه‌تی خوایه‌ نوێیه‌که‌ی فیرعه‌ون ناکه‌یت و هانی (ئه‌خنا‌توون) ناده‌یت که‌ ئه‌م راستییبه‌ له‌ ولاتی میسر بلاو بکاته‌وه‌. تۆ سینۆهه‌ ده‌زانی ئه‌و کاره‌ی که‌ فیرعه‌ون ده‌یه‌ویت بیکات له‌ هێچ ولاتیکدا جیبه‌جێ ناکریت و له‌ هێچ شوێنیکدا ناتوانی جیاوازی نیوان زه‌نگین و هه‌ژار، گه‌وره‌و به‌نده‌و خاوه‌ن کارو کرێکار له‌ ناو بپریت، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی میسر ولاتیکی ده‌وله‌مه‌نده‌و خاوه‌ن زه‌وی و زاری زۆر به‌پیتته‌، له‌ وانیه‌ بتوانیت ببیت به‌ جینگای پیاوه‌کردنی ئه‌م راستییبه‌ و هه‌ر کاتیک ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ له‌ میسر پیاوه

بکریټ بی گومان لیټرهه بۆ هه‌موو جیهان ده‌روات و له هه‌موو شوینی جیاوازییه‌کان له ناو ده‌چیت و ئه‌وکاته سالیکی جیهانی نوێ له دنیا دا ده‌ست پێ ده‌کات^(٥).

زانیم که له هیج کاتی‌کدا ده‌رفه‌تی ئه‌وها بۆ مرۆف نارە‌خسیت که بتوانیت خۆی بۆ هه‌میشه به‌خته‌وه‌ر بکات، چونکه هه‌رگیز هیج فی‌رعه‌ونیک لایه‌نگری ئه‌م راستیه‌ نییه که جیاوازییه‌کانی نیوان چینه‌کان له‌ناو بیریټ و له‌وانه‌یه له داها‌تو‌دا به‌نده‌کان و کری‌کاره‌کان، هه‌ولێ ئه‌وه بدن که ناچون یه‌کیه‌کان نه‌هی‌لن، به‌لام که‌س سه‌رنج ناداته ویستی ئه‌وان و ئه‌گه‌ریش گو‌ی‌یان لی رابگیردیټ، بۆیان چی به‌چی ناکه‌ن، چونکه ده‌وله‌مه‌نده‌کان هیزی کری‌کارو به‌نده‌کان له‌ناو ده‌بن. به‌لام کاتی‌ک که فی‌رعه‌ونی میسر بلیټ ده‌بی جیاوازی له نیوان هه‌ژارو ده‌وله‌مه‌ندا نه‌می‌نیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوته‌که‌ی کار له خه‌لکی ده‌کات و ده‌سه‌لاتی جه‌نگی و زێ‌رو پارهی هه‌یه، له‌وانه‌یه گوته‌که‌ی خۆی سه‌ر بخات و ناچون یه‌کی نیوان خه‌لکی له‌ناو بیات و نابیت ئه‌م تاکه ده‌رفه‌ته له ده‌ست بدریت، که ده‌بیته هۆی دا‌بین کردنی به‌ختیاری مرۆی. چونکه مه‌حاله له‌مه‌و به‌دوا له میسر یان له سووریا و بابل پاشایه‌ک فه‌رمانه‌وایی بکات که خۆی هه‌ول بدات جیاوازی نه‌هی‌لیت. له‌ته‌نیشته که‌شتیه‌که‌وه وه‌ستا بووم و چاوم له ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان بری‌بوو و بیرم ده‌کرده‌وه، له‌که‌ناره‌کانی نیله‌وه بوئی گه‌می پێ‌گه‌یشتووی کێ‌لگه‌کانم ده‌کرد.

له‌ناکا‌ودا (کاپتا)، که‌وته‌وه یادم که ئیستا له **ته‌به‌س** خاوه‌نی مه‌یخانه‌ی (کلکی تیم‌ساح) هه‌و سه‌رمایه‌داره‌و بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که ئه‌گه‌ر لی‌ره بوایه‌و وته‌کانی فی‌رعه‌ونی بی‌یستایه چیی ده‌وت. ئه‌گه‌ر چی کاپتا له‌وێ نه‌بوو، به‌لام ده‌مزانی که ئه‌و له دوا‌ی بیستنی قسه‌کانی فی‌رعه‌ون چی به‌سه‌رده‌مدا ده‌هات. ئه‌و ده‌بیوت سینۆهه، گریمان فی‌رعه‌ون توانیتی جیاوازی نیوان فه‌قیرو ده‌وله‌مه‌ند له‌ناو بیات و هه‌موو خه‌لکی فی‌ری خو‌ینده‌واری بوون و ئیتر نه‌گه‌وره ماو

نه‌به‌نده‌و نه‌خواه‌ن کارو نه‌کری‌کارو هه‌موو برایانه ده‌ستیان به‌کشتوکا‌ل و پیشه‌سازی و بازرگانی کرد ... ئایا له دوا‌ی ئه‌وه هه‌موو به‌ده‌بختیه‌کانی مرۆف له‌ناو ده‌چیت و ئیتر که‌س به‌ ده‌سه‌ر نه‌چی ئه‌وانه‌ی تر ده‌وله‌مه‌ند نابیت؟

له‌و رۆژه‌دا دیسانه‌وه هه‌ندی خه‌لکی زی‌ره‌ک و ده‌سته‌یه‌کی تری نه‌فام په‌یاده‌بن ... هه‌ندیکیان فی‌لبازن و ئه‌وانه‌ی تر سادهن و ئه‌وانه‌ی که هۆشیارو فی‌لبازن کیسه‌ی نه‌فام و گه‌مه‌ژه‌کان به‌تال ده‌که‌نه‌وه، یان به‌پیلانی ژیرانه ئه‌وان ناچارده‌که‌ن که کاریان بۆ بکه‌ن و به‌رده‌وام و ابوه‌وه له‌مه‌و به‌دواش هه‌ر واده‌بیټ، چونکه مرۆف ئه‌گه‌ر پیتی بکریټ یه‌کی تر هه‌لبه‌خه‌له‌تینی مه‌حاله که ده‌ست له‌ فریودانی هه‌لبگریټ و که‌سیک که ده‌توانیت زیان بگه‌یه‌نیتته خه‌لکی تر، ئه‌م کاره ده‌کات و له نیوان نه‌وه‌کانی مرۆفدا ئه‌و که‌سانه توانای زیان گه‌یاندن و نازاردان و فریودانیان نییه، که‌مردیټن. ته‌نانه‌ت ئه‌م فی‌رعه‌ونه‌ی تۆش که‌ده‌یه‌ویټ جیاوازییه‌کان بنه‌ر بکات، برۆانه چیی له خه‌لکی کردوه؟

له‌م راستیه‌ که فی‌رعه‌ون و خوایه‌که‌ی لایه‌نگری لی ده‌که‌ن تائه‌مرۆ ته‌نها چه‌ند جو‌ره گیانه‌وه‌ریک سوودیان لی بینیوه، وه‌ک قه‌له‌ره‌ش و دالاش و بالنده‌و لاشه‌ خو‌ره‌کان و تیم‌ساحه‌کانی نیل و خه‌لکی جگه له زه‌ره‌ر هیچی تریان نه‌بینیوه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ده‌مزانی ئه‌گه‌ر کاپتای لی بوایه، ره‌خنه‌ی ده‌گرت،

له‌ رۆژی دوا‌ی ئه‌وه، کاتی‌ک که فی‌رعه‌ون له باره‌ی خوایه‌که‌ی خۆی و راستیه‌که‌ی له‌گه‌ل مندا گه‌فتو‌گو‌ی ده‌کرد منیش بی‌رۆکه‌که‌یم ده‌سه‌لماندو ئه‌ویش خو‌ش‌حاله‌ ده‌بوو. له‌رۆژی پانه‌یه‌م له دوا‌ی ده‌رچوون له **ته‌به‌س** که‌شتی فی‌رعه‌ون گه‌یشته سه‌رزه‌مینیک که‌هی هیج خوایه‌ک نه‌بووه. ئه‌و زه‌وییه له‌که‌ناره‌کانی نیل بوو و ته‌خت بوو و که‌می‌ک دوورتر چه‌ند گردی‌کی لی بوو، به‌لام داری پی‌سونه‌بوو. چه‌ند شوانی‌ک له‌وێ، له‌که‌ناری رووباره‌وه خه‌ریکی له‌وه‌راندنی مه‌ره‌کانیان بوون. فی‌رعه‌ون له‌وێ له‌که‌شتی دا‌به‌زی و ئه‌و زه‌وییه‌ی خسته ژیر

دهسه لاتی (ئاتوون) هوه و تی: لیتره دا شارپیک دروست ده کهم و ناوی دهنیم (شاری ئاسوی ئاتوون)^(۶).

له دواي که شتییه کهی فیرعه ونه وه ئه و که شتییه نه ش که له دواوه بوون که یشتنه که نارو سهر نشینه کانی دابه زین. فیرعه ون بیناسازه کانی خوی بانگ کردو و تی: ده بی لیتره دا شارپیک دروست بکه ن و ههر یه کیک له وانیه که له گه لیدا بوون پارچه زهوییه کی دا پییان بو دروست کردنی خانوو. له و شارهدا به پیتی نه خشه کهی (ئه خناتوون) ده بوایه پینج شه قام له باکووره وه به ره و باشوورو پینجی تریش له رۆژ هه لاته وه بو رۆژ ئاوا دروست بکریت.

له ههر جیگایه ک له زهوییه که خانوویه ک دروست ده کرا که هاوشپوهی خانووه کهی به رامبه ری بوو و به پیتی فه رمانی فیرعه ون، به رزی هیچ خانوویه ک نه ده بوو له خانووه کانی تر زیاتر بوایه و له ههر مالتیک ژماره ی ژووره کان و جیگای چیش لئ نانیان ده بوو ایه وه ک یه ک بوو ایه.

فیرعه ون دهویه و یست که له و شارهدا هه موو یه کسان بن و که س خوی به زیاتر نه زانیت و سوپاسی (ئاتوون) بکه ن که ئه م یه کسانیییه ی بو ئه وان هیناوه ته کایه وه، به لام کاتیک که شاره که دروست ده کرا، بیستم که هیچ یه کیک له وانیه ی خه ربکی دروست کردنی خانوون، سوپاسی (ئاتوون) ناکه ن و به پیچه وانه وه نه فره تیان له ئاتوون و فیرعه ون ده کرد، که بۆچی فیرعه ون ئه وانیه ی له (ته به س) هوه بو شوتینیک هیناوه که نه ئاوه دانیه ی لییه و نه مه یخانه.

هیچ ژنیک له و خانووه ی که بو ژیانیه ی خوی و میتره که ی دروست ده کرا، رازی نه بوو، چونکه ژنه کان ده یانه و یست له به رده م ماله کانیا نندا ئاگر بکه نه وه و چیش لئ بی نین، له کاتیکدا که له ماله کانی شاره تازه که، ئاگردان له ناو خانووه که دا دروست کرابوو.

ئه وانیه ی له (ته به س) له ناو ئه و خانووانه دهنوستن که بنی ژووره که یان له دای (دای وشه یه کی فارسییه و به مانای قوری کوترا و رهقه) دروست کردبوو،

کاتیک که بینیه یان له شاری نوئی بنی هۆده کان به خشت فه رش ده کریت ناره زایان ده بری و گوتیان خشت به هوی به سه را رۆیشتن ده بیته ته پ و تۆزو ئه رکی گرانه. ههروه ها له گله سوور (رۆس) که ی ئه و ولاته رازی نه بوون و ده یانوت ئه م خاکه له دواي ئه وه ی که وشک بووه وه، درز ده بات و ده شکیت.

دانیشتووانی خانووه کانی ئه و شاره ده یانویست له به رده م خانووه کانیا نندا سه وزه بچین، به لام فیرعه ون چاندنی سه وزایی له ناو شار قه دهغه کردبوو و پارچه زهوییه کی له ده ره وه ی شار دابوو ههر یه کیک له و مالا نه، که له وی سه وزه بچین، به لام دانیشتووانی شاره که گله یان ده کرد که زهوییه کانیا ن له رووباره وه دووره و هینانی ئا و له نیله وه بو ئه وان زه حمه ته. ژنه کان له ناوه راستی شه قامه کانی شار ته نافیان له ئه م بهر بو ئه وه بهر ده به ست و جله شو راوه کانیا ن له سه ر ئه و ته نافه هه لده خست بو ئه وه ی وشک ببیته وه و فیرعه ون ئه م کاره شی قه دهغه کردبوو. ههروه ها وتبووی که خه لکی نابیت مه رو بز ن له خانووه کانی شاردا رابگرن، به لام ژنه کان گوئیان نه ده دایه ئه م فه رمانه و مه رو بزیا ن له ماله کانیا نندا راده گرت.

له گه ل ئه وه شدا ورده ورده خوویان به شاره نوئییه که وه گرت و ئه گه رچی (ته به س) یان فه رامۆش نه ده کرد، به لام من ده مزانی که ئه گه ر پییان بوتریت برۆن بو (ته به س)، هیچیا ن ئاماده نه بوون که بگه رپینه وه.

دوا یی وهرزی پاییزو هه لچوونی ئاوی نیل هاته وه و ئیمه واما ن زانی به بو ئه ی به رز بوونه وه ی ئاوی نیل فیرعه ون ده گه رپینه وه بو (ته به س)، به لام ئه و له که شتییه که ی خویدا مایه وه و له ویوه ده یروانییه کاروباری دروست کردنی خانووه کانی شاری (ئاسوی ئاتوون). هه ره ردییک که ده خرایه سه ره ردیکی تر ده بووه هوی خو شحالیی فیرعه ون و ده مبینی کاتیک که خانوویه ک له ته واو بووندا بوو پییده که نی.

فیرعه ون به شیک له و زپرو پارهییه ی که له په رستگای ئاموون ده سستی

که وتبو له دروستکردنی خانووهکاندا خهرجی کردو هه موو زهوییهکانی (ئاموون) ی بهسهر ئه وهژارانهی که هه زیان له جووتیاری بوو، دابهش کرد. (ئه خناتوون) بو ئه وهی بازرگانهکانی (ته بهس) تهنگاو بکات، که له و پهلی هه موو ئه وه که شتیبانهی کرپییه وه که به ره وه بهشی سهرووی رووباری نیل و شاری (ته بهس) دهرویشتن و به شیویهک بو دروستکردنی شاری نوئی په لهی ده کرد که نرخ دی دارو به رد بهرز بووه وه و ئه گهر پیاو پیک بیتوانیبا به له یه که مین تا فگهی رووباری نیل، که ده که ویتته ته نیشته دارستانه گه وره کانه وه، ته نها یه ک جار داری بو شاری (ئاسوی ئاتوون) بهینایه، ده وه مه مند ده بوو.

کرپیکاریکی زور هاتبوونه شاری (ئاسوی ئاتوون) و له که ناری نیل له و خانوانه ی که به قامیش دروست ده کران نیشته جی بیوون و له به یانییه وه تائیتواره خشتیان ده پری و له کووردها گه رمیان ده کردو ریگاوبانهکانیان تهخت ده کردو جوگیان بو ئاو دپیری دروست ده کرد. له دوای ته و او بوونی بهرز بوونه وهی ئاوی نیل هه زاره ها داری گه وره داری میوه یان له ده ورو به ره وه هینا و له و شاره دا چاندیان. هه ندی له و دارانه سالی دوایی میوه یان گرت و خودی فیرعه ون له و دارانه میوه ی چنییه وه. له و کاته ی که بیناسازو وه ستاو کرپیکاره کان خه ریکی کارکردن بوون و که شتییه کان به ردو داربان ده هینا، منیش ئیشم زور بوو چونکه هیشتا کاری وشک کردنه وهی زه لکاوه کانی شاره نوپییه که ته و او نه بیوو و کرپیکاره کان به هوئی بوونی ئاوی وه ستاو و زه لکاوه کان تووشی نه خوشی ده بوون. یه کپیک له کاره به سووده کان که نه نجام درا، دروست کردنی داره را^(۷) (اسکله ی که ناری رووبار بوو و کاتیک که داره را که ته و او بوو، بار به ره کانی رووبار له مه ترسیی تیمساحه کان پارێزران.

به ره له وهی جیگای بارداگرنتی که ناری رووبار ته و او بیت، کوئبه ره کان ناچار بوون بچنه ناو ئاوه که وه بو ئه وهی بتوان باری که شتییه کان بگه یه ننه و شکانی و له ناکاودا هاواری یه کپیک له باربه ره کان بهرز ده بووه وه ئه وانی تر ده یانزانی

که تیمساحیک په لاماری ئه وه به ده بخته ی داوه. بینینی دیمه نی باربه ریک که نیوهی له شی له ناو ده می تیمساحیکدا به، زور ترسناکه وه به ره له وهی بتوان به ده نگییه وه بچن، تیمساحه که رایده کیشیته ژیر ئاوه که وه. بو ئه وهی له کونیکدا بیشاریتته وه، تاکو له دوای ئه وهی لاشه ی باربه ره که بو گهن بوو ئینجا بیخوات. بو به ناچار بوون کو مه لئ راوچی تیمساح له شوینی رژاندنی ئاوی رووباری نیل بو ناو ده ریاوه، بهین و زیریان به دنئ بو ئه وهی مه ترسیی تیمساحه کان له ناو بیهن و ئه وان له ماوه یه کی که مده تیمساحه کانیان کوشت، ئه گه رچی تاکاتیک که داره را ی بارداگرنته که ته و او نه بیوو، مه ترسیی تیمساحه کان هه رمایه وه.

بیستم که ئه و تیمساحانه ی له شاری (ئاسوی ئاتوون) بوون هه مان ئه و تیمساحانه که له (ته بهس) وه به دووی که شتییه که ی فیرعه ونه وه هاتبوون. چونکه پیش بینیان ده کرد که دیسانه وه خو راکیکی به تامیان به نسیب بیت.

من ناتوانم له وه تی بگم که تیمساح چون ده توانیت له نیوان به ریکه وتنی که شتی فرعه ون له (ته بهس)، تا گه یشتنی بو شاری (ئاسوی ئاتوون) و ده ست که وتنی نیچیر، هیلئ به په یوه ندی دروست بکات، به لام له زور که سم بیستوه که تیمساح گیانه وه ریکی زیره ک و ژیره. بو به له دوای ئه وهی راوچییه کان هاتن و ده ستیان به کوشتنی تیمساحه کان کرد ئه و گیانه وه ره ترسناکه و ایان به باش زانی که له و شاره برۆن و ئه گه ر عاقل نه بوونایه ئه و جیگایه یان به جی نه ده هیشته و کوچ کردنیان له وی به لگه ی ژیری ئه و گیانه وه ره یه، چونکه تیگه یشتن که ئه گه ر بمیننه وه هه موویان ده کوژرین. به لام له دوای چوئ کردنی که ناره ی شاری (ئاسوی ئاتوون) ریگای (ته بهس) یان گرته بهر، چونکه له وانه یه و ایان زانیی که هیشتا ناوه ندی فه رمانه وایی هوژم هه ب له (ته بهس) وه له وانه یه دیسانه وه لاشه ی کوژراوه کان فری بدنه ناو ئاوه که وه و به ئاوساوی به سه ر ئاوه که بکه ون. پاش ئه وهی ئاوی نیل له دوای بهرز بوونه وه، کشایه داوه، هوژم هه ب که

له لایه ن فیرعه ونه وه راسپیردراپوو سویا هه لوه شیتیتته وه و سه ربازه رهش پیست و شه رده نییه کان ئیزن بدات (به لّام ده مزانی که فه رمانه که ی به ته واو ده تی جیبه جی ناکات)، بو شاری (ئاسوی ئاتوون) هات.

(هورم هه ب) له بهر ئه وه له شکره که ی هه لئه ده وه شانده وه، چونکه ده یزانی که سووریا شوړش ده کات و میسر بو کوژاندنه وه ی ناگری راپه رینی سووریا پیویستی به سویا هه به، به لّام فیرعه ون باوهری به راپه رینی سووریا نه بو و ده یگوت سووریا هه لئاگه رپته وه و باشتر وایه که سه ربازه رهش پیسته کان و شه رده نییه کان، که له میسر نه فره تیان لی ده کردن، ئیزن بدرین و بو ولاتی خو یان برۆن و خه لکی چیتر ئه وان نه بینیت. له و روژه وه که هورم هه ب هاته ناو شاری ئاسوو هه ر کاتیک که پیویستی راگرتنی سوپای له لای فیرعه ون باس ده کرد گفتوگو یه ک به م شیوه به له نیوانیاندا ده ست پی ده کرا: هورم هه ب ده یوت: بارودوخی سووریا زور شله ژاوه و میسر یه کان له وی زور لاوازن و ئه گه ر راپه رین ده ست پی بکات میسر یه کانی سووریا له روژی یه که مدا له ناو ده چن و تو ده بی له شکریتک هه بی که بتوانی پیتش له هه لگیرسانی شوړشی سووریا بگریت.

ئه خناتوون وه لّامی ده دایه وه، ئایا تو وینه کانی کوژکه که ی منت له م شاره دا بینیه؟ ئایا ئه وه ش ده زانی که وینه کیشه کان، هه ندی شیوه ی وه ک وینه کانی (کریت) یان له سه ر دیواره کانی من کیشاوه. ئه گه ر تو بیبینی تیده گه ی که به جوړیک نه خشی تراوه که وا ده زانی ماسییه کان له ناو ئاوه که دا خه ربکی هاتوچون و مراوییه کان له هه وادا ده فرن. به لّام سه باره ت به سووریا، من له و باوه رده دانیم که له وی شوړش به رپا بیت، چونکه (خاچی ژبان) م بو پاشاکانی سووریا نارده وه و پاشای ولاتی (ئامورو) له سووریا ئه وه ونده له گه ل مندا دوسته، که په رستگایه کی بو ئاتوون دروست کرده وه، ئایا تو تاقه گه وره که ی به رده م کوژکه که ی منت بینیه که بو ئاتوونم دروست کرده وه^(۸).

من رات ده سپیرم که برۆی و ئه م تاقه بیینی، چونکه شتیکی دیده نییه و

بیناسازو وه ستاکان زور به جوانی دروستیان کرده وه و من نه مویست بو دروستکردنی تاقه که ی ئاتوون به نده کان له کانگه به رد ده ر بکه ن و بازار بکیشن و فه رماندا به خشت دروستی بکه ن.

(هورم هه ب) ده یوت: من هه ر کاتیک که دیمه کوژکه که ته وه تاقی ئاتوون ده بینم، به لّام ناگات له پاشای ئامورو بیت. (ئه خناتوون) وه لّامی ده دایه وه و ده یگوت: من چه ز ده کم ئه و له وحانه بیینی که ئه و بو منی نارده وه، بو ئه وه ی بزانی که ئه م پاشایه چون بووه ته موریدی ئاتوون و له باره یه وه پرسیار له من ده کات بو ئه وه ی بیروباوهری به ئاتوون به هیتتر بیت.

هورم هه ب ده یگوت: من بایه خ به له وحه کان ناده م چونکه ئه گه ر روژیک پاشایه ک بیه ویت هه لگه رپته وه هه موو جوړه له وحه و په یمانیک ده خاته ژیر پییه وه و هیچ شتیک جگه له به کاره یانی هیز ناتوانیت پاشاکان ناچار بکات که ملکه چی تو بن. ئیستا که ده ته ویت سوپاکه هه لوه شیتنه وه هه رنه بی بهیله له سنوره کان کومه لی سه رباز رابگرم بو ئه وه ی ده ستریتی نه کرپته سه ر خاکی میسر. ئیستا ئه و هوزانه ی که له باشووری میسر ده ژین بو ئه وه ی مه رومالاتی خو یان له له وه پرگاکانی میسر بله وه رپین سنور ده به زین و دینه ناو خاکی ولاته که ی تووه و ئاگر به رده دنه خانوی رهش پیسته کان. له کاتیکدا که ئه م ره شانه دوست و هاوپه یمانی توون و له بهر ئه وه ی خانوه کان یان له قامیش دروست کراوه زوو ناگری تی بهر ده بیت.

(ئه خناتوون) وه لّامی ده دایه وه که هوی ده ستریتی کردنی هوزه کانی باشوور ده گه رپته وه بو هه ژاری ئه وان و ئه گه ر بیان توانیا یه له ولاته که ی خو یان مه ر و مالاته که یان بله وه رپین، نه ده هاتنه ناو میسره وه، به لّام له بهر نه بوونی له وه رگه، ناچارن مه ره کان یان بهیینه له وه پرگاکانی میسر و ئه گه ر رهش پیسته کانی باشوور له گه لئاندا بسازن و ریگا بده ن که ئه وان مه ره کان یان بهیینه ناو له وه پرگه کان یان، هه رگیز خانوه کان یان ناسووتینری.

هورم هه ب گوتی: تۆ به من ده ئیتی سوپا پهرت و بلاو بکه م و سه ربازه کان ئیزن بده م برۆنه وه بو شاره کانی خو بان، به لام ئایا ده زانی که بهر له ئیزن دانی سه ربازه کان ده بی پاسه وانیه کی به هیز له میسر دا دروست بکریت، چونکه ئه وه سه ربازه کی که بهر له لالا ده کترین تاده گه نه وه ولاته که ی خو بان ، هه زاره ها مال تالان ده که ن و ده ستریتی ده که نه سه ر هه زاره ها ژن.

فیرعه ون وه لامی دایه وه که ئه مه تاوانی تۆیه که له به ره ی ئاتوونه وه قسه ت بو سه ر بازه کانی سوپای من نه کردوه ، چونکه ئه گه ر ئه وان ئاتوونیان بنا سیایه و بیان زانیایه که ئه وه خوای ئاشتی و خوشه ویستییه ، بیریان له تالان و ده ستریتی کردنه سه ر ئافره تان نه ده کردوه . ئه مرۆ له م شاره دا له بهر ئه وه ی خه لکی ئاتوون ده ناسن (مه ریتاتوون) ی کچم به ته نهایی پیاسه ده کات و جگه له ئاسکیک ، هیچ پاسه وان و هاوړیه کی نییه و هه رگیز رووی نه داوه که س ده ست دریتی بکاته سه ری. من له و باوه ره دام که جگه له وه ی سه ربازه کان ئیزن بدرین، ده بی گالیسکه جه نگییه کانیش له ناو بترین، چونکه بوونی گالیسکه ی جه نگی به پاشاکانی تر نیشان ده دات که ئیمه به ته مای شه رین، به لام ئه که ر گالیسکه نه بیته وا تیده گه ن که ئیمه به ته مای شه رکردن نین.

هورم هه ب به گالته پیکردنه وه گوتی: ئایا باشتر نییه گالیسکه جه نگییه کا ئمان بفرۆشین، چونکه من له و باوه ره دام که پاشای ئامورۆ له سووریا وه ، یان (هاتی) به کان ئاماده ن گالیسکه کانی تۆ بکر نه وه بو ئه وه ی روژتیک له دژی تۆ به کاری به یته ن.

ئهم گفستوگۆبه ی فیرعه ون و هورم هه ب چه ند روژتیک دریتیه کی شواو له کو تاییدا هورم هه ب که خو را گر بوو توانی فیرعه ون به دوو شت قایل بکات: به کیکیان ئه وه بوو که له سه ر سنوره کانی میسر سه ر بازگه رابگریته و دوو مه یان ئه وه بوو که له ناو میسر ئیشکچی (پاسه وان) دا به زینیت، بو ئه وه ی پارێزگاری ئاسایشی ناو خو ی ولات بکه ن. فیرعه ون گوتی: من به مه رجی ریگا

ده ده م ئیشکچی دا بنییت، که له داها توودا نه توانی وه کو سوپا که لکی لی وه رگری. له بهر ئه وه ی ئه و پاسه وانانه نه بن به هیزی سه ربازی ، فیرعه ون پریاری دا چه که که یان ته نه ها نه یزه (ئه ویش به بی سه ر نیره ی کانزایی) بیته .

هورم هه ب به م فه رمانه رازی بوو به لام له و کاته ی که خه ریکی دروست کردنی ئیشکچی ناو خو بوو ، که له دوای هه لوه شانده وه ی سوپا سه ربازه کانیش ئیزن بدات، دوو په یک (نامه بهر) په یک له دوای په ک له سووریا وه هاتن و رایانگه یان د که پاشای ئامورۆ له دوای بیستنی جه نگی نیوان خوای کو ن و خوای نو ی و رویشتنی فیرعه ون له (ته به س) و نیشته جی بوونی له شاری نو ی، شو رشی به رپا کردوه و به ته مای گرته ی دوو شاری نزیک ی سووریا به که په کیک له و دوو شاره (مه ژیدۆ) په ئیستا سه ربازه کی میسری له شاری (مه ژیدۆ) گه مارۆ درا وه و داوای یارمه تی له فیرعه ون ده که ن.

فیرعه ون له دوای پیگه یشتنی ئه م هه واله به هورم هه بی گوت: من باوه ر ناکه م پاشای ئامورۆ له سووریا به بی هۆ شو رشی به رپا کردیته و وا هه ست ده که م فه رمانه رانی میسری له سووریا بی ریزیان له گه لدا کردیته و ئه ویش توو ره بوویته و تا ئه و روژه ی که بو م ده رنه که ویت ئه م پیاهه به هۆی هاندانی میسرییه کانه وه نه بووه ، هیچ کاریک بو ته می کردنی ناکه م. به لام ئه م روودا وه منی به ئاگا هینایه وه که وه کو پیویست سه رنجم نه دا وه ته سووریا وه هاته وه یادم که تۆ (هورم هه ب) کاتیک که له (ئورشه لیم) بووی له وی په رستگایه کت بو ئاتوون دروست نه کرد و ئیستا کاتی ئه وه هاتوه که خو م له ئورشه لیم شاریک بو ئاتوون دروست بکه م، بو ئه وه ی بیته به پایته ختی سووریا و که (مه ژیدۆش) ئارام بووه وه له ویش شاریک بو ئاتوون دروست ده که م، چونکه (مه ژیدۆ) ناوه ندیکی بازرگانیی گه وره یه و له سه ر ریگای کاروانه کانه و ئه گه ر له وی شاریک بو ئاتوون دروست بکه ی، زۆر ئاوه دان ده بیته وه .

هورم هه ب کاتیک که ئه م وه لامه ی له فیرعه ون بیست له تووره بییدا ده سکی

قامچییه که ی خۆی شکاندو که رته کانی فری دایه پیش قاچی فیرعه ون و رویشته دهروه و به منی گوت ئەم پیاوه شیتته و له جباتی ئەوهی سویا بنیتریت و پاشای نامورۆ سه رکوت بکات، ده لیت به ته مام له ئورشه لیم شار دروست بکه م و بیکه مه پایته ختی سووریا.

له و روژانه ی که هورم هه ب له شاری ئاسۆ بوو، سه باره ت به سه فه ره کانی من پرسیا ری زۆری ده کرد و ده یه ویست بزانی ت که ئایا من توانیومه به پیتی راسپارده که ی ئەو زانیاری سه ربازی له و ولاتانه به ده ست به ینم یان نا؟ کاتی ت که ده دستم به قسه کردن کرد و زانیاری به کانم بو گیترا یه وه زۆر به وردی گوتی لیم ده گرت و روژتیکیان ئەو کێرده م نیشانی دا که له هاتی به وه هینابووم و به بینینی کێرده که زۆر چه په ساو گوتی: سینۆهه کێرده مسیه کانی ئیمه له چا و ئەم کێرده که تو ده لیتی ئاسنیه، وه ک کێردی دار وایه. (هورم هه ب) هه ندی پرسیا ری له باره ی سه ربازه کان و که لو په لی جه نگی ی ولاتان له من ده کرد، که مندالانه ده هاته بهر چا و، به لām دوایی تیگه یشتم که هۆرم هه ب له بهر ئەوه ی خۆی سه ربازه ئەو پرسیا رانه ی لی ده کردم. بو نمونه ده پرسی کاتی ت که سه ربازه کانی بابل مه شق ده که ن یه که م جار قاچی چه پیا و پیش ده خه ن یان قاچی راست، یان ده بیرسی له هاتی ئەو ئەسپانه ی که تیشوی گالیسکه جه نگی به کانن له هاوشانی گالیسکه کاند ده روژن یان له دوایه وه، ههروه ها ده پرسی تابه ی گالیسکه کانی بابل چه ند نیوه تیره ی هه یه و ئایا قه راغی تابه کان به کانزا دا پو شرا وه یان تابه کان روو پو شتی کانزاییان پتیه نییه. یه کیتی تر له و شتانه ی زۆر به لایه وه گرن گ بوو ئەوه بوو که ده یه ویست بزانی ت که وه زعی ریگاو بان و پرده کان، له هاتی و (میتانی) و (بابل) و ولاتانی تر چۆنه.

هه موو روژتیک نوو سه ری ت که ههات و ئەو شتانه ی که من له باره ی به نده ره کان و ریگاو یان و رووبار و ژماره ی سه ربازانی ولاتان ده مگوت، ده ینووسی، بو ئەوه ی هه ر کاتی ت هۆرم هه ب پتیه ویستی پتی بیت سه ربان بکات، به لām ئەو شتانه ی

که له باره ی خوا یه کانی ولاتان و بالاخانه و بت و شیوه کاری و ئاوه رو ی زیرابه کان و ئاودهسته سه رنجرا کیشه کانی (کریت) که به رده وام ئاوی تیا دا ره وان بوو به لای هۆرم هه به وه گرن گ نه بوو و ده یوت سه رباز پتیه ویستی به م جو ره زانیاریانه نییه.

ئەو روژه ی هۆرم هه ب له تووره ییدا ده سکی قامچییه که ی خۆی شکاند، دوای رویشتنی ویستی ده ست له کار بکیشیتته وه، به لām (ئه خناتون) له بهر ئەوه ی خۆشی ده یویست منی نارده لای (هۆرم هه ب) و گوتی: پتی بلتی بیت له گه ل مندا ئاشت بیته وه، چونکه من چه زنا که م به دلّره نجا وییه وه له من جیا بیته وه. هه ر چه نده فیرعه ون و هۆرم هه ب ئاشت بوونه وه و فیرعه ون قامچییه کی تری دا پتی، به لām هۆرم هه ب نه یوانی فیرعه ون رازی بکات که بو سه رکوت کردنی پاشای نامورۆ له شکر بنیتریت سووریا.

هۆرم هه ب که مانه وه ی خۆی به ی سوود ده زانی به ره و شاری (مه مفیس) که وه تر ی، بو ئەوه ی له وی ئیشکچی بو پاراستنی ئاسایشی ناو شار دا بین بکات، چونکه (مه مفیس) ناوه ندی میسر بوو و که وتبووه شو پتیک که مه ودای نیوان باکوور و باشووری میسر له و شاره وه یه کسان بوو.

له دوای رویشتنی هۆرم هه ب فیرعه ون پتی وتم: سینۆهه ئەگه ر ئاتوون وای دانا بیت که سووریا له ژیر ده سه لاتی میسر ده ریچیت، هه ر ئەوه با شتره که ئیراده ی ئاتوون سه ربگری ت چونکه دا گیر کردنی سووریا له لایه ن میسر وه جگه له زیان هیچی تری بو ئیمه نه بووه.

وتم: (ئه خناتون) ئەوه نده ی من به بیرم بیت و له خه لکم بیستی به دست به سه را گرتنی سووریا له لایه ن میسر وه سوودی بو میسر هه بووه، چونکه میسر سوودی له سامانه فراوانه که ی سووریا وه رگرتوه.

فیرعه ون وتی: ده ولّه مهن دی و سامان یه کیکه له و شتانه ی که ده بیته هۆی تیکچوونی گه ل، چونکه خه لکی خۆپه رست و ته وه زه ل و بی به زه بی ده کات.

میلله تی میسر گه لیکتی زهحه تکیش و بهقه ناعهت و خوگرو به به زه یی بووه، به لّام لهو کاته وه که میسر سووریای داگیر کردووه و سامانی سووریا هاته ناو میسر وه، خه لکی له سربانییه کان فیری ته مه لّی و رابواردن و هه ندی داب و نه ریتی ناشیرین بوون. به لّام نه گهر میسر له دهست سووریا رزگار بیت، چیتیر میسر ییه کان گرفتاری ئاکاری ناپه سندی سربانییه کان نابن.

من نه گهر چی ده مزانی که فیرعه ون شیت بووه، به لّام چاوه پروانی نه وه نه بووم که نه م قسه یه له ده می پاشایه ک بیستم، چونکه پاشا بو پاراستنی ده سه لّانی خوئی نابی به وه رازی بیت که زه ویی ولّاته که ی له ده دست بدات و پیم وت: نه ی (نه خناتوون) من ماوه یه ک له سووریا بووم و له شاری نه زمیر و مه ژیدو ژیاوم و له نه زمیر فه رمانده ی سه ریا زگه ی میسری، کوپتی که هه بوو که ناوی (رامسس) بوو و نه م کوره که نه و کاته ده سالان بوو به جوانترین مندالی سووریا له قه لّام ده درا و به رده وام به ه لّمات و که لای به ردین یاری ده کرد، به لّام تووشی نه خووشی بوو و هینایانه لای من و منیش زانیم که کرمی گه ده ی هه یه و چاره سه رم کرد.

هه روه ها له (مه ژیدو) ش ژنیکی میسری هه بوو که هیچ پیاو تک نه یده توانی زیاتر له یه ک جار ده موچاوی نه و ژنه بیینی، چونکه نه گهر دوو جار بیبینیایه سه رسام ده بوو و روژتیکیان نه و ئافره ته بیان هینایه لای من و روانیم سکی ئاوساوه و پیم گوت: ده بی بو چاره سه ری نه خووشییه که ت سکت هه لّدرم و روژتیکیان چووم بو مالیان و سکیم هه لّدری و چاک بووه وه. فیرعه ون پرسى بو نه م قسانه بو من ده گپرتیه وه؟

وتم: له بهر نه وه نه م شتانه به تو ده لّیم چونکه نه و کوره ئیستا به زه بری شمشیر و نیزه ی سه ریا زه سربانییه کان که رت که رت بووه و نه و ژنه جوانه، که و تو ته دهست سه ریا زه سه رخوشه کانی سووریا و نه وان به بی نه وه ی گوی بده نه هاواری و زه نای نه و، ده سندریتی ده که نه سه ر. ئایا نه م رووداوانه به لای تووه

بی بایه خه و ئاماده ی ریگا بده ی که نه وه کانی میسر له سووریا بکوژرتین و دهست دریتی بکرتیه سه ر ژنه میسر ییه کان؟ فیرعه ون سه بریتی کردم وتی: سینۆه نه ی چی بکه م؟

ئایا فه رمان بده م که له بهر نه وه ی سووریا شووشی کردووه و ده بان میسری کوژراوه، سه ریا زه کانم سه د جار، سه د سربانی بکوژن؟ ئایا نه گهر نه م کاره بکرتیه به رای تو کارتیکی چاک و ژیرانه یه؟ مه گهر نه و سربانییه نه ی له بهر کوشتنی هه ندی له میسر ییه کان، ده یانکوژتین، گیانیا ن نییه و نه وانیش وه ک میسر ییه کان خاوه نی ژن و مندالّ نین؟ نه گهر من سزای خراپه به خراپه بده مه وه ته نها خراپه دروست ده بیت.

به لّام نه گهر سزای خراپه به چاکه کردن بده مه وه، نه گهر چی گومان ده کرتیه که خراپه ی لی دروست بیت، به لّام دلّنیام که نه و خراپه یه له وه که متره که بیان ه ویت به خراپه وه لّامی خراپه کار بیان بده نه وه. نه گهر تو پزیشکی منی و ناته ویت و ته کانت من بیمار بکات، سه باره ت به تو له سه ندنه وه له سووریا، به تاوانی کوشتنی میسر ییه کان، مه دوئی، چونکه نه م و ته یه ی تو، من زور نارحه ت ده کات. له سه ر ده می خوا به تیی ئاموون خوینیا ن به خوین ده شو ر ییه وه و له سه ر کوژرانی یه ک میسری، سه د که سیان له خه لّکی ولّاته کانی تر ده کوشت. بو به کینه زیاتر ده بوو، چونکه نه و سه د که سه، ژن و مندالّ و خزمی تر بان هه بوو نه وانیش هه ولی تو له سه ندنه وه یان ده دا، به لّام ئاتوون ده لّیت نابیت به خوین رشان تو له سه ندریتیه وه، چونکه نه گهر له بری کوشتنی یه کیتک، یه کیتی تر بکوژرتیه وه، هه رگیز رق و کینه و لاساری له ناو ناچیت، بو به پیت ده لّیم که چیتیر له م باره یه وه له گه لّ من گفتوگو مه که و به یله من له گه لّ حه قیقّه ته که ی خوّمدا بژیم و له جیاتی کینه، له لایه ن ئاتوونه وه خووشه و بیستی له دلّی خه لّکیدا دروست بکه م.

دهرده‌خست که نه‌گه‌رچی به رواله‌ت پایه‌ی نه‌و نزمتره، به‌لام له‌مانادا پیشه‌که‌ی نه‌و گرنگترو به‌رزتره و هاو‌پیکانی نه‌و که‌سه‌ش و ایان نیشان ده‌دا که‌سه‌که‌ی راسته. پیشه‌ی ده‌رباریه‌کانی فی‌رعه‌ون بریتی بوو له پیتلاو دانه‌ری ده‌ربار و چه‌تردار و نانه‌وای ده‌ربار و به‌رگدروو (خه‌یات)ی ده‌ربار و شه‌رابچی و... نه‌وان له‌همه‌موو ته‌مه‌نیاندا ته‌نانه‌ت یه‌ک جاریش که‌وش و چه‌تری فی‌رعه‌ونیان هه‌لنه‌ده‌گرت و یه‌ک جاریش نانیان بو‌ نه‌ده‌کردو یه‌ک‌جاریش جامی‌کی شه‌رابیان نه‌ده‌دایه ده‌ستی، چونکه هه‌موو له‌پیاوانی ده‌رباری بوون و پیتیان نه‌نگ بوو نه‌م کارانه بکه‌ن و نه‌م نه‌رکانه‌یان به‌ بنده‌کان یان خزمه‌تکاره‌کان ده‌سپاردو له ده‌رباری (نه‌خناتوون) ته‌نانه‌ت خه‌ته‌نه‌که‌ری پاشایه‌تیشی لی بوو و منیش، به‌سه‌ر قلی‌شینی پاشایه‌تی له‌قه‌له‌م ده‌درام. به‌لام سه‌رقلیشین ناویکی رواله‌تی پزیشکی تاییه‌تی فی‌رعه‌ون بوو و من له‌و باوه‌ره‌دام که له نیوان ده‌رباریه‌کاندا ته‌نیا من کارم ده‌کرد.

له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌رده‌وام ناگام له‌باری ته‌ندروستی فی‌رعه‌ون بوو و نه‌و رۆژه‌ی که ده‌رباریه‌کان به‌سواری که‌شتی له (ته‌به‌سی) هه‌هاتن، هه‌ر نه‌وه‌نده که گه‌یشتنه شاری ئاسو، ده‌ستیان به‌خویندنی سروودی (ئاتوون)ی خوای نو‌ی کرد بو‌ نه‌وه‌ی وای نیشان بده‌ن که باوه‌ریان به‌خوایه‌که‌ی فی‌رعه‌ون هه‌یه. پاشان له‌و خیمانه‌ی که له که‌ناری رووبار هه‌لیان دا نیشته‌جی بوون، هه‌تا خانووه‌کانی شار دروست بی‌ی و له‌وی ده‌یان‌خواردو ده‌یان‌نۆشییه‌وه و چی‌ژیان له‌ژیان وهرده‌گرت، چونکه وهرزی زستانی میسر به‌ته‌واوه‌تی کۆتایی پی هاتبوو و وهرزی به‌هار ده‌ستی پی کردبوو و بالنده‌کان ده‌یان‌خویند.

ده‌رباریه‌کان نه‌وه‌نده خزمه‌تکارو به‌نده‌یان هه‌بوو که ته‌نیا جی‌گای هه‌وانه‌وه‌ی نه‌وان، به‌شاریک له‌قه‌له‌م ده‌درا، چونکه نه‌وان نه‌یانده‌توانی به‌بی‌ بنده و خزمه‌تکار ژیان به‌سه‌ر بی‌هن و هه‌ندی له‌وان ته‌نانه‌ت توانای شوشتنی ده‌سته‌کانیشیان نه‌بوو و ده‌بوايه بنده‌کان ده‌ستیان بو‌ بشوشتنایه، به‌لام

نه‌و شاره تازهی فی‌رعه‌ون دروستی کرد

من هی‌چکه قسه‌م نه‌کرد، به‌لام نه‌مده‌توانی ده‌نگی پیاکی‌شانی سه‌رقۆچ به‌ ده‌روازه‌ی شاری (مه‌ژیدو) له‌بیر خۆم به‌مه‌وه و ده‌مزانی که‌له‌و شاره‌دا هه‌ر ژنیکی میسری بکه‌ویته ده‌ست سه‌ربازه سریانیه‌کان، به‌بی ره‌زامه‌ندی ی خۆی ده‌ست دریتی ده‌کرته سه‌ری، به‌لام سه‌ره‌رای نه‌مانه، خۆش‌حال بووم له‌وه‌ی، که شیتیکی نه‌وها ره‌وشت جوانم ده‌بینی.

من هی‌شتا باسی ده‌رباریه‌کان (بنه‌ماله‌ی پاشایه‌تی)ی نه‌خناتوونم نه‌کردوو، که له (ته‌به‌سی) هه‌هاتن. نه‌وان نه‌یان‌توانی له‌گه‌ل فی‌رعه‌وندا بی‌ن بو‌ شاری ئاسو چونکه (نه‌خناتوون) نه‌وه‌نده به‌په‌له له (ته‌به‌سی) هه‌ به‌ری که‌وت که ده‌رباریه‌کان به‌فریا نه‌که‌وتن له‌گه‌لیدا به‌ری بکه‌ون و نه‌وان دواپی هاتن. ژبانی ده‌رباریه‌کان، جگه له‌وه‌ی که به‌رده‌وام له‌فی‌رعه‌ونه‌وه نزیک بن و له‌کاتی پیکه‌نینی، نه‌وانیش پیکه‌نن و له‌کاتی په‌ژاره‌شدا خۆیان خه‌مبار نیشان بده‌ن، هی‌چ نامانجیکی تری نه‌بوو. باوکه‌کانیشیان له‌ سه‌رده‌می فی‌رعه‌ونه‌کانی پیشوو نه‌م کاره‌یان ده‌کرد و بوونیان کاربگه‌رتیییه‌کی تری نه‌بوو و نه‌وه‌کان پیشه‌و ناوی باوکیان بو‌ ده‌بووه میرات.

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که زۆریه‌ی ده‌رباریه‌کان هی‌چ کاریکیان نه‌ده‌کرد به‌لام پیشه‌ی ره‌سمیان هه‌بوو و پله‌و پایه‌که‌ی خۆیان له‌گه‌ل یه‌کتیریدا به‌راورد ده‌کرد و هه‌ر یه‌کیکیان هه‌ولی ده‌دا وای نیشان بدات که پیشه‌ی نه‌و گه‌وره‌تر و به‌رپزتره له‌ کاری نه‌وانی تر. هه‌ندی جاریش که پیشه‌ی یه‌کیک له ده‌رباریه‌کان (خزمه‌کان)ی فی‌رعه‌ون له پله‌ی نه‌وانی تر به‌رزتر دهن‌رخینرا، نه‌وه‌ی تر وای

شتتیکیان هرگیز لهبیر نه دهچوو و که مته رخه مییان لیتی نه ده کرد و ئه ویش
ئه وه بوو که فیرعه ون له ههر شوپنیک بویه ئه وانیش له وی بو نایه ، بو ئه وه ی
(ئه خناتوون) بیانینیت و ناو و شیوه یانی فهراموش نه کردایه .

ئه وان کاتیک که بینیان فیرعه ون چه زده کات شاره که زوو ته واو بیت
به ننا ییشیان ده کردو خوم بینیم که هندی له ژنه جوانه کانی دهر بار به رووتی
له سهر زوی داده نیشتن و خشتیان ده پری و هندی له پیاهه کانی شیان له
کاتیکدا که به نده کان چه تریان له بان سهر بانه وه راگرتبوو ، که هه تاو لییان
نه دات ، خشته کانیان یه ک له دوای یه کتری له سهر دیواره که داده نا و وه ستاکان
هه میسه له م به ننا نه زان و رپاییانه به داخ بوون چونکه ئه وان به ننا ییان نه ده زانی
و خشته کانیان به جوړیک له سهر یه کتری داده نا که وه ستا راسته قینه کان ناچار
ده بوون ئه و دیواره برووختن و سهر له نوی دروستی بکه نه وه .

دهر یاریه کان به کاره که ی خو بانه وه دنه زین و هه موو روژتیک دهسته تلوق
کردو وه که ی خو بانی نیشانی فیرعه ون ددها بو ئه وه ی بزانیته که چهند بو دروست
کردنی شاری خویاهه که ی ئه و زحمته ده کیشن . له دوای چهند روژیش له کاری
به ننا یی ماندوو ده بوون و بو ئه وه ی کاره که یان جوړاو جوړ بیت ، ده ستیان
به ناشتنی نه مام و باخه وانی ده کرد و ئینجا نوبه ی باخه وانه کان بوو که له تاو
توور په بوونیان په نابینه بهر خویاهه کانی میسر ، چونکه ههر چیه که باخه وانه کان
ده یانچاند ، ئه وان وشکیان ده کرده وه ونه مامه بچوو که کانیان له ناو دهر برد و
جوگه له کانی ئاویان تیک ددها .

باخه وانه کان و ئه وانه ی نه مامیان ده چاند نه یانده توانی به ناشکرا به رامبه به
پیاهه کان و خانمه دهر یاریه کانی فیرعه ون نار په زایی دهر پیرن و بلین که ده ست
له کاری ئیمه وهرمه دهن و ، ئه وانیش به خه یالی ئه وه ی یارمه تیی باخه وانه کان
ده دهن هه موو روژتیک تازاریان ددهان و کاره کانی ئه وانیان زیاد ده کردن . به لام ئه و
ژن و پیاهه ههر زوو له نه مام ناشتن و گول چاندنیش بیتزار بوون و شه وان

میشووله تازاریانی ددها و به یانیان ده هاتنه لای من بو چاره سهری پیستی
له شیان . که میشووله ی پیوه دابوو و داوای مه لحه میان لی ده کردم .

هه ندیک له وانیش به دزییه وه ده گه رانه وه بو (ته بهس) بو ئه وه ی کاته کانیان
له خو شگوزه رانیدا به سهر بیهن و ئه وانه ش که نه یانده توانی به نه یینی بگه رینه وه ،
چونکه ئه وه نده خو بانی نیشانی فیرعه ون دابوو که دیار نه بوونیان گومانی دروست
ده کرد ، له گه ل گه رماو میشووله ی ئه وی راهاتن و کاته کانی خو بانی به خوار دنه وه و
یاری (زار هه لدان) دهر برده سهر .

بیناسازی شاری ئاسو به ره و پیش ده چوو و خانوه کان به رزتر ده بوونه وه و
داره کان گه وره ده بوون و زه وییه کانی دهر وه ی شار پر ببوو له شینایی به سوود .
من نازانم بینا کانی شاری ئاسو چه ندی تیچوو ، به لام ده مزانی که هه موو ئه و
زه وی و پارانه ی که فیرعه ون له په رستگای خویاهه که ی پیشوو ده ستی که وتبوو
له دروست کردنی ئه و شاره دا خه رج کراو که میشی هینا . ده بی ئه وه بلیم که زیرو
پاره کانی ئاموون هه مووی نه که وته ده ستی فیرعه ونه وه ، چونکه کاهینه کانی
ئاموون له بهر ئه وه ی پیشبینیان ده کرد که له وانه یه فیرعه ون خویاهه که یان له ناو
بیات ، هه ندیک له و زیرو عه مبارکراوه یان ، بهر له ده ست پیکردنی شهر ، بو
شوینی تر گواستبووه .

بنه ماله ی پاشایه تی میسر به هو ی رویشتنی فیرعه ون ، دابه ش ببوو و شازنی
پیشوو واته دایکی (ئه خناتوون) که ناوی (تی ئی) بوو رازی نه بوو که له
ته بهس پروات و کوشکی رازاوه ی پاشایه تی به جی بهیلتیت . (نامی) یش که
کاهینی په رستگای گه وره ی ئاتوون بوو و پیشتر له م سهر گوزه شته یه دا باسیم
کرد ، ههر له **ته بهس** مایه وه له دوای رویشتنی فیرعه ون باری گوزه رانی خه لکی
ته بهس هیچ گورانیکی به خو به وه نه دی و تنه ها فیرعه ون له وی نه مابوو و
خه لکیش رویشتنی فیرعه ونیان پی ناخوش نه بوو ، به لکو به فیرعه ونیکی
درؤزیان ده زانی و وایان بیرده کرده وه که ئیتر له شهرو ئاواوه ی ئه و ئاسووده

خۆی بۆ جیبه جی کردنی کاروباری ئهوی به فیرو بدات. خودی فییره و نیش ژنه کانی تری زۆر خۆش نه ده ویست و ته نه هه ندی جار بۆ نه جامدانی ئه رکی هاوسه ریتی ده چوه لایان و من ده مزانی (نه فریتی) ی له هه موویان زیاتر خۆش ده ویست. چونکه له هه موو ژنه کانی هه ره م جوانتر بوو و له دوا ی بوونی سی کچ، هیشتا هه ر به شاجوانیکی به رجه سته له قه له م ده درا. له گه له نه وه شدا (نه فریتی) بۆ ئه و خۆشه ویستییه ی فییره ون خۆی، به قه رزاری جادوو گه ره ره ش پیسته کان ده زانی، نه ک جوانییه سروشتییه که ی خۆی و جادوو گه ره کان پیتیان گوتبوو که ئه گه ر ئه قینی میرده که ی بیاریزیت، له داها توودا کوری ده بییت.

شاری (ئاسۆی ئاتوون) به یه ک سال دروست کراو ئه گه ر که سیک میژووی دروستکردنی خانووه کانی شاری نه زانیبایه و به اتایه ته ناو ئه و شاره و بیبینیایه ، وای ده زانی که هه ر نه بی ده ساله دروست کراوه ، چونکه دارخورما و داری سیبه ردار و دره خته میوه داره کانیان له ره گه وه هه لکه ندبوو و هینابوویانه ئه و شاره وه و چاندبوویان. هه ندی له داره کان وشک بوونه وه ، به لام له به ر ئه وه ی پیتشینی وشکه وه بوونیان کردبوو ئه وه نده داریان هینابوو که شاری ئاتوون ببوو باخیکی سیبه ردار و میوه دار و له جوگه له ئاوه کان ماسیی بچووک ها تووچیان ده کرد و مراوییه کان له بان شاره وه ده فرین و ئاسکه مالییه کان له ناو ماله کاندایه له ناوه راستی گو له گیایه کان راکه راکیان ده کردو له کاتی چیت لیتان بۆنی به هارات (ادویه) ده هات.

به م شیوه یه شاری (ئاسۆی ئاتوون) به ناوی (ئاتوون) وه دروست کراو کاتییک که وه رزی پاییز ها ته وه و ئاوی نیل به رز بووه وه ، فییره ون به یه کجاری بریاری دا که به ره سمی ئه و شاره پیتشکه شی ئاتوون بکات. ماوه یه ک به ر له وه بیناسازه کان و کریکاره کان، چوار شه قامی گه وره یان دروست کردبوو که یه کیکیان له ناو شاره وه بۆ هه ر چوار لا ده رۆشت و له کو تایی هه ر به کییک له و شه قامانه بیتیکی ئاتوون داندرا بوو. رۆژیکیان فییره ون له گه له بنه ماله ی

شاژن (نه فریتی) که ها تبه وه شاری ئاسۆ، بۆ مندال بوون گه رایه وه شاری ته به س، چونکه نه یه ده توانی چاوپۆشی له هاوکاریی مامانه ره ش پیسته کان بکات و بۆ جاری سییه م کچیکی تری بوو ناویان نا (ئانخزئاتوون) و سه ری ئه و کچه ش وه ک سه ری دوو کچه که ی تر درێژ بوو ، چونکه مامانه ره ش پیسته کان بۆ ئه وه ی (نه فریتی) له کاتی مندال بووندا به ئاسانی بزیت سه ری کچه کانیان له ناو سکی شاژندا ده گو شی و درێژیان ده کرده وه .

خه لکیش که له و ده ستکاری کردنه ی مامانه کان بی ئاگابوون، درێژ بوونی سه ری کچه کانی فییره ونیان به یه کییک له موعجیزه (په رجوو) هکان ده زانی و وایان بیر ده کرده وه که له جووری سه ری ره چه له کیکی گه وره ی خوایه کانه ، که به شازاده خانمه جوانه کانی میسر به خشراره . نه فامیی خه لک گه یشتبووه راده یه ک که هه ولیان ده دا سه ری خۆیان وه ک سه ری شازاده خانمه کانی میسر لئ بکه ن و له به ر ئه وه ی له دوا ی مندال بوون ئیتر نه ده کرا سه ریان درێژ بکه نه وه و به و شیوه یه ناکرێ سه ری ژنیکی بالغ درێژ بکه نه وه ، پرچی ده ستکردی تاییه تییان له سه ر ده کرد بۆ ئه وه ی سه ریان درێژ نیشان بدایه .

به لام شازاده خانمه کان بۆ ئه وه ی بیسه لمین که درێژ بوونی سه ری ئه وان سروشتییه نه ک ده ستکرد ، هه ندی جار به بی پرچی ده ستکردو به سه ری تاشراوه وه له میواندارییه کان ئاماده ده بوون و شاعیره کان هۆنراوه یان له وه سفی سه ریان ده هۆننیه وه وه په بکه رتاشه کان بۆ دروست کردنی شیوه ی به ته کانی خۆیان چاویان له نمونه ی سه ری ئه وان ده کرد .

له پاش ئه وه ی کچی سییه می (نه فریتی) ها ته دنیا وه ، شاژنی میسر له (ته به س) وه بۆ شاری ئاسۆ گه رایه وه وه به یه کجاری له وی مایه وه ، به لام هه ره مه سه رای فییره ونی هه ر له ته به س به جی هیشتا ، چونکه هزی نه کرد میرده که ی له وه زیاتر سه ر قالی پیدا ویستییه کانی هه ره م بییت و ئه و وزه که مه ی

پاشایه تی و دهربارییه کان به ره و ئه و په یکه ره ی له لای باکووره وه بوو رویشتن و له وی به لینی دا که ئه و شاره همیشه به شاری ئاتوون بزانییت و تا زیندووه ئه وی بکاته باره گای همیشه یی خوی و له دوی مردنیشی تهرمه مؤمیایی کراوه کی له و شاخه بنیژن که که وتووته لای روژه لاته وه. په یکه ر تاشه کان و ئه و به ننیانه ی که ده بویه گوژی فیرعه ونیان دروست بگردایه له بهر ئه وه ی که ده یانزانی ماوه ی چند سالییک له و شوینه شاخاوییانه نیشته جی ده بن به ژن و منداله کانی خویانه وه رویشتن و بهر له رویشتنیان فیرعه ون پینیانی گوت: چه ز ناکه م بو دروست کردنی ئارامگه که م خوتان ماندوو بکه ن و له کاره که تان په له مه که ن، چونکه ئاتوونی خوی من ده لیت نابیت تازاری که س بدیت و ئیوه ئه گهر روژانه دوو یان سی کاترمیتر (میزان) کاربکه ن له دوی چند سالییک گوپه که م دروست ده که ن و هه ول بدن خواردنی زور بخون و ژن و منداله کانیشتان باش تیر بکه ن بو ئه وه ی قه له و و جوان بن چونکه ئاتوون جوانیی خوش دویت و جوانی ده بیته هوی ئه وه ی که له خه لکیدا خوشه ویستی دروست ببیت و له گه لیک که هه موو ژن و پیاهه کانی جوان بن کینه دروست نابیت.

کاتییک که فیرعه ون فه رمانی دروست کردنی گوپه که ی خوی دا، گه وره کان و دهربارییه کانیش هه ولیان دا ئه وانیش گوپ بو خویان دروست بکه ن. ئه م بابه ته فیرعه ون و ئه وانی تریشی به ئاگا هینا که پیویستیان به (خانه ی مهرگ) هه به . بو ئه وه ی مردوو ه کان له وی مؤمیایی بکرین و له بهر ئه وه فیرعه ون فه رمانی دا که باشترین مؤمییا کاره کانی (خانه ی مهرگ) ی ته بهس بهین بو شاری ئاتوون.

فیرعه ون ده یزانی که ئه و مؤمییاکارانه له ناو په رستگای ئامووندا ده ژین و ئه وه شی ده یزانی که ته نانه ت یه ک که سیش له کریکاره کانی مؤمیایی کردن ئاموون و ئاتوون ناسن، چونکه ئه وان له بهر ئه وه ی له هه موو ماوه ی ته مه نیاندا له وی بوونه، وه کو گیانه وه ریک له قه له م دهرین که نابیت به مروقیان دابنییت. چونکه به جوړیک خویان به مردوو ه کانه وه گرتوو ه که وه ک ئه وانیان لپهاتوو ه.

ئه و روژه ی کریکاره کانی مؤمیایی کردنی ته بهس به سواری که شتییه وه به ره و ته بهس هاتن، خه لکی لووتی خویان گرت و چوونه ژوو ره وه. چونکه بونی تاییه ت به و کریکارانه له هه وادا بلاو ببوو ه و خه لکی له تاوا رایان ده کرد و ته نها من له و بونه رام نه کرد. چونکه هاته وه یادم که منیش روژیکی وه ک ئه وان له خانه ی مهرگ کارم ده کرد.

بهر له وه ی مؤمییا کاره کان بینه قه راغ شاره که (خانه ی مهرگ) یکیان بو دروست کردبوون و فیرعه ون منی کرده به رپرسی چاودیری دروست کردنی بینا که و ئاماده کردنی که ره سته ی کاری مؤمیایی. چونکه ده یزانی که کاهینه کانی خوی ئاتوون رقیان له مؤمییاکاره کان ده بووه وه. چونکه وایان ده یزانی که ئه وان هیشتا شوین که وتووی خوی پییشوون و هیچ یه کییک له کاهینه کانی ئاتوون ئاماده نه ده بوو چاودیری دروست کردنی ئه و خانوو ه بگرنه ئه ستوی خویان.

من کاره که ی خوم به باشی ئه نجام دا، چونکه جگه له زانیاری پییشکی، خوشم له خانه ی مهرگ کارم کردبوو و ده یزانی، که خانه ی مهرگیکی ته و او پیویستی به چ شتییک هه به و له و خانه یه چند چه وزیکی گه وره م بو ئا و و خوی دروست کرد و چندین ته لارم دروست کرد که مؤمییاکاره کان بو دهر کردنی ناوسک و کاسه ی سه ری مردوو ه کان و پیچانه وه یان ته نگاونه بن. هه رو ه ها له بهر ئه وه ی ده یزانی که شوینی هه میشه یی کریکاره کان هه ر له ناو خانه ی مهرگدایه، بو نیشته جی بوونیان ژووری پیویستم دروست کرد. له بهر ئه وه ی که له و شاره دا خانویان بو منیش دروست کردبوو، هه ر له و شاره دا مامه وه و له وه به دوا ژیانی من له وی رووداویکی گرنگی تیادا روونه دا. چونکه له وانه یه مروث له ماوه ی چند سالییکدا هیچ شتیکی بهرچا و له ژیانیدا روونه دات و هه ندی جاریش له ماوه یه کی که مدا کاره ساتی زور رووده دات و من ماوه ی ده سال له شاری ئاسو مامه وه و له م ماوه یه دا کاره کانم هه مووی هه رو ه ک یه ک بو و هه موو روژییک نه خوشه کانم له ماله وه چاره سه ر ده کرد و هه موو روژیکیش ده چوومه کوشکی

فیرعهون و هه‌ندی جاریش له ژبانی من و دانیشتووانی تری شاری ئاسۆ هه‌ندی شت روویداوه که له رووداوه‌کانی تری ئه‌و ساله به‌بایه‌خ تر بوو.

له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌م له شاری ئاتوون زانیاریم هیچ زیادی نه‌کرد، به‌لام له‌و شتانه‌ی که له‌سه‌رده‌می گه‌نجیتیم فیری ببووم، سوووم وهرده‌گرت و وه‌ک می‌ش هه‌نگوین بووم که له‌ زستاندا هه‌نگوینی تازه دروست ناکات و له‌وه‌ی له‌هاویندا کو‌ی کردۆته‌وه که‌لک وهرده‌گرت. دوور نییه که له‌م ده‌ساله‌دا تیپه‌ریوونی کات رووچی منی گۆربیت. چونکه تیپه‌رینی شه‌وو روژ وه‌ک به‌ردتیک که ئاو به‌سه‌ریدا بروت کار له‌ مرۆف ده‌کات. ئاو له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که نه‌رم و ره‌وانه به‌لام به‌رد ده‌تاشیت و سافی ده‌کات و تیپه‌رینی کاتیش رووچ ده‌تاشیت و شیوه‌یه‌کی تری به‌سه‌ردا ده‌هینیت.

من به‌هۆی زیاد بوونی ته‌مه‌نم قورس ترو سه‌لار تر ببووم و ئیتر وه‌کو سه‌رده‌می گه‌نجیتیم به‌زانست و زیره‌کییه‌که‌ی خۆم نه‌ده‌نازیم و له‌وانه‌یه ئه‌وه‌ی بووه هۆی له‌سه‌ر خۆی و ره‌وشت به‌رزیم، ئه‌وه بوو بیت که کاپتا به‌رده‌وام پیتی نه‌ده‌گوتم: تو پزیشکیکی گه‌وره‌یت و ده‌بی هونه‌ره‌که‌ی خۆت بناستینی بو ئه‌وه‌ی قه‌درت بگرن. کاپتا له‌و شاره نه‌بوو به‌لکو هه‌ر له **ته‌به‌س** ده‌ژیاو له‌وی مه‌یخانه‌که‌ی خۆی و داراییه‌که‌ی منی به‌رپوه ده‌برد.

شاری ئاسۆ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به‌جیگای نیشته‌جی بوونی فیرعه‌ون له‌قه‌له‌م ده‌درا، به‌لام به‌شیوه‌یه‌ک ده‌بیرده‌ سه‌ر که ده‌تگوت له‌ دنیا‌یه‌کی تردا، جگه له‌ میسر دروست کراوه ده‌نگدانه‌وه‌ی رووداوه‌کانی جیهانی ده‌روه‌ه وه‌ک شه‌وقی مانگ، که شه‌وتیک له‌ئاو بدات و دوابی نه‌میتیت، ده‌گه‌یشه‌ شاری ئاسۆ. بو فیرعه‌ون شاره‌کانی تری میسر وه‌ک ئه‌وه بوو که نه‌بیت، چونکه ئاگای له‌ رووداوه‌کانی ئه‌و شارانه نه‌بوو. ئه‌و نه‌یده‌زانی که له‌شاره‌کانی تر وشکه سالی و نه‌بوونی و ئازار فه‌رمانه‌روایی ده‌کات، چونکه ده‌ربارییه‌کان هه‌رگیز راستییه‌که‌یان پتی نه‌ده‌وت و ده‌یانزانی که نابیت ئه‌و شتانه‌ی پتی بلین که

ده‌بیته هۆی دلته‌نگ بوونی. ئه‌گه‌ریش هه‌ندی جار ناچار ده‌بوون که چه‌ند شتیکی پتی بلین (چونکه ده‌یانزانی چاره‌یه‌کی تریان نییه) به‌جۆرتیک ئه‌و شتانه‌یان له‌ به‌ینی شتی چاکی وه‌کو هه‌نگوین و گو‌ل و شته بو‌ن خۆشه‌کان، ده‌پیتچایه‌وه، که فیرعه‌ون هه‌ستی به‌ گرنگیی ئه‌و رووداوانه نه‌ده‌کردو له‌به‌ر ئه‌وه راستییه‌کانیان پتی نه‌ده‌وت تا‌کو تووشی ژانه سه‌ر نه‌بیت.

شاری **ته‌به‌س** له‌لایه‌ن (ئامی) کاهینی گه‌وره‌ی (**ته‌به‌س**) به‌رپوه ده‌چوو و فیرعه‌ون هه‌ر شتییک که بو پاشایه‌تی و ده‌سه‌لاتداریتی دزیوی بووایه، وه‌ک وهرگرتنی سه‌رانه (باج) و دادپه‌ره‌وه‌ری کردن و بازرگانی، له **ته‌به‌س** هیشته‌بوویه‌وه بو‌یه **ته‌به‌س** وه‌کو جارن به‌پایته‌ختی راسته‌قینه‌ی میسر له‌قه‌له‌م ده‌دراو شاری ئاسۆ به‌جۆره پایته‌ختیکی کاتی له‌قه‌له‌م ده‌درا. ئامی خه‌زووری ئه‌خاناتوون بوو و فیرعه‌ون متمانه‌یه‌کی زۆری پیتی هه‌بوو و کاهینی گه‌وره‌ی ئاتوون وه‌کو پاشایه‌کی راسته‌قینه له **ته‌به‌س**-دا فه‌رمانه‌روایی ده‌کرد. له‌ دوا‌ی رووخانی خوای ئاموون ئیتر هیچ هیتیک نه‌بوو دژایه‌تی فیرعه‌ون بکات و بتوانی ببیته به‌ره‌ست بو‌ ده‌سه‌لاته‌که‌ی. که‌واته (ئامی) یش که به‌ ناوی فیرعه‌ون و خوای نوپوه له **ته‌به‌س** فه‌رمانه‌روایی ده‌کرد، نارازی نه‌بوو و (ئامی) وای بیر ده‌کرده‌وه که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای کۆن له‌ ناو چووه و ده‌سه‌لاتی نویش له‌ میسر دا چه‌سپاوه، ئیتر چی تر نا‌ارامی و په‌ریشانی دروست نابیته‌وه.

ده‌سه‌لاتی ئامی ئه‌وه‌نده به‌رفراوان بوو که هه‌موو که‌سیک و هه‌موو شتیکی ده‌گرتیه‌وه و ئه‌گه‌ر دوو جووتیار، یان دوو باره‌ر (حه‌مال) نا‌کوکیان په‌یابکرده‌یه، ده‌بویه کیشه‌که‌یان له‌ لایه‌ن کاهینی گه‌وره، یان ژێرده‌سته‌کانی چاره‌سه‌ر بکرده‌یه و (ئامی) له‌وه‌ی که فیرعه‌ون له‌ شاری ئاسۆ ده‌میتیته‌وه و ناگه‌ریته‌وه خۆش‌حال بوو، چونکه ده‌یزانی که ئه‌گه‌ر فیرعه‌ون بگه‌ریته‌وه بو **ته‌به‌س**، گرفت بو‌ ئه‌و دروست ده‌کات. کاهینی گه‌وره بو‌ ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون خۆش‌حال بکات، رازاندنه‌وه‌ی شاری ئاسۆ دیاریی گرانه‌های بو‌ ده‌ناردو فیرعه‌ون

هەر چه‌نده زێرو پارهی بۆ ته‌واو کردنی شاره تازه‌که بویستایه، کاهینی گه‌وره بۆی ده‌نارد.

هورم هه‌ب له شاری (مه‌مفیس) فه‌رمانه‌روایی ده‌کرد و ئاسایش و هه‌تیمی ولاتی ده‌پاراست. چونکه ئه‌و هه‌تیمی ئه‌ژنۆی هه‌موو فه‌رمانه‌ریکی باج بوو، که بۆ سه‌ندنی سه‌رانه له خه‌لک ده‌چوون و هه‌تیمی بازووی هه‌ر په‌یکه‌رتاشیکیش بوو که ناوی ئاموونی له سه‌ر بت و په‌رستگاکان و گوڤه‌کان ره‌ش ده‌کرده‌وه و له جیاتی ئه‌وه ناوی ئاتوونی له‌سه‌ر هه‌لده‌که‌ند.

فیرعه‌ون فه‌رمانی دابوو که ته‌نانه‌ت گوڤی باوکیشی بکه‌نه‌وه و ناوی ئاموونی له‌ناو ئارامگه‌که و له سه‌ر روو‌پۆشی مۆمیاییه‌که ره‌ش بکه‌نه‌وه و له جیاتی ئه‌وه ناوی ئاتوون بنووسن. جا کاتیکی که گوڤی باوکی (ئه‌خاتوون) کرایه‌وه، ئیتر دیاره گوڤی خه‌لکی ئاسایش هه‌ر ده‌کرایه‌وه و ناوی خوای نوێیان له جیاتی ئاموون ده‌نووسی. کاتیکی که ویستیان ناوی ئاموون له سه‌ر گوڤه‌کان نه‌هه‌تلن و ئاتوونی لێ بنووسن، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که هه‌لکه‌ندنی گوڤ له میسر قه‌ده‌غه‌بوو، به‌لام ئامی ره‌خنه‌ی نه‌گرت. چونکه ئه‌و پیایوێکی زه‌ره‌ک بوو و ده‌بیزانی که تا ئه‌و کاته‌ی فیرعه‌ون بۆ شه‌رکردن له‌گه‌ڵ مرده‌وه‌کان ده‌چیت، کارو فه‌رمانه‌کانی، مه‌ترسیی بۆ زه‌نده‌وه‌کان نییه و مرۆف ده‌بێ نه‌فام بیت که به‌ ریگاگرتن له‌ کارێ که دژی مرده‌وه‌کانه، فیرعه‌ون له‌ خۆی په‌نجیت.

له‌پاش شه‌ری ناوخۆی (ته‌به‌س)، که له‌ نیوان لایه‌نگرانی خوای نوێ و خوای کۆن، که پێشتر باس‌م کرد، ولاتی میسر ماوه‌یه‌ک ئارامیی به‌خۆیه‌وه بینی و (ئامی) کاهینی گه‌وره، وه‌رگرتن و سه‌ندنی سه‌رانه (مالیات)ی به‌چهند باج وه‌رگریکی گه‌وره سپارد و ئه‌وانیش به‌ هۆی چهند باج وه‌رگریکی بچوکه‌وه سه‌رانه‌یان له‌ خه‌لکی ده‌سه‌ندو له‌پاش هه‌ر ده‌وره‌یه‌کی وه‌رگرتنی باج، باج بده هه‌ژاره‌کان، که به‌پیتی یاسای گشتی، زیاتر له‌ باج بده ده‌وله‌مه‌نده‌کان ئه‌رکیان ده‌که‌وته‌سه‌رشان، خۆلیان به‌سه‌ر خۆیاندا ده‌کردو کراسیان له‌به‌رخۆیاندا ده‌دراند

که باج وه‌رگه‌ره‌کان به‌چاوی به‌زه‌بیه‌وه سه‌یری بکه‌ن. به‌لام که‌س سه‌رنجی نه‌ده‌داپێیان، چونکه بینینی پیایوێکی هه‌ژار که گرفتاری سته‌می فه‌رمانه‌رانی وه‌رگرتنی باج بووبیت ئه‌وه‌نده ئاساییه، که که‌س سکی پیتی نه‌ده‌سووتا.

هه‌روه‌ها له‌دوای هه‌ر جارێک، باج وه‌رگه‌ره‌کان له‌ سالی رابردوو ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بوون و ئه‌مه‌ش بنچینه‌یه‌کی سه‌ره‌کییه که چاره‌سه‌ری نییه و تاجیه‌هان بمیتنی سه‌رانه له‌ خه‌لکی ده‌سه‌ندری و فه‌رمانه‌ره‌کانی باجیش به‌ زیانی میری بیت یان به‌زه‌ره‌ری خه‌لکی ده‌وله‌مه‌ند ده‌بن و ته‌نها به‌یه‌ک شێوه ده‌کرێ ریگا له‌ زه‌نگین بوونی فه‌رمانه‌رانی باج بگيردریت و ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که باج هه‌ر نه‌بیت و ئه‌مه‌ش مومکین نییه.

له‌ شاری (ئاسۆ)، (نه‌فرتی تی) چواره‌مین کچی خۆی به‌ دنیا هه‌تیا و له‌دایک بوونی کچی چواره‌م به‌راوه‌یه‌ک بووه هۆی به‌ده‌ختی، که نه‌هامه‌تی شۆرشی سوورباشی له‌ بیر برده‌وه (که‌له‌ داها‌توو دا باس ده‌کریت که چۆن سووربا شۆرشی له‌ دژی فیرعه‌ون کرد).

(نه‌فرتی تی) له‌ دوای ئه‌وه‌ی کچی چواره‌می بوو هه‌موو که‌سیکی تاوانبار ده‌کرد که جادوو‌یان لێی کردووه‌و بوونه‌ته هۆی ئه‌وه‌ی که دیسانه‌وه کچی ببێ و به‌ره‌و ته‌به‌س رویشت بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تی له‌ جادووگه‌ره ره‌ش پیسته‌کان وه‌رگری و ئه‌وان ئه‌و جادوو‌هی که خه‌لکی له‌ ئه‌ویان کردووه، پووجه‌لی بکه‌نه‌وه.

۱- ناوی یه‌که‌م جاری ئه‌م فیرعه‌ونه (ئاموون هوته‌پ)ی چواره‌م بوو و ناوی یه‌که‌می وانیشان ده‌دات که (ئاموون)ی خۆش ده‌ویست به‌لام دوایی پروای به‌ (ئاتوون) هه‌تیا و ناوی خۆی کرده (ئه‌خاتوون) واته (ئه‌و که‌سه‌ی ئاتوونی خۆش ده‌ویت) و ئه‌و ئاتوونی به‌ خوای ته‌نیا و نه‌بینراو ده‌زانی و له‌ ده‌رگای خوای ته‌نیا و نه‌بینراو مونا‌جاتی ده‌کرد. و.

۲- له‌ میسری کۆن، وه‌ک ئێران له‌ سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌یه‌کان رۆژه‌کانیان به‌

ناوی ئەستێرەکانی ئاسمانەوه ناو نابوو و مەبەست لە (ئەستێرە ی سەگ) ئەستێرە یەکی درەوشاوەیە کە یەکیکە لە کۆمەڵە ئەستێرەکانی سەگی گەورە (کلب الاکیر) و ناوی یەکیک لە رۆژەکانی میسر بوو. و.

کۆتایی بەرگی یەکه می کتیبی سینۆهه - پزیشکی تایبەتی فیرعهون

۳- ئەم پەیکەرە ی شازنی میسر کە (توقس) دروستی کردوو ئەستێرە ماوهو ماوهیک لە مۆزەخانە ی (بەرلین) بوو پاشان فوئادی یەکه م، پاشای میسر داوای لە حکومەتی ئەلمانیا کرد کە ئەو پەیکەرە ی، شوێنە وارناسانی ئەوروپی لە کاتی هەڵکەندنیان، لە میسر دۆزیویانە تەوه بگەرێنێتەوه بۆ میسر و حکومەتی ئەلمانیاش بەتەکە ی پێدانهوهو بەو پێیە پەیکەرە ی (نەفر تی تی) دەبێ ئێستا لە یەکیک لە مۆزەخانەکانی میسر بێت. و.

۴- دنیای مەغریب لە میسر جیگای مردووکان و هەرۆهە دنیای ژبانی نەمریش بوو. وەرگێڕ.

۵- میسر یەکان یەکه م میللەتن کە زانیویانە، زەوی کە بەدەوری خۆردا دەسوورپێتەوه هەر بیست و حەوت هەزار سال جارێک، دەگاتە ئاست ئەستێرە یەکی تایبەت و بە ئەم سەردەمە بیست و حەوت هەزار سالە یان دەوت سالی جیھانی-و.

۶- (شاری ئاسۆی ئاتوون) لە زمانی فارسیدا لە کاتی دەرپرین قورسەو لەبەر ئەوهی کە ناوی میژوو ییە نابیت بگۆردریت. هەرۆهە پیتی (نون) و پیتی (م) لە هەندی لە زمانە ئەوروپیەکاندا لە یەکتەرەوه نزیکەوه هەندی لە میژوو ناسانی ئەوروپی لە سەر شپۆه ی یۆنانییەکانی کۆن (ئاتوون) بە (ئاتوم) یش ناو دەبەن- و.

۷- دارەرا (اسکلە) شوێنی وەستانی کەشتی لە کەناری رووبار یان دەریا- شوێنی بارکردن و داگرنتی کەلو پەلی کەشتییەکان. وەرگێڕی کوردی

۸- (تاق: بنمیچی چەماوه. کە لە شپۆه ی کەوانە ییدا لەسەر دەرگا یان لەژێر پرد دروست دەکریت - لە شپۆه ی میحراب. و. کوردی) دروستکردنی تاقی (نصرە) کە لە سەردەمی رۆمانییەکانەوه بۆ ریزلێگرتن لە سەرکەوتووکانی شەر بپوه شتیکی باو، لە داھینانی رۆمیەکان نەبوو، بەلکو ئەوان لە میسر (کریت) هەو فیری ئەم کارە بوون و لە میسر و کریت تاقیان بۆ خواپەکان دروست دەکرد. و.
